

บทที่ 631 บุค

เมื่อรุ่งอรุณเริ่มฉายแสงที่เส้นขอบฟ้า นครมหาสันติอันเจียบสดกัลล้ายจะ
ตื่นจากการหลับใหล

ในไม่ช้าเสียงตะโกนสั่งการก็ทำลายความเจียบสดทั้งมวล เหล่าผู้นำ
หน่วยทัพแผดเสียงทวาดด้วยเรียวแรงทั้งหมดที่มี เสียงผีเท้าเหยียบบ อย่าง
พรักพร้อมดังสนั่นหวั่นไหวดุจกลองศึก ปลุกนครมหาสันติให้คึกคัก อีก
เหมิ ผู้คนสีหน้าแปรเปลี่ยนไม่หยุด จากสงบขรึม กลายเป็นตื่นเต้น
ประหม่า ตามมาด้วยความหวาดหวั่นพรั่นพรึงบางคนเริ่มตัวสั่นระริก แต่
ทุกผู้คนล้วนกัดฟันข่มกลั้น นำตัวเข้าประจำตำแหน่งในกระบวนทัพโดย
อาศัยความเข้าใจจากการฝึกฝนช่วงสั้น ๆ ในสองสามวันที่ผ่านมา

ผู้บัญชาการนายเดินตรวจแถวทัพ พร้อมกับพยายามปลุกเร้าจิต
วิญญาณการต่อสู้ของไพร่พลในหน่วยของตน

แม้ว่าพวกมันไม่เคยฝึกปรี้อกระบวนทัพค่ายกลมาก่อน แต่กระบวน ทัพที่
ผนึกรวมผู้คนนับหมื่นเข้าด้วยกัน บันดาลให้ทุกคนที่เข้าร่วม กระบวนทัพ
รู้สึกตื่นเต้นเร้าใจอย่างบอกไม่ถูก

กระทั่งจ้าวม่อยังไม่เคยควบคุมผู้คนจำนวนมากถึงเพียงนี้มาก่อน ผู้คน
หลายหมื่นคนแบ่งออกเป็นกระบวนทัพแต่ละหน่วย กระจัดกระจายเรียง
รายอยู่ตามตำแหน่งต่าง ๆ ในนครมหาสันติ

แต่ทั้งจ้าวม่อและเหมียวจุนล้วนทราบแน่แท้ใจ พวกมันแม้มีผู้คนจำนวน
มากมายมหาศาล อาจไม่สามารถต้านทานการบุกโจมตีของศัตรูได้ แม้แต่
ครั้งเดียว ทั้งหมดที่พวกมันเฝ้าตระเตรียม ก็เพื่อให้สามแฉกรมือใหม่ที่ ไม่
เคยมีประสบการณ์ทำศึกเหล่านี้ อย่างน้อยต้องอยู่รอดให้ได้หลังจาก การ
บุกโจมตีระลอกแรกของศัตรู

หากพวกมันสามารถรอดจากการบุกโจมตีระลอกแรกโดยไม่แตกพ่าย ไป
เสียก่อน บรรดาสามแฉกรน้อยเหล่านี้จะเริ่มคุ้นชินกับบรรยากาศใน

สมรภูมิ ความได้เปรียบในเรื่องจำนวนคนของพวกเขาจะเริ่มสำแดงผล
ออกมาอย่างช้า ๆ

อย่างไรก็ตาม จั้วม่อเมื่อมองดูความหวาดหวั่นบนใบหน้าคนเหล่านี้ ต้อง
ลอบฝืนยิ้มเงื่อนขม ในใจเต็มไปด้วยความวิตกกังวล

การนำเหล่าแฉกรน้อยจำนวนมหาศาล เข้าต่อสู้ชั้นชนิดเดิมพัน ด้วยชีวิต
กับฝูงโจรตระกูลหญิงที่มากเกินไปดุจสุนัขป่า เรียกได้ว่าเป็นการค้ำที่
ขาดทุนที่สุดเท่าที่จอมอเคยกระทำมาชั่วชีวิต

แต่จั้วม่อไม่นึกเสียใจแม้แต่น้อย ในเมื่อจะอย่างไรก็ต้องต่อสู้ มันก็จะต่อสู้
ให้ยิ่งใหญ่เกรียงไกรจนโลก ต้องสะท้าน!

กวาดตามองไปรอบ ๆ เห็นกระบวนทัพน้อยใหญ่เรียงรายแน่นขนัด จั้วม่อ
รู้สึกหนึ่งศรัทธาซาซ่าน คลับคล้ายมีกระแสนระอุพลุ่งพล่านอยู่ในไข
กระดูกของมัน

โอกาสที่จะได้บัญชาการการต่อสู้ขนาดใหญ่ถึงเพียงนี้ ไม่ใช่จะพบ พานได้
โดยง่าย

ม่านน้ำค่อย ๆ เบาบางลงด้วยระดับความเร็วที่มองเห็นได้ด้วยตาเปล่า
สุมเสียงต่าง ๆ เริ่มชะงักขาดหาย รอจนชั่วพริบตาที่ม่านน้ำเลือนหายไป
หมดสิ้น ทิวทัศน์นครมหาสันติก็ตกสู่ความเงียบงันอย่างสมบูรณ์

ม่านน้ำแตกสลายกลายเป็นละอองน้ำและกลุ่มหมอกเลือนราง

กองโจรตระกูลหมิงที่กระเหี้ยนกระหือรือประจักษ์ในรายตาผู้คน ผุ่งชน
ปั่นป่วนขึ้นทันที สีหน้ายิ่งทอดแว่วหวาดกลัวมากขึ้นกว่าเดิม

ฝ่ายกองโจรตระกูลหมิง รอจนภาพในเมืองปรากฏขึ้นต่อหน้าพวกมัน
กองโจรตระกูลหมิงพากันงงงันวุ่น

ท่ามกลางซากความพินาศของนครมหาสันติ เห็นกระบวนทัพน้อยใหญ่
มากมายตั้งทัพเรียงรายเชื่อมประสาน รวากับฝุ่นผ้าที่เต็มไปด้วยรอย
ปะติดปะต่อฝุ่นหนึ่งครอบคลุมพื้นที่กว่าครึ่งของนครมหาสันติ

“โอ้ พวกมันคิดต่อสู้กับพวกเรา!” หมิงฮุยโบหน้าประจักษ์รอยยิ้มเหี้ยม
เกรียม “แต่อาศัยกลุ่มเหวรากเหล่านี้ถึงกับคิดต่อสู้กับพวกเรา นี่มันช่าง

มันสิ้นศึระะพลางทอดถอนรำพันกับตัวเอง รวากับว่ามันเองก็ไร้วาจา จะ
กล่าว เหล่าแม่ทัพนายกองพากันหัวร่อดังเซ็งแซ่

“นี่เป็นเรื่องดี อาจช่วยให้พวกเราสู้สึกสำราญใจได้บ้าง มิเช่นนั้นคง น่าเบื่อ
หน่ายแทบตายแล้ว” หนึ่งในแม่ทัพนายกองร้องออกมาดัง ๆ “ฟัง ว่าที่นี่มี
คนบุญหนักศักดิ์ใหญ่อยู่ไม่น้อย!”

มันแน่นคำ “บุญหนักศักดิ์ใหญ่ เป็นพิเศษ ทำเอาหลายคนใบหน้าทอ แหว
หิวกระหายขึ้นมา

คนบุญหนักศักดิ์ใหญ่เหล่านี้ปกติมีศักดิ์ฐานะสูงส่ง รอจนดินพราดรำ ให้
ครวญครางอยู่ภายใต้เงือกม้าของพวกมัน ความตื่นเต้นเร้าใจแปลก ๆ ที่
พวกมันไม่เคยลิ้มรสมาก่อนจะแผ่ซ่านไปทั่วร่าง พวกมันไม่อาจจะบ
ยับยั้งเค้าความความดุร้ายอำมหิตบนใบหน้าได้อีก

“ฟังว่ากงจู่ทั้งสามสะคราญล้ำเหนือผู้ใด!? แม่ทัพนายกองอีกผู้หนึ่ง เลี้ยวริม
ฝีปากแห่งแตกของตนเล็กน้อย กล่าวพลางหัวร่ออย่างชั่วช้า “หัวหน้าว่า
อย่างไร? ยกพวกนางให้แก่เราดีหรือไม่!”

เสียงหัวร่อของหมีฮุยชะงักลงทันควัน มันแน่นเสียงหนัก “ยอมได้! กงจู่ทั้ง
สามจะยกให้แก่ผู้ที่มีความดีความชอบมากที่สุด พวกเจ้าผู้ใดจะ ได้รับ
หญิงงามเป็นรางวัล ก็ขึ้นอยู่กับพวกเจ้าเองแล้ว!”

หมิงอวีเว่ยขมวดคิ้วเล็กน้อย แต่ไม่เอ่ยคำใด

เหล่าแม่ทัพนายกองอื่น ๆ ล้วนมีสายตาดูร้ายอำมหิต เปิดเผยความ
ปรารถนาและโลกโมโหสั่นออกมาอย่างเต็มที่

“หัวหน้า! ให้เข้าไปเป็นคนแรก!” บุรุษค้ำหน้าหยาบกร้านผู้หนึ่ง กระโดด
ออกมาจากแถว

มันเรียกว่าเป้าชยง หนึ่งในแม่ทัพระดับกลางในกองโจรตระกูลหมิง พลัง
ฝีมือส่วนตัวเข้มแข็งยิ่ง หากมิใช่ว่าฝีมือทางการบัญชาทัพของมัน อ่อน
ด้อยไปบ้าง มันจะต้องกลายเป็นแม่ทัพบัญชาการตีกระดับทองอย่าง
แน่นอน อย่างไรก็ตาม มันแม้ไม่ใช่แม่ทัพบัญชาการตีกระดับทอง แต่
อาศัยพลังฝีมืออันแกร่งกร้าว ความองอาจเหี้ยมหาญ รวมถึงความดุร้าย
กระหาย เลือด มันชมชอบบุกตะลุยเป็นทัพหน้า บรรดาไพร่พลได้ร่วมธง
ของมันก็ คลั่งไคล้การเช่นฆ่าสังหาร เหี้ยมหาญและดุذنอำมหิตไม่ต่าง

จากมันเลย ท้าของเป้าซยงเป็นหนึ่งในทัพหน้าบุกทะลวงที่ทรงพลังที่สุดในกองโจร ตระกูลหมิง

หมิงฮุยผงกศีรษะ “ดี! บุกเข้าไป ลองทดสอบฝีมือของพวกมันดู!
นอกจากนี้ให้เกี่ยกลางและต้าหูคอยระวังสองปีกข้าง คอยคุ้มกันเป้าซยง”

เป้าซยงน้อมรับคำสั่ง ดวงตาสาดประกายเหี้ยมเกรียม มันรู้สึกคึกคัก อีก
เหิมถึงที่สุด อีกสองแม่ทัพที่ถูกเรียกพากันก้าวออกมาจากแถวทัพ ใบหน้า
ทอแววตื่นเต้นเร้าใจไม่ต่างกัน

ช่วงเวลาไม่นานนัก ทั้งสามกองพันก็เตรียมการเสร็จสิ้น

กองกำลังของพวกมันแต่ละคนมีจำนวนหนึ่งพัน รวมเป็นสามพันคน
มองดูกลุ่มคนที่เรียงรายแน่นขนัดอยู่ด้านล่าง พวกมันเต็มไปด้วยจิต
วิญญาณการต่อสู้อย่างเปี่ยมล้น

เป้าซยงยกขวานใหญ่ขึ้นสูง ภู่คำรามดังกึกก้อง “ฆ่า!”

โดยไม่มีคำที่สอง มั่นนำกองทัพของตนโถมทะยานลงไปอย่างทันที

อีกสองกองพันไม่ยินยอมล่าหลัง แต่ละคนสั่งกองทัพกรีดวาดเป็นวง โค้ง
เสี้ยวจันทร์วงหนึ่ง มุ่งตรงไปยังสองฟากข้างของกระบวนทัพขนาดใหญ่
ด้านล่าง

กองโจรระกูลหมิงโถมทะลวงลงมาอย่างกราดเกรี้ยวดุடன் แผลเสียง
คำรามดังสนั่นบาดหู ประหนึ่งภูตร้ายทวงวิญญาณ

อากาศคล้ายเดือดพล่านขึ้นมาในทันใด

กองพันเป้าซยงเร่งความเร็วไม่หยุดยั้ง รวากับพายุฝนฟ้าคะนองดำ ทะมึน
จู่ๆ ก็ก่อตัวขึ้นและกวาดซัดเข้ามาถึง

วู้ม วู้ม วู้ม!

เสียงแหวกฝ่าอากาศแหลมสูงค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นทุ่มลึก ผู้คนด้านล่าง ใน
ใจเต็มไปด้วยความตื่นตะลึงสุดบรรยาย!

ความหวาดกลัวที่เหนื่อการควบคุมแผ่ซ่านไปทั่วร่าง กระบวนทัพ บั่นป่วน
รวนเรขึ้นมาทันที พวกมันเกือบทั้งหมดไหนเลยจะเคยพบเห็นการ บุก
ทะลวงที่น่าสะพรึงกลัวเช่นนี้มาก่อน

“อย่าแตกตื่นโดย่านตกตื่น! ผู้ใดหลบหนีร้านประหารฆ่าสิ้น!”

บรรดาผู้นำหน่วยทัพแผดเสียงตะโกนไม่ขาดสาย พยายามควบคุม
สถานการณ์ แต่ยังมีผู้คนที่แตกตื่นจนสูญเสียสติสัมปชัญญะ หันหลังเตลิด
หลบหนีอย่างไม่คิดชีวิต

เพียะ เพียะ เพียะ!

หยดน้ำพุ้งทะลุแผ่นอกของคนเหล่านั้น ซึ่เดียวอวีที่เียนอยู่ใกล้ ๆ สี หน้ายะ
เยียบเย็นชา มั่นกระทั้งหางตายังไม่เหลือบแล

ทุกคนที่หันหลังหลบหนีล้วนไม่มีผู้ใดรอดชีวิต คนที่เหลือยุติความคิด
หลบหนีทันที

ชั่วพริบตานี้เอง เสียงตวาดสั่งการของบรรดาผู้นำหน่วยทัพดังระรัว ไม่ขาด
หู “เตรียมพร้อม! เตรียมพร้อม!”

คนเหล่านั้นคล้ายเพิ่งสะดุ้งตื่นขึ้นมา มองดูแสงสว่างที่ปะทุขึ้นจาก สหาย
ข้างกาย รวมถึงผู้คนโดยรอบ พวกมันกระทำตามไปตาม สัญชาตญาณ
กระบวนทัพค่ายกลสว่างเรืองรองขึ้นเป็นลำดับ

เป้าชยงดื่มด่ำกับความรู้สึกของการบุกทะลวง มันจมอยู่ในความ ตื่นเต้น
เร้าใจสุดขีด ดวงตาแดงฉานอย่างสมบูรณ์ พลังทักษะปีศาจฉะฉาน รวบรวม
อย่างไม่หยุดยั้ง

มันสามารถมองเห็นความปั่นป่วนรวนเรที่ด้านล่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
บรรดาตัวโง่งมที่หันหลังวิ่งหนี มันอดเหยียดหยามดูเล่นไม่ได้ คน เหล่านี้
ช่างสมกับที่เป็นอาหารสัตว์โดยแท้

มันยิ่งเข้าใจ ยิ่งมองเห็นความหวาดกลัวบนใบหน้าผู้คน เห็นแข่งขานที่สิ้น
ระริกของพวกมัน นี่ทำให้มันรู้สึกสำราญใจเป็นอย่างยิ่ง วูบวาบ ซาบซ่า
ไปทั่วร่างดุจถูกกระแสไฟฟ้าแล่นผ่าน

ช่างเป็นฝูงลูกแกะน้อยนุ่มนิ่มอย่างแท้จริง!

เป้าซยงพลันเื่อขวานใหญ่ขึ้นสุดล้ำ ขวานสีดำสนิทสาดประกายเย็น
เยียบ หมอกดำม้วนตลบครอบคลุมใบขวานอย่างหนาแน่น เจตนาฆ่าฟัน
ดุจลำแสงที่ส่องประกายท่ามกลางราตรีมืดมิด!

แทบจะในเวลาเดียวกัน บรรดาปิศาจสงครามเบื้องหลังมันฐศาสตร์ มาว
ของพวกมันขึ้นอย่างพร้อมเพรียง

กลุ่มแสงสีขาวลอยขึ้นเหนือกระบวนทัพของพวกมัน แสงเหล่านั้น ประทัง
ฉลามกระสากลิ่นเลือด พวกมันถาโถมอย่างบ้าคลั่ง เข้าหาขวานทมิฬ ที่
ห่อหุ้มด้วยหมอกดำ

ขวานใหญ่สีดำสนิทคล้ายก่อเกิดหางยาวห้ำสี กรีดวาดเป็นทางยาวที่
กลางอากาศ!

ระยะห่างระหว่างทั้งสองฝ่ายหดแคบลงอย่างรวดเร็ว

รอจนได้จังหวะเหมาะเจาะพอดีที่สุด เป้าชยงตวาดดังกึกก้อง ขวานใหญ่
ในมือจามลงอย่างเกรี้ยวกราด “ฆ่า!”

“ฆ่า!”

บรรดานักรบเบื้องหลังมันกู่ก้องอย่างดุตัน ศาสดารามารในมือพวกมัน ฟัน
ลงอย่างสุดแรงกำลัง

แสงสว่างเจิดจ้าขึ้นในบัดดล

ลำแสงนับไม่ถ้วนฉีกกรวมตัวกลายเป็นปราณขวานห้าสีขนาดมหึมา ยาว
กว่าหนึ่งร้อยจ้ง ฟาดฟันจากฟากฟ้า ถล่มใส่กองทัพเบื้องล่างอย่างหัก
โหม

ชั่วพริบตาที่ปราณขวานก่อตัวเป็นรูปเป็นร่าง เจตนาฆ่าฟันที่ชวนขนหัว
ลุกพลันกวาดวาบ กดทับใส่ผู้คนเบื้องล่างดุจพายุหมุนอันเกรี้ยวกราด!

มองดูใบหน้าของผู้คนเบื้องล่างปราศจากสีเลือด เป้าชยงรู้ลึกสุข สำราญ
อย่างบอกไม่ถูก

ขณะที่มันกำลังวาดภาพว่าผู้คนเบื้องล่างจะแหลกลาญเป็นผุยผง ภายใต้อ
กระบวนท่าขวานของมัน ทันใดนั้นเสียงตวาดเย็นเยียบดังกึกก้อง
ขัดจังหวะความคิดของมัน

“ฆ่า!”

“ยิงได้!”

“ลงมือ!”

เป้าชายร่องรอยเหยียดหยาบดูแคลนแข็งค้ำงบนใบหน้า ในครวลง
สายตามันจู่ ๆ ท่วมท้นไปด้วยกระแสพลังหลากหลาย!

ลำแสงเหล่านั้นมีจำนวนมากมาหยุดคั่นับ ทั้งยังไหลบ่ามาจากทุก ทิศ
ทุกทาง มันกระทั่งพื้นที่ให้หลบเลียยังไม่มี!

สังหรณ์อันตรายอย่างแรงกล้าพุ่งขึ้นอย่างฉับพลัน เป้าชายรู้สึกราว กับ
ว่าหล่นร่วงลงไปในกลุ่มน้ำแข็ง เลือดที่เดือดพล่านในกายเปลี่ยนเป็น เย็น
เฉียบ!

ทุกสิ่งทุกอย่างในสายตามันกลายเป็นสีขาวพร่าง ไม่อาจมองเห็นสิ่ง ใดใน
ใจมันตกตะลึงพริ้งเพริด นี่จะเป็นไปได้อย่างไร.....

มันยังไม่ทันจะได้ร้องเตือนจบคำ ก็ถูกคลื่นลำแสงอันคลุ้มคลั่งกลืน กินลง
ไปในบัดดล!

มันกระทั่งเวลาจะกรีดร้องยังไม่มี ก่อนที่ภาพทั้งหมดจะดับวูบไป
กลายเป็นความมืดมิดไปตลอดกาล

เมื่อกองทัพจำนวนสามหมื่นสองพันคนโจมตีพร้อมกัน เมื่อพลังโจมตี
มากกว่าสามหมื่นสายฝนรวมเข้าด้วยกัน ลำแสงสว่างวาบเจิดจรัสดุจ
ดวงตะวันสดใส เปลี่ยนพื้นฟ้าทั้งหมดกลายเป็นสีขาวพร่าง!

กองพันเป้าชยงไม่ต่างจากเศษไม้ผุหล่นร่วงลงไปบนกระแสนคลื่น ถูกกลืน
หายวับไปกับตา

พร้อมกันนั้น ปราณขวานที่กองพันเป้าชยงฟาดฟันออกมาด้วยพลัง
ทั้งหมดของพวกมัน ก็กรีดผ่าคลื่นพลังพิโรธของฝ่ายตรงข้ามดุจฉีกผ้าเก่า
ๆ ฟาดฟันใส่กองพันบนพื้นในเวลาเดียวกัน!

ตูม!

เสียงระเบิดดังสนั่นลั่นโลก เศษหินปลิวเวียนว่อน คลื่นกระแทกอันน่า
ตระหนกกว่าความบอบอกทุกทิศทางอย่างเร่งร้อน

ท่ามกลางกระบวนทัพอันแน่นขนัดบนพื้น ปราบภูหุลุมขนาดใหญ่โต จนน่า
ตระหมกหลมหนึ่ง รวากับว่าพื้นที่ตรงนั้นถูกลบออกไปจนเกลี้ยง เกลา!

กระบวนท่าขวานของเป้าซยงครั้งนี้ถล่มใส่ห้าหน่วยทัพ และในหน่วย ทัพ
ทั้งห้านี้ มีอยู่หนึ่งหน่วยทัพที่มีจำนวนคนมากกว่าสองพันคน รับการ โจมตี
เข้าไปตรง ๆ ถึงกับถูกลบหายไปทั้งหมด!

พวกมันสูญเสียมากกว่าสามพันในคราวเดียว!

และแทบจะในเวลาเดียวกัน สองกองพันที่ติดตามมาคุ้มกันกองพัน เป้าซ
ยง ล้วนลงมือจู่โจมอย่างพร้อมเพรียง

เสียงระเบิดดังกึกก้องกัมปนาทอีกสองครั้งซ้อน!

หลุมมหึมาอีกสองหลุมปรากฏขึ้นบนพื้นแทบจะพร้อมเพรียงกัน แต่
กองโจรตระกูลหมิงทั้งสองกองพันนี้ไม่ได้เกรงกร้าวดูดน้ําท่อกับกองพัน
เป้าซยง ความเสียหายที่พวกมันสร้างขึ้นเบาบางกว่ามาก แต่ถึงกระนั้นใน
สถานที่ทั้งสองแห่งนี้ ฝ่ายจ๋วม่อยังคงเกิดการบาดเจ็บล้มตายมากกว่าสี่
พันคน!

เสียงร่ำไห้ครวญครางดังระงม

ปีศาจเหล่านี้ย่อมไม่เคยพบเห็นภาพเช่นนี้มาก่อน หลายคนแตกตื่น จน
ขวัญหนีดีฝ่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกระบวนทัพที่อยู่ใกล้เคียงกับการ โจมตี
ทั้งสามจุด!

เสียงกรีดร้องคล้ายระเบิดใส่กลุ่มคนดูจโรคระบาด ผู้นำหน่วยทัพไม่ ว่าจะ
แผดเสียงตะโกนดังกึกก้องสักเท่าใด ล้วนแล้วแต่ไร้ประโยชน์ กองทัพ
ทั้งหมดดูราวกับจะล่มสลายได้ทุกเมื่อ

จ๋วมอสีหน้าไร้อารมณ์ ดวงตาสดประกายคมกริบ ขณะโบกมือให้
สัญญาณคนที่ด้านหลัง

สถานการณ์เช่นนี้ เป็นสิ่งที่มันคาดการณ์เอาไว้ล่วงหน้าแล้ว

“ผู้ที่บันทึกทอนขวัญกำลังใจกองทัพ ให้ฆ่าทิ้ง!”

“ผู้ที่บันทึกทอนขวัญกำลังใจกองทัพให้ฆ่าทิ้ง!”

เสียงตวาดดังกังวานไปทั่วนครมหาสันติอย่างพร้อมเพรียง

ชั่วพริบตาตัวเอง เห็นเสาโลहितนับไม่ถ้วนพวยพุ่งขึ้นท่ามกลาง กระบวนทัพ
ต่าง ๆ ปิศาจหลายร้อยตนที่สูญเสียความกล้า หลบหนีออก จากกระบวน
ทัพล้วนถูกสังหารคาที่!

วิธีการที่ทั้งดุร้ายและโหดเหี้ยมนี้ ชูขวัญทุกคนจนตะลึงลาน!

นครมหาสันติอันกว้างใหญ่เจียบกริบดุจป่าช้า เจียบเสียจนกระทั่งเข็ม สัก
เล่มตกลงพื้นคงได้ยินอย่างชัดเจน

หลายคนหน้าขาวเผือด แต่ไม่มีผู้ใดกล้าขยับตัว พวกมันได้แต่ยืนนิ่ง เจียบ
จนอยู่กับที่

เสียงงูกับพวกยังโบหน้าขาวซีด มือทำเย็นเฉียบ ไม่มีผู้ใดคาดคิดว่า
เขี้ยวม่อเกอซึ่งปกติยิ้มแย้มแจ่มใส ยามลงมือจะเฉียบขาดและเหี้ยม
เกรี้ยว ถึงเพียงนี้

บทที่ 632 จุดอ่อน

จ๋วม่อลอยตัวขึ้นจากพื้นอย่างแหล่มซ่า สีหน้าเย็นยะเยียบ ดวงตาคม
กล้าดุจกระบี่ แผ่ซ่านรังสีกดดันอันหนักหน่วงออกมา

ผู้คนที่หน้าซีดเผือดเหงนงมองตามโดยไม่รู้ตัว สายตาว่างเปล่า
และหวาดกลัวของพวกมันจ้องมองจ๋วม่อเป็นตาเดียว

“ผู้ที่ถอยหนี ฆ่า! ผู้ที่ไม่ทำตามคำสั่ง ฆ่า! ผู้ที่บั่นทอนขวัญกำลังใจ
ของกองทัพ ฆ่า!”

คำว่า ‘ฆ่า’ ทั้งสามहनดุจสายลมยะเยือกกวาดผ่านทั่วนครมหาสันติ
ร่างที่ผอมบางอยู่บ้างกลางเวหา สะท้อนอยู่ในดวงตาหวาดสะพรึงของ
ผู้คน

“กมุศาสตรามารของเจ้าให้มัน การปะทะครั้งต่อไปยังจะโหดร้ายกว่า
นี้ จะยิ่งรุนแรงกว่านี้ และจะยังมีผู้คนล้มตายมากกว่านี้”

จ๋วม่อสูมเสียงเย็นยะเยือก มันไม่ได้ปลอบขวัญกำลังใจแก่ฝูงชน ทั้ง
ยังปฏิบัติต่อพวกมันราวกับเป็นใต้บังคับบัญชาของมัน กระตุ้นเตือนพวก
มันว่าการต่อสู้เพิ่งจะเปิดฉากขึ้นเท่านั้น หลังจากนั้นยังจะดุเดือดรุนแรงมาก
ยิ่งขึ้น แต่ไม่ทราบเพราะเหตุใด ถ้อยคำของมันคล้ายแฝงไว้ด้วยพลัง
อำนาจอันแปลกประหลาด บรรดาคนที่ประหวั่นพรั่นพรึง ความหวาดกลัว
บนใบหน้าสลายคลาไคลลง

ในสายตาของพวกเขา มัน เชี่ยวม่อเกอมีท่วงท่าสงบบเยือกเย็น ไม่ตื่นกลัว แม้แต่น้อย ผู้คนที่สูญเสียความกล้าไปทีแรก พลันค้นพบที่ยึดเหนี่ยว ค่อย ๆ สงบใจลง

“เมื่อครู่นี้ เราเพิ่งฆ่ากองโจรตระกูลหมิงไปสามพันคน!”

ฝูงชนส่งเสียงอื้ออึงขึ้นมาทันที แม้คนส่วนใหญ่ยังคงหวาดหวั่นวิตก แต่ผู้ที่ขวัญกล้าบ้างอาจอยู่บ้างกลายเป็นตื่นเต้นลึกลอดขึ้นมาทันที สามพันคน! กองโจรตระกูลหมิงมีทั้งสิ้นเพียงสองหมื่นคน! สามพันคนอาจเรียกได้ว่าเป็นความเสียหายอันหนักหนาอยู่บ้าง

“พวกมันจะหวาดหวั่น จะเกรงกลัว แล้วจะโกรธเกรี้ยว การโจมตีระลอกต่อไปจะร้ายกาจกว่าเดิม” จ้วม่อยังคงกล่าวด้วยสຸ້มเสียงราบเรียบ และเย็นเยือก

ผู้คนมากขึ้นและมากขึ้นเรื่อย ๆ เริ่มเข้าใจความหมายของวาจาเหล่านี้ สายตาของพวกเขาค่อย ๆ เป็นประกายขึ้น ความหวาดกลัวถูกแทนที่ด้วยความตื่นเต้นระทึกใจ พวกมันค้นพบว่ากองโจรตระกูลหมิงที่แท้ยังคงประกอบขึ้นจากเลือดเนื้อ พวกมันเป็นปุณชนเช่นเดียวกัน พวกมันสามารถตายได้เหมือนกัน!

ทุกผู้คนจู่ ๆ ก็บังเกิดความรู้สึกว่าชัยชนะมิใช่เป็นไปได้

หากยังคงเกิดการปะทะกันเช่นนี้อีกสักหลายครั้ง กองโจรตระกูลหมิงมิใช่สูญเสียผู้คนจนหมด พ่ายแพ้ไปเองหรือ?

ผู้ที่ค้นพบความความหวังอีกครั้ง สีหน้าเริ่มเริ่มอีกheimขึ้นทีละน้อย

“ยืนหยัดไว้ แล้วเราจะชนะ!”

สູ່ມື້ຂອງຈຳມ່ວງມີຄຶດກະຕຸ້ນຂໍວຽກກຳລັງໃຈ ມີຄວາມຮັດທົດທຸ່ງ
ສູ່ມື້ຂອງສົງຄາມເຢຍຣີທີ່ເຕັມໄປດ້ວຍຄວາມເຊື່ອມັ້ນຂອງມັນ ສະທ້ອນສະທ້ານໄປ
ທຸ່ວຍກະຕຸ້ນ

ຜູ້ຈະເຊື່ອກັບລົງອີກຄັ້ງ ແຕ່ລະຄົນກຸມສາສະຕຣາມາຣຂອງຕົນເອງໄວ້ແນ່ນ
ດວງຕາທຸກຄູ່ສະໄໝເປັນປະກາຍ ອັດແນ່ນໄປດ້ວຍຄວາມຫວັງ

ຫມຶ່ງສູ່ດວງຕາມີຄວາມເຊື່ອເຢຍຣີ

ຄຳທີ່ຈຳມ່ວງກ່າວອອກມາ ມັນລ້ວນໄດ້ຍືນຍົງກັບຄວາມເຊື່ອທີ່ບໍ່ມີຄວາມສົງໄສ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ສົ່ງ
ໃຫ້ເປີດຊາກໂຈມຕີເປັນຄຳບໍ່ສອນ ເລົ່າສາມາດກັບຄືນສູ່ກະຕຸ້ນອື່ນ ໆ ຍັງມີ
ສີ່ຫນ້າຫວາດຫວັງຢູ່ບ້ານ ເພິ່ງປະທະກັນຮອບເດີຍສາຍໂຈມຕີຂອງພວກມັນ
ສາມພັນຄົນລ້ວນດັບດິນສິ້ນຊີວິດ ບໍ່ມີຜູ້ໃດລຸບຮອດແມ້ແຕ່ຄົນເດີຍ ພວກມັນໄດ້
ເລີຍຈະເຊື່ອປະສົບພົບເຈົ້າເຊື່ອທີ່ເຊື່ອຂໍວຽກວຽກຮຽນຄົງເພິ່ງນີ້ມາກ່ອນ

ໃນການຕໍ່ສູ້ເມື່ອຄູ່ ຄືນການໂຈມຕີທີ່ຮ້າກັບຄືນຍັກຮັບໂຈມຕີ ກະຕຸ້ນ
ດວງຕາຍັງໝັ້ນແສງໄປ ລູກແກະນ້ອຍຈູ່ ໆ ສາຍເຂົ້າເລີຍອັນຄົມກ່າວອອກມາ
ຂັບກັດພວກມັນເຕັມແຮງ ຈະບໍ່ໃຫ້ພວກມັນແຕກຕື່ນຕົກໃຈໄດ້ຢ່າງໃດ

“ຄົນຜູ້ນີ້ສົມຄວນເປັນເຊື່ອມ່ວງເຄົາ ເປັນໄປຕາມຄຳຮ້າລື ມັນທັງຫາຍກ່າວ
ບ້ານແລະກະຕຸ້ນເຊື່ອເຢຍຣີ” ຫມຶ່ງສູ່ຈຶ່ງມອງກັບເພິ່ງພິພາດມັງກັບແຜ່ນ
ຫລັງຂອງຈຳມ່ວງ ມາດຕາດຸກແຄບລົງທັນຄັ້ງ

ຫມຶ່ງອີ່ຫລີກສີ່ຫນ້າຕະລື່ງຈັ່ງ ຫວ່າທີ່ນາງສົນໃຈບໍ່ໃຊ້ກັບເພິ່ງພິພາດມັງກັບ
ແຕ່ເປັນຄຳຂອງຈຳມ່ວງ ນາງໄດ້ຍືນຄວາມເລືອດເຢັນ ເພິ່ງເກື້ຍມືແລະສົງ

เยือกเย็นในคำพูดเหล่านั้น นางยังได้เห็นผู้ที่หวาดกลัวจนแทบแตกทัพ
ค่อย ๆ สงบใจลง ทั้งความแน่นแฟ้นที่จะต่อต้านแข็งขืนยิ่งมายิ่งกล้าแข็ง
กว่าเดิม

กองทัพที่สูญเสียขวัญกำลังใจและกำลังจะล่มสลายอยู่รอมร่อ แต่กลับ
ไม่ได้บังเกิดขึ้นตามที่นางคาดเอาไว้

บุคคลอันร้ายกาจนัก!

“กระบวนทัพค่ายกลของพวกมันแปลกพิสดารหาผู้ใดเสมอเหมือน”
หมิงอวีเว่ยจู่ ๆ โพล่งประโยคนี้ออกมาด้วยสีหน้าเคร่งขรึม นางเป็นแม่ทัพ
บัญชาการศึกษาที่เลิศล้ำที่สุดของกองโจรตระกูลหมิง คำประเมินของนาง
เป็นสิ่งที่หมิงฮุยต้องรับฟัง

ทุกผู้คนพอฟัง ค่อยเพ่งพิศกระบวนทัพที่คล้ายเย็บปะติดปะต่อเข้า
ด้วยกันที่ด้านล่างอย่างจริงจัง

พวกมันล้วนมีประสบการณ์โชกโชน ก่อนหน้านี้พวกมันเพียงไม่คิด
สนใจเหล่าลูกแกะในกำมือ แต่ยามนี้เมื่อหมิงอวีเว่ยชี้บอก พวกมันค่อย
สังเกตอย่างใกล้ชิด ทันใดนั้นมองเห็นความนัยที่ซ่อนอยู่ในทันที

“เชี่ยวชาญเกออันกลอกกลิ้ง!”

ท่ามกลางเสียงอุทานสับสนด่า ปะปนไปด้วยเสียงสุดลมหายใจอย่าง
หนาวเหน็บ

กองโจรตระกูลหมิงตั้งทัพอยู่บนฟากฟ้า สามารถมองลงมาเห็นเบื้อง
ล่างได้อย่างชัดเจน พวกมันในที่สุดค่อยสังเกตเห็นว่ากระบวนทัพของศัตรู
ที่ดูผิวเผินเหมือนเศษผ้าเย็บปะติดปะต่อกันนี้ ที่แท้เป็นเชี่ยวชาญเกอทุ่มเท

กำลังความคิดมากมาย จัดตั้งกระบวนทัพค่ายกลขบวนนี้ขึ้นอย่างประณีต
บรรจงยิ่ง

หน่วยทัพแต่ละหน่วยที่เรียงร้อยเชื่อมประสานคล้ายรอยปะติดปะต่อ
ในผืนผ้า ประหนึ่งตัวเม่นที่เต็มไปด้วยหนามแหลมทั่วตัว ไม่ว่าพวกมันจะ
บุกจู่โจมเข้าไปในทิศทางใด ในตำแหน่งไหน พวกมันล้วนต้องเผชิญกับ
การกลุ้มรุมโจมตีจากกระบวนทัพเหล่านี้พร้อมกัน ไม่น้อยกว่ายี่สิบ
กระบวนทัพ!

แม้ว่าฝ่ายตรงข้ามไม่ใช่กองทัพ ไม่มีแม่ทัพบัญชาการศึกคอยควบคุม
กำลังทั้งหมด แต่คนสองหมื่นคนโจมตีรวมจุดอย่างพร้อมเพรียงก็เพียงพอ
ให้แม่ทัพบัญชาการศึกไม่ว่าคนใดต้องปวดเศียรเวียนเกล้า

ใช้พวกมากข่มเหงคนน้อย!

ประโยคนี้นึกดูวาบขึ้นในใจทุกคน เหล่าแม่ทัพนายกองมองหน้ากัน
ยามกะทันหันไม่ทราบจะทำอย่างไรดี นี่ไม่ใช่ครั้งแรกที่พวกมันต้องเผชิญ
เข้ากับปัญหายุ่งยาก แต่ประสบการณ์ของพวกมันบอกพวกมันว่า ผุ้ชน
คนธรรมดาไม่ว่ามีมากมายเท่าใด เมื่อเผชิญหน้ากับกองทัพก็เป็นได้แค่ผุ้
แพะแกะที่ได้แต่รอให้เชือดเฉือน หากพวกมันยินยอมสูญเสียสักเล็กน้อย
บุกเช่นฆ่าเข้าไปในกลุ่มศัตรู แพะแกะเหล่านี้จะแตกฮือหลบหนี จากนั้น
ศัตรูก็จะกลายเป็นเพียงแค່เหยื่อที่รอรับการเชือดเฉือน

แต่สิ่งที่บังเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตาพวกมันในเวลานี้ ไม่มีอันใดเหมือนกัน
กับสิ่งที่พวกมันเคยรับรู้มาทั้งหมด

พวกมันแม้สูญเสียสามพัน แต่ฝ่ายศัตรูเองก็ต้องแลกมาด้วยชีวิตคน เจ็ดแปดพันคน ว่ากันตามเหตุผล ยามนี้กระบวนทัพศัตรูสมควรปั่นป่วน รวนเร เริ่มแตกฮือหลบหนีและแตกพ่ายในที่สุด!

แต่คนเหล่านี้กลับไม่แตกฮือหลบหนี ความเฉียบขาดและดุดันอำมหิต ของเซียวม่อเกอไม่เพียงข่มขวัญทั่วนครมหาสันติ แต่กระทั่งเหล่าโจร ทรกูลหมิงยังต้องสะท้านใจ สิ่งที่ทำให้พวกมันต้องประหลาดใจมากกว่าเดิม คือเซียวม่อเกอกลับอาศัยเพียงคำพูดไม่กี่คำ ปลอดภัยความ หวาดวิตกของชาวนครมหาสันติ

คนธรรมดาสามัญเหล่านี้ มีจิตใจอันแข็งแกร่งและสงบนิ่งถึงปานนี้ ตั้งแต่เมื่อใด?

กระทั่งเหล่าโจรทรกูลหมิงที่เคยเข่นฆ่าสังหารเป็นทางโลหิต สร้าง กองซากศพเท่าภูเขาเลากา ยังไม่อาจเข้าใจสิ่งที่บังเกิดขึ้นต่อหน้าต่อตา พวกมันนี่!

จากนั้นหมิงอวีเวียยังชี้ให้เห็นถึงจุดเด่นอันพิเศษเฉพาะกระบวนทัพ ของฝ่ายตรงข้าม บันดาลให้พวกมันล้วนครั่นคร้ามหวาดระแวงบุรุษนาม เซียวม่อเกอผู้นี้มากขึ้นเรื่อย ๆ

“มีหนทางหรือไม่?” หมิงฮุยเอ๋ยปากถาม มันทราบว่าเม่ย์เม่ย์ของมัน ฉลาดปราดเปรื่องในด้านยุทธวิธี นางเป็นที่พึ่งพาให้แก่มันเสมอ

หมิงอวีเวียเพ่งมองกระบวนทัพค่ายกลขนาดมหึมาที่เบื้องล่าง ยังไม่ เอ่ยปากตอบคำ

ทุกคนทราบว่านางกำลังขบคิดหาวิธีทำลายกระบวนทัพค่ายกล พวกมันไม่กล้าแม้แต่จะหายใจแรง ๆ ด้วยเกรงว่าจะรบกวนสมาธิของนาง

ชั่วอึดใจให้หลัง นางดวงตาเป็นประกาย กล่าวว่า “กระบวนทัพค่ายกลนี้แม้พิเศษพิสดาร แต่มีใช้ว่าจะไร้ผู้ต้าน!”

ทุกผู้คนคึกคักขึ้นอีกโข พวกมันเงี้ยวหุฟง

“พวกมันแม้มีคนมาก แต่จะอย่างไรไม่ใช่กองทัพที่แท้จริง ดูผิวเผินเหมือนมีการร่วมมือประสานงานที่ดี แต่ภายใต้แรงกดดันของการสู้รบ พวกมันย่อมมีอาจยืนหยัดได้นาน เราเพียงจัดหน่วยทัพเล็ก ๆ จำนวนมาก คอยโจมตีก่อวณขบวนทัพของพวกมันอยู่ตลอดเวลา บีบบังคับให้พวกมันต้องคอยต่อสู้จนหมดเรี่ยวสิ้นแรง เพียงระวังอย่าถล่มลงไปในตาข่ายของพวกมันก็พอ รอจนถึงเวลาพวกมันย่อมไม่สามารถรักษากระบวนทัพเช่นนี้เอาไว้ได้นาน ถึงตอนนั้นเราจะบุกโจมตีตรงใจกลางกระบวนทัพของพวกมัน ขอเพียงเราสามารถจัดการกับเชี้ยวม่อเกอ กระบวนทัพของพวกมันย่อมต้องแตกพ่ายไปเอง!”

“นั่นก็ใช่แล้ว!”

“ใช่แล้ว ใช่แล้ว! พวกเราจะคอยหลอกล่อบัดเตี้ยวเข้าใกล้ บัดเตี้ยวหนีห่าง พวกมันไม่ทราบจะสู้รบหรือไม่ สุดท้ายพวกมันย่อมต้องเหนื่อยล้า เสียขบวนรวนเรไปเอง!”

“วิธีการอันประเสริฐ!”

เหล่าแม่ทัพนายกองพากันสรรเสริญเยินยอกันยกใหญ่ หมิงฮุยเองก็สีหน้าเข้มขึ้นขึ้น แผนการของหมิงอวี๋เว่ยตีถูกจุดอ่อนของศัตรูตรง ๆ การ

ใช้พวกมากข่มเหงคนน้อยแม้เป็นยุทธวิธีอันร้ายกาจ แต่จุดอ่อนของศัตรูก็คือ พวกมันเป็นเพียงคนธรรมดาที่ไม่เคยได้รับการฝึกฝนเยี่ยงกองทัพ ความจริงข้อนี้ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

“ประเสริฐ! ให้ดำเนินการตามนี้!” หมิงฮุยบัญชา
กองโจรตระกูลหมิงเริ่มลงมือทันที

มองดูหน่วยทัพเล็ก ๆ ของศัตรูเฝ้าวนเวียนอยู่ตามชายขอบของแถวทัพพวกมัน คอยจู่โจมก่อวุ่นกระบวนทัพของพวกมัน แต่รอนพวกมันจะโจมตีตอบโต้ ศัตรูก็หลบหนีหน้า ผู้คนจำนวนมากเริ่มมีสีหน้าขัดตาแย้ง

“กองโจรตระกูลหมิงช่างไม่รบบรัดธรรมดาโดยแท้!” ซินกงจู่สีหน้ามิสู้ดี เสียกงจู่ยังมีริ้วรอยของความกังวล “พวกมันกำลังบีบบังคับให้พวกเราต้องเปลืองแรงคอยระวังพวกมัน”

แทบทุกคนที่อยู่ที่นี่สามารถล่วงรู้จิตเจตนาของกองโจรตระกูลหมิง แต่ล่วงรู้ไปก็หาได้มีประโยชน์อันใด เนื่องจากไม่มีใครมีหนทางตอบโต้ ยุทธวิธีอันแยบยลนี้ กองโจรตระกูลหมิงมองจุดอ่อนของพวกมันออก และไม่คิดจะปิดบังจิตเจตนาของพวกมันแม้แต่หน่อย

ทุกคนพากันหันไปมองเชียวม่อเกอตามสัญญา

รอนพวกมันมองเห็นใบหน้าสงบเยือกเย็นของเชียวม่อเกอ พวกมันก็สามารถสงบสติอารมณ์ลงทันควันเช่นกัน

มันจะต้องมีวิธีการรับมืออย่างแน่นอน!

แทบจะในเวลาเดียวกัน ทุกผู้คนล้วนบังเกิดความคิดเช่นนี้

“พวกเราไม่อาจปล่อยให้มันเป็นเช่นนี้ต่อไป!” จูเซ่ที่ยืนอยู่ข้างกาย จั้วม่อ อดกล้าวออกมาไม่ได้ บนใบหน้าของพวกมันหลายคนทอแว่ววิตกกังวล หากยังเป็นเช่นนี้ต่อไป กระบวนทัพรอบนอกจะไม่สามารถยับยั้งอีกต่อไป และจะแตกพ่ายในไม่ช้า

และเมื่อเริ่มมีบางส่วนแตกพ่าย ต่อให้มีสิบเชื้อวม่อเกอก็อาจจะรั้งเอาไว้ไม่อยู่อีก กองทัพทั้งหมดจะล่มสลายไปตาม ๆ กัน

หากนี่เป็นกองทัพที่ผ่านการฝึกปรือมาเป็นอย่างดี เวลานี้สามารถพลิกแพลงแปรขบวนทัพ อาศัยการเปลี่ยนแปลงกระบวนทัพเข้ารับมือกับการเปลี่ยนแปลงของศัตรู แต่ในเวลานี้ในมือพวกมันมีเพียงกองทัพสามแฉกรมือใหม่ ที่ผ่านการฝึกปรือเพียงไม่ถึงสามวัน หากพวกมันพยายามแปรเปลี่ยนขบวนทัพในเวลานี้ แทนที่จะช่วยแก้ปัญหา อาจพาให้กระบวนทัพล่มสลายเร็วกว่าเดิมเสียอีก

แต่หากพวกมันไม่คิดหาหนทางเปลี่ยนแปลงในยามนี้ ข้าเร็วกระบวนทัพก็ต้องล่มสลายอยู่วันยันค่ำ

จั้วม่อผงกศีรษะ ไม่กล่าวคำใด เพียงชี้ไปยังเหมียวจุน

ไม่นานนัก กระบวนทัพรอบนอกพลันค่อย ๆ ถอยร่นกลับมา พร้อมกันนั้นกระบวนทัพชั้นใน กลับผลัดดันไปข้างหน้าอย่างช้า ๆ

การแปรกระบวนทัพ สำหรับกองทัพที่ฝึกฝนมาเป็นอย่างดียังไม่ใช่ว่าเรื่องง่าย อย่าว่าแต่คนเหล่านี้เพียงจะฝึกฝนได้เพียงสองวัน นี่เป็นไปได้แต่แรกแล้ว

ความปั่นป่วนโกลาหลแผ่ลามออกไป

ที่กองโจรตระกูลหมิงเผ่ารอกี้เป็นโอกาสเช่นนี้เอง พวกมันพลันโถม
ดิ่งลงมา เสียงแหวกฝ่าอากาศดังแหลมสูงบาดหู เจตนาฆ่าฟันทะลักลั่น
จากกลางอากาศ พวกมันฉวยโอกาสบุกทะลวงในบัดดล!

กระบวนทัพที่อยู่รอบนอกยิ่งแตกตื่นลนลานกว่าเดิม

ความแตกตื่นลนลานแพร่กระจายไปอย่างรวดเร็ว กระบวนทัพค่าย
กลที่เสียขบวนรวนเรอยู่แล้ว ยิ่งกลับกลายเป็นปั่นป่วนโกลาหลกว่าเดิม
แทบจะล่มสลายอยู่รอมร่อ

ในเวลานี้เอง แม่ทัพกองโจรตระกูลหมิงดวงตาสว่างวาบในบัดดล หัว
ใจเต้นระทึกขึ้นมา! ชั่วแวบหนึ่งมันสังเกตเห็น เห็นเส้นทางบุกโจมตีที่เลื่อน
รางจนแทบมองไม่เห็นสายหนึ่งปรากฏขึ้นตรงหน้ามัน

เส้นทางสายนั้นนำไปหาเขี้ยวม่อเกอตรง ๆ! จากนั้นมันกวาดตา
มองเห็นกลุ่มคนที่ข้างกายเขี้ยวม่อเกอ มีกงจู่ทั้งสามกับเหล่าคนบุญหนัก
ศักดิ์ใหญ่อยู่ท่ามกลางพวกมัน!

แม่ทัพโจรนั้นลิงโลดยินดีสุดระงับ แทบลืมหายใจไปชั่วขณะ สวรรค์
อำนวยพรให้แก่พวกมันแล้ว ด้วยการประทานโอกาสที่ดีลงมาให้!

หากมันสามารถคร่ากุมคนกลุ่มนี้ได้ ศักดิ์ครั้งนี้จะจบสิ้นลงทันที!

สิ่งที่อยู่ตรงหน้ามันคือเนื้อติดมันชิ้นโตที่สุด หากมันสามารถกลืนกิน
ลงไป จะมีความดีความชอบยิ่งใหญ่ที่สุดในสงครามครั้งนี้

สายตามันร้อนระอุขึ้นมา!

โดยไม่มีคำที่สอง มันทวาดสั่งการ “บุกเข้าไป!”

กองทัพของมันได้รับการฝึกปรืออย่างเข้มงวด เมื่อแม่ทัพของพวกมัน
ชี้บอก พวกมันก็ไม่รีรอลังเล บุกทะลวงเข้าไปทันควัน!

กองโจรตระกูลหมิงเมื่อบุกทะลุเข้ามาในกระบวนทัพของพวกมัน
เป็นเหตุให้ผู้คนของเมืองมหาสันติต้องมัวพะวงคิดโจมตีตอบโต้พวกมัน
แต่ผู้คนที่อยู่ใกล้เคียงกับกองทัพโจรชุดนี้ ไหนเลยจะเป็นคู่มือของกองโจร
ตระกูลหมิงที่เจ้าเล่ห์ดุจสุนัขป่าได้

เลือดเนื้อกระเซ็นชาน เสียงแผดร้องครวญครางดังระงมไม่ขาดหู!

กองทัพโจรขบวนนี้ดุจมืดมดกล้าที่ผ่าก้อนเต้าหู้ ทะลุทะลวงผ่านแถว
ทัพในบัดดล พุ่งดิ่งเข้าหาเขี้ยวมอเกออย่างหักโหม!

บนท้องฟ้า หมิงฮุยดวงตาทอประกายวาบ ใบหน้าแดงชานด้วยความ
ลึงโลดยินดี มันชี้ไปยังรอยแตกของกระบวนทัพฝ่ายตรงข้ามที่กำลังขยาย
ใหญ่ขึ้นเรื่อย ๆ ตวาดสั่งการเสียงดังสนั่น “ทุกคน บุกเข้าไป!”

กองโจรที่แทบอดรนทนไม่ไหวตั้งแต่แรก ถ้าโถมเข้าไปในบัดดล!

เจตนาฆ่าฟันทะลักลลายท่วมฟ้า!

บทที่ 633 ใจกลางกระบวนทัพ

“คุ้มกันต่ำเหริน!” ท่ามกลางเสียงกรีดร้องอย่างหวาดหวั่นขวัญผวา เสียงตวาดอย่างเกรี้ยวกราดของหมู่หลงก็ก้องดุจสายฟ้าคำรน ผู้คนที่อยู่รอบกายจ๋วม่อคล้ายเฟิงสะดุ้งตื่นขึ้นมา พวกมันพบว่าระหว่างที่มัวแต่ตื่นตะลึง ภัยอันตรายร้ายแรงก็ประชิดใกล้พวกมันเข้ามามากกว่าเดิม โดยไม่ทันจะได้รู้ตัว กองโจรตระกูลหมิงก็แทบจะโถมทะยานเข้ามาถึงเบื้องหน้าของพวกมันแล้ว!

ยิ่งใกล้เข้ามา สีหน้าดูร้ายทมิฬทั้งของกองโจรตระกูลหมิงยิ่งเห็นได้ ถนัดชัดเจน พวกมันกระทั่งมองเห็นถึงกล้ามเนื้อที่เขม็งเกร็ง เห็นหนวด เคาทที่สับัดปลิวของพวกมัน

รวมถึงรังสีฆ่าฟันและความกระหายเลือดเยี่ยงสัตว์ร้ายของพวกมัน!

จูเซ่อถึงกับศีรษะลั่นอิงอล สีหน้าแปรเปลี่ยนอย่างรุนแรง ทันใดนั้นได้ สติ
อย่างฉับพลัน แผดเสียงตวาดสุดเรียวแรงที่มา “คุ้มกันกงจู!”

เหล่าทหารองครักษ์ของแต่ละขุมกำลังสาดพุงร่างมาจากในกระบวน ทัพที่
พวกมันถูกจัดสรรไว้ ปล่อยให้กระบวนทัพทั้งหมดเสียขบวนรวนเร ความ
อลหม่านบังเกิดขึ้นทุกแห่งหน กระบวนทัพในที่สุดไม่อาจรักษา เอาไว้ได้
อีก ผู้คนพากันหมุนตัวแตกฮือหลบหนีไม่คิดชีวิต

คนเหล่านี้มารวมตัวกันเพราะจั่วมือ ยามนี้เมื่อศัตรูบุกทะลวงเข้าจู่ โจม
จั่วมือดุจสายฟ้าแลบ ความหลวมมือที่หลวมคลายแต่แรกก็ขาดสะบั้น ลง
ในบัดดล

ความหวาดหวั่นและสิ้นหวังลุกลามออกไปอย่างรวดเร็วในแถวทัพ ของ
พวกมัน!

ขบวนทัพค่ายกลขนาดมหึมาล่มสลายลงในชั่วพริบตา ผู้คนแตกฮือ
หลบหนีไปทุกทิศทุกทาง สับสนอลหม่านสุดบรรยาย

บรรดาองค์กรจักร์ประจำตัวกงจู่จะทิ้งคนเหล่านี้โดยไม่ใยดี พวกมัน สอง
ตาแดงฉาน เร่งรุดไปหากงจู่ของพวกมันอย่างสุดกำลังความสามารถ
สมาชิกค่ายเว่ยและหน่วยองค์กรจักร์ดาวสวรรค์ยังพากันเฝ้าฟุ้งหลบหลีก
กระแสผู้คน เร่งทะยานไปยังตำแหน่งที่จ้วมออยู่ในปัจจุบัน!

เสียงกงจู่ไบหน้าเคลือบคลุมไปด้วยความหวาดผวา นางสีหน้าขาว เผือดไร้
สีเลือด ผุ่ชนที่แตกตื่นลอนลานกระจัดกระจายไปทุกแห่งหน ไบหน้า
กระเหี้ยนกระหือรือของกองโจรตระกูลหมิงผ่านเข้ามาในสายตา นาง ทุก
เสียงที่นางได้ยิน ล้วนเป็นสุมเสียงของการฆ่าฟัน เสียงขู่คำราม เสียงหวีด
ร้อง และคร่ำครวญวนให้!

นางสับสนงงวย เรื่องราวมาถึงจุดนี้ได้อย่างไร?

นางกวาดตามองไปรอบ ๆ อย่างเลื่อนลอย สุดท้ายไปจับนั่งอยู่บนร่าง
ค่อนข้างผอมอันคุ้นตาคุ้นใจ

อย่างช้าๆ ดวงตานางค่อยจดจ่อรวมรัง ประกายความหวังสายหนึ่ง จูดยื่น
ในใจ

ใบหน้าของมันยังคงไม่แยแสและครอบคลุมด้วยสีหน้าเย็นยะเยียบ แต่ใน
ยามนี้ ภายใต้อาณัติความไม่แยแสของมัน นางสังเกตเห็นบางสิ่งบางอย่าง ที่ทำ
ให้นางต้องสะท้านใจ

มันไม่ตื่นตระหนก

จุ่มอ่าวเหี้ยมตรงจุดคันทวน สีหน้าราบเรียบเฉยชา รวากับมองไม่เห็น
สิ่งที่เกิดขึ้นรอบตัวมัน

กองโจรตระกูลหมิงพุ่งลี้วเข้ามาด้วยความเร็วสุดขีด กองทัพแรกที่ โถม
ทะยานนำมาเบี่ยงหน้าสำแดงให้เห็นฝีมืออันเป็นที่เลื่องลือของเหล่า โจร
ตระกูลหมิงอย่างชัดเจน ภายในชั่วพริบตาเดียวเท่านั้น พวกมันก็ทะลุ
ผ่านกระบวนทัพชั้นนอก เจาะทะลวงตรงดิ่งเข้าหาใจกลางกระบวนทัพ
อย่างเร่งร้อน!

ชนชั้นจอมปิตาจารย์เจียงและคนบุญหนักศักดิ์ใหญ่ทั้งหมด ล้วน รวมตัว
กันอยู่ตรงใจกลางกระบวนทัพ

กองโจรตระกูลหมิงไม่ต่างจากหวดฟาดไฟรั้งผืนธงตรง ๆ การต่อสู้ไต่ระดับขึ้น
ถึงจุดสูงสุดในบัดดล!

ปิตาจารย์ที่สามารถฝึกปรือมาถึงด่านทองหลิงด่านโหด ย่อมไม่มีใครได้
ประสบการณ์สู้รบ พวกมันเมื่อตระหนักว่าชีวิตของตนแขวนอยู่บน
เส้นด้าย พลั้งฝีมือที่สามารถปลดปล่อยออกมาในยามคับขันก็บรรลุถึงขั้น
น่าอัศจรรย์

พวกมันอาจไม่ได้ผ่านการฝึกอบรมในเชิงกองทัพดังเช่นกองโจร ตระกูลห
มิง อาจไม่สามารถร่วมมือประสานงานกันเหมือนฝ่ายตรงข้าม แต่ ภายใต้
สถานการณ์สับสนวุ่นวาย รวมถึงระยะห่างระหว่างทั้งสองฝ่ายที่ แทบเข้า
ชั้นตะลุมบอน กลับเหมาะเจาะพอดีสำหรับเหล่าอดิบุรุษที่จะสำแดงฝีมือ
ถึงขั้นสุดยอด

จูเซ่อ เชียและหญิงรับใช้วัยกลางคน สามยอดฝีมือผู้ซึ่งห่างจากด่าน ไส่ว
อีกเพียงครึ่งก้าว ยามนี้บุกอาละวาดดั่งพญาคัมภีร์กลางฝูงแกะ!

จูเซ่อทำร่างลึกลับดุจนางภูตพราย มันพล้วลายเข้าไปในแถวทัพของ กองโจร
ตระกูลหมีงวากับเดินชมสวนหลังบ้าน ไม่ว่าผ่านไปยังที่ใด ล้วน ปราบกฏ
หมอกโลหิตกระเซ็นชานอยู่ด้านหลังของมัน เชียยืนหยัดมัน แต่ละ ก้าว
หนักหน่วงปานขุนเขา ไม่มีผู้ใดขวางรั้งการบุกทะลุไปข้างหน้าของมันได้
หอกยาวในมือของมันคล้ายหนักหน่วงสามพันจิน โจรเคราะห์ร้าย รายใด
เฉียดกรายเข้าใกล้คมหอก เลือดเนื้อสาดกระเซ็นเวียนว่อน หญิงรับ ใช้วัย
กลางคนสองมือทำท่าเป็นกรงเล็บ ตะกุกใส่กลางอากาศ โจรร้ายคน ใดตก

เป็นเป้าจู่โจม ล้วนถูกฉีกร่างเป็นชิ้น ๆ ในบัดดล วิญญาณหลุดลอย จากร่างก่อนจะทันได้กรีดร้องเสียอีก

ยอดฝีมือคนอื่น ๆ ก็เช่นฆ่าจนสองตาแดงฉาน ดุจמצัดทองวารี จำนวนนับไม่ถ้วน แต่ละคนล้วนโถมเข้าไปในแถวทัพโจรบุกอาละวาดฆ่าฟันมือเป็นระวิง!

ยอดฝีมือในทำเนียบปีศาจมหาสันติกว่าแปดส่วนล้วนอยู่ที่นี้ อวีซวง แม้ยังไม่พ้นจากการบาดเจ็บ แต่ซางเยวี่ยนฮ่าวยังคงมีสภาพสมบูรณ์

ผนวกกับซีเตียนอวีและยี่สิบสุดยอดฝีมือคนอื่น ๆ สถานที่แห่งนี้ก็เท่ากับรวบรวมไว้ด้วยชุมกำลังที่แกร่งกร้าวที่สุดแห่งนครมหาสันติ!

ชั่วพริบตาจุฬารายไฟ ทัพกองโจรระดมยิงที่บุกนำหน้าพวก พ้องล้วนตกตายหมดสิ้น กระทั่งแม่ทัพของพวกเขาแม้ยังดับดินภายในหัว กระบวนท่า ภายใต้การฝึกกำลังของจูเช่อกับเซี่ยอวี

ผลการศึกษารอบนี้บันดาลให้ผู้คนพากันคิดค้นอีกไซ

หมิงฮุยสีหน้าสงบราบเรียบในความเห็นของมัน เหล่าผู้คนที่ใจกลาง
กระบวนทัพเป็นเพียงพยัคฆ์ร้ายที่ติดอยู่ในกรงเท่านั้น ยอดยุทธ์เหล่านี้แม้
เป็นปัญหาอยู่บ้าง แต่หากมันยินดีเสียเวลาและจ่ายค่าตอบแทนบ้าง มัน
ย่อมมีวิธีมากมายที่จะจัดการกับคนเหล่านี้

ต่อให้เป็นยอดยุทธ์ที่แข็งแกร่งที่สุด ยังไม่อาจต้านทานการกลุ้มรุม จากคน
จำนวนมากได้

แม้ทัพบัญชาการศึกมุ่งเน้นการต่อสู้ด้วยกองทัพ แม้ว่าการจู่โจมของ พวก
มันจะไม่พลิกแพลงหรือแฝงไว้ด้วยท่าเปลี่ยนแปลงมากมายเท่าการ โจมตี
ของเหล่ายอดยุทธ์ แต่ทรงพลังอำนาจอย่างล้นเหลือ มิใช่สิ่งที่คุณผู้ หนึ่งจะ
อาศัยเพียงพลังฝีมือของตนต้านรับเอาไว้ได้

ต่อให้เป็นเหล่าอดุทยุทธ์ยังมีอาจต่อต้านการบุกโจมตีของกองทัพ
โดยเฉพาะอย่างยิ่งเหล่าอดุทยุทธ์ที่ไม่รู้จักการร่วมมือประสานงาน

หมิงฮุยดวงตาทอประกายเย็นเยียบ “เหล่าต้าหงพวกเจ้าบุกเข้า ทำให้
พวกมันกระจายออกจากกัน!”

“ทราบแล้ว!”

สองแม่ทัพน้อมรับคำสั่ง ถึงยามนี้ กระบวนทัพของฝ่ายนครมหาสันติ ล่ม
สลายอย่างสมบูรณ์ ผู้คนแยกย้ายกันหลบหนี สิ่งกีดขวางตรงใจกลาง
กระบวนทัพลดน้อยลงมาก

ทั้งสองดวงตาร้อนผ่าว ใจกลางกระบวนทัพที่ไม่มีหน่วยทัพคอยคุ้ม กันก็
ไม่ต่างจากโคมสะคราญที่ถูกเปลื้องผ้า เสนอออกมาเบื้องหน้าพวกมัน จน
หมดสิ้น

มองดูสีหน้ามุ่งมั่นและจิตวิญญาณการต่อสู้ของไพร่พลในกองทัพ ของ
พวกมัน สองแม่ทัพโจรมิได้รู้สึกหวั่นเกรงแม้แต่น้อยกับการล้มตายของ
สหายร่วมกองโจร พวกมันหาได้โศกเศร้าเสียใจอัน ใดไม่ กลับเป็นตรงกัน
ข้าม เมื่อกองทัพที่บุกนำหน้าบุกทะลวงจนฝูงชนแตกพ่ายหลบหนี ทั้งยัง
บันทึกกำลังของเหล่ายอดยุทธ์ไปไม่น้อย กลับ ช่วยสร้างสถานการณ์ที่มี
เปรียบให้แก่พวกมัน พวกมันไหนเลยจะไม่ยินดี ปรีดาได้

กลุ่มคนที่ไม่รู้จักร่วมมือฉวยโอกาสนี้กำลัง คิดต้านรับการบุกโจมตีของ กองทัพ
เรียกได้ว่าคิดเพ้อฝันไป!

สองแม่ทัพโจรสืบตักันดูบ มองเห็นจิตวิญญาณการต่อสู้อันเร่าร้อน ใน
ดวงตาอีกฝ่าย

“เจ้าชาย ข้าขวา!” โดยไม่รีรอให้เสียเวลา สองแม่ทัพโจรแยกย้ายออก
กระทำการ

ค่ายเว่ยแม้ไม่มีฝีมือในด้านความเร็ว แต่ก็กลับมารวมตัวกันโดยเร็ว ที่สุด
ก่อนที่กองทัพโจรซึ่งบุกล่วงหน้าเข้ามาจะถูกเหล่ายอดฝีมือจู่โจม ทำลาย
พวกมันก็ตั้งกระบวนทัพอยู่รอบกายจ้วม่อแต่แรก

พวกมันเต็มไปด้วยความคึกคักอีกเหิม การตีกรอบแรกเมื่อสักครู้อย่าง ไม่ได้
สิ้นเปลืองเรี่ยวแรงกำลังของพวกมันสักเท่าใด

รายล้อมอยู่รอบกายจ้วม่อผู้ที่ยังสวมสีหน้าเฉยชาไร้อารมณ์ เป็น เหล่า
สมาชิกค่ายเว่ยที่มีสีหน้าสงบเยือกเย็น สงบเยือกเย็นเสียจนผู้คนอด ไม่ได้
ต้องหันมามองซ้ำสอง ท่ามกลางสมรภูมิเดือดอันโกลาหลอลหม่าน

พวกมันโดดเด่นสะดุดตาเป็นพิเศษ

“ฮ่าฮ่า! กองโจรตระกูลหมิงที่แท้มีฝีมือเพียงนี้เอง!” บริเวณกลาง กระบวน
ทัพ บุรุษกำยำผู้หนึ่งอดกล่าวออกมาไม่ได้

“ใช่แล้ว คนบางคนประคองโอ้ความสามารถของพวกเขาจนเกินจริง ถึงกับ
ตั้งกระบวนทัพใหญ่โตปานนั้น ข้าก็หลงคิดว่าพวกมันจะร้ายกาจจริง ๆ!”
บุรุษเค้าน้ำหยาบกร้านอีกคนหนึ่งหรือตายี่มัยเย้ยหยัน พลังกล่าวถาก ถาง
ลอยมาตามลม

ซู่หลังกับพวกถลึงตามองอย่างเดือดดาล แกรก!

ลำคอของบุรุษที่กล่าววาทจาพลันหักพับลงในมุมแปลก ๆ ดวงตามันเบิก
กว้าง ใบหน้าโป่งพองอย่างน่าประหลาด!

เซิงเหลียนเออร์กล่าวเสียงอ่อนโยน “ข้าไม่ชมชอบท่าที่เช่นนี้”

ทุกผู้คนสลดมหายใจอย่างหนาวเหน็บ เหมือนมองเซิงเหลียนเออร์ด้วย สี
หน้าตะลึงพรึงเพริด โฉมสะคราญนางนี้เคยปะทะหักหาญกับศิษย์ลำดับ
หนึ่งแห่งคุณหลุนอย่างซึ่งหน้า พลังฝีมือของนางลึกล้ำสุดจะหยั่งถึง!

เหล่าองค์กรข้าราชการพอจัดกระบวนการทัพเสร็จสิ้น พวกมันไปหน้า เผือด
สีเล็กน้อย คุณหนูของพวกมันยามนี้ ไม่ว่าพลังฝีมือ ความสามารถ และ
ความคิดจิตใจล้วนยากจะคาดเดาได้จริง ๆ

พฤติกรรมของเชิงเหลียนเออร์ทำให้จูเช่อซุ่นข้องใจอยู่บ้าง มันคิด กล่าว
อันใดสักคำ แต่แขนเสื้อกลับถูกกระตุกคราหนึ่ง เป็นหว่านกงจู่จุดดิ่ง ไว้
พลาংশั่นศีรษะเป็นเชิงห้ามปราม

จูเช่องงจันวูบ จากนั้นนิ่งเงียบไป บริเวณใจกลางกระบวนการกลายเป็น
เงียบสงัด “พวกมันกำลังจะบุกโจมตี”

ทันใดนั้นเอง สุ่มเสียงเย็นเยือกของเซี่ยวม่อเกอดังทะลุขึ้นกลางความ
เงียบ

มันคล้ายไม่สังเกตเห็นเห็นกระทบกระทั่งกันเล็กน้อยด้านหลังมันเมื่อ ครู
เพียงพยักหน้าให้ซู่หลงซึ่งเข้าใจทันที ค่ายเว่ยเริ่มเคลื่อนไหว

จากนั้นจ๋วม่อหันไปทางเหมียวจุน กล่าวว่า “ไปได้”

เหมียวจุนไม่กล่าวคำใด เพียงเพ่งตามองจ๋วม่ออย่างลึกล้ำแวบหนึ่ง ก่อน
จะหันกายจากไป ชั่วไม่กี่อึดใจหลังจากนั้น หน่วยของครักษดาวสวรรค์ และ
กองพันถึงเพยก็จัดกระบวนการทัพเสร็จสิ้น โดยมีเหมียวจุนเป็นแม่ทัพ
บัญชาการหลัก

“เจ้าไม่ไปช่วยเหลือพวกมันหรือ?” เสียงกัจจ่ออกปากถามอย่างกลัด กลุ่ม
กังวล

จ๋วม่อสิ้นศรัทธา “ไม่จำเป็น ระมัดระวังไว้ พวกมันจะบุกทะลวงแล้ว”

สุมเสียงของมันไม่ดัง แต่ทุกผู้คนล้วนได้ยินถนัดชัดเจน กลุ่มคน ปั่นป่วน
ขึ้นเล็กน้อย ทุกผู้คนล้วนได้ประจักษ์พลังอำนาจการบุกทะลวง ของ
กองโจรตระกูลหมิงด้วยสายตาตัวเอง พวกมันมาร่วมกันสังหาร กองทัพ

ใจไปหนึ่งพันคน แต่ทุกคนล้วนทราบดี หากกองโจรตระกูลหมิง ทั้งหมด
บุกทะเลงเข้ามาพร้อมกัน พวกมันจะตกอยู่ในอันตรายแล้ว!

จูเช่อกับพวกทั้งสาม เป็นกลุ่มที่เข้มแข็งที่สุดในบรรดาคนเหล่านี้ แต่
กระทั่งยอดยุทธ์ในระดับพวกมัน ยังไม่อาจเผชิญการบุกทะเลงของ
กองทัพจำนวนหนึ่งพันคนอย่างซึ่งหน้า

เห็นสองกองพันแยกตัวออกมาจากแถวทัพของกองโจรตระกูลหมิง พวก
มันถึงกับตรวจตรากระบวนทัพของตนอีกครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่าการบุก
ทะเลงของพวกมันจะเปล่งอำนาจได้ถึงขีดสุด

ถึงยามนี้ ผุ้ชนที่แตกฮือหลบหนีก็ยังคงไม่หันจากไปหมดสิ้น แต่ใน รัศมี
หนึ่งจากใจกลางกระบวนทัพ ไม่หลงเหลือผู้คนแม้แต่คนเดียว

ระยะห่างระหว่างสองกองทัพใจกับเป้าหมายของพวกมัน เป็นระยะ ที่
เหมาะเจาะพอดีเป็นที่สุดสำหรับการบุกทะเลงอย่างสุดกำลัง

“ฆ่า!”

สองแม่ทัพโจรตวาดอย่างเกรี้ยวกราด สองกองพันประหนึ่งกระแสน้ำ
ทลายเขื่อน ถาโถมออกไปอย่างคลุ้มคลั่ง!

“ฆ่า!”

เสียงตวาดของคนสองพันคนสะท้อนสะเทือนทั่วบริเวณ ท้องฟ้าอัดแน่น
ไปด้วยเจตนาฆ่าฟันที่กำลังโถมดิ่งลงหาจั่วมอกับพวก!

สองกองพันสอดประสานกันอย่างยอดเยี่ยม หนึ่งบุกเข้ามาจาก ด้านซ้าย
อีกหนึ่งเช่นฆ่ามาจากทางขวา ทำให้ศัตรูไม่ทราบจะต้านรับทาง

เสียงแหวกฝ่าอากาศอันสิ้นขวัญสะท้านวิญญาณ ดังกึกก้องกลางอากาศ

ในเวลานี้เอง ในใจกลางกระบวนทัพซึ่งพวกจ๋วมอเย็นอยู่ พลันปรากฏ กลุ่ม
หมอกสีเทาอันหนาแน่น ครอบคลุมเป็นบริเวณกว้าง แทบจะในเวลา
เดียวกัน ชู่หลงกับเหมียววุ้นผู้ซึ่งซ่อนตัวอยู่ภายในม่านหมอกสีเทา ตวาด
ก้องอย่างพร้อมเพรียง “ฆ่า!”

“หัตถ์บัลลังก์หมอก!”

ผู้คนที่ถูกห้อมล้อมด้วยหมอกสีเทาร้องอุทานออกมา กระทั่งจุเซ่อ อวิซวง
และเหล่ายอดฝีมือยังเผยสีหน้าประหลาดใจ พวกมันทรงภูมิปัญญา รอบรู้
ทราบว่หัตถ์บัลลังก์หมอกที่ทรงอำนาจถึงเพียงนี้ มีเพียงผู้ที่ฝึกปรือ
สังขารปัสายหายหมอก จึงสามารถไข่ออกได้!

อย่างไรก็ตาม ความสนใจของพวกมัน ถูกดึงดูดไปยังการปะทะกัน
ระหว่างกองทัพทั้งสองฝ่ายอย่างรวดเร็ว

จู่เข็ญกับพวกลอบครุ่นคิด เชื้อวม่อเกอค้ายเตรียมการรับมือ สถานการณ์
เช่นนี้ไว้แต่แรก หรือว่านี่อยู่ในการคาดการณ์ของมัน? แต่ไม่ว่าจะ
อย่างไร พวกมันยังคงไม่มีโอกาสที่จะตีฝ่าออกไปได้

มันยังมีไฟ่ตายซ่อนไว้ในแขนเสื้ออีกหรือไม่?

ทัพกองโจรตระกูลหมิงทั้งสองทัพ เห็นได้ชัดว่าซึมซับบทเรียนจาก กองทัพ
ที่พลาดท่าไปก่อนหน้านี้มาเป็นอย่างดี พวกมันแม้ให้ร้องทำท่า เกรี้ยวกราด
ดุดัน แต่อันที่จริงลอบระวังป้องกันและอ้อมกำลังไว้ส่วนหนึ่ง

รอนจหนมอกสีเทาจู่ ๆ ก็ปรากฏขึ้นโดยไม่มีเค้าลางล่วงหน้า ปกคลุม ทั่ว
บริเวณใจกลางขบวนทัพไว้หมดสิ้นสองกองทัพโจรพลันระแวงระวัง ขึ้นมา
อีกส่วนหนึ่ง

ทันใดนั้นเอง จากทิศทางที่เหมียวจนตั้งทัพ ปราณดาบสีฟ้าสดขนาด
มหึมาฟาดฟันทะลุออกมาจากม่านหมอก จูโจมใส่กองทัพโจรที่เผชิญหน้า
อย่างหักโหม!

“กระบวนทำอันประเสริฐ!” ต้าหงดวงตาสาดประกายอำมหิต จูโจม ตอบ
โต้อย่างยินดี

กงล้อสีแดงจาง ๆ วงหนึ่งพุ่งเข้าปะทะกับปราณดาบอย่างซึ่งหน้า!

ตูม!

ตรงกึ่งกลางระหว่างกองทัพทั้งสองฝ่าย เกิดระเบิดดังสนั่นหวั่นไหว
ประกายแสงสาดกระเซ็นไปทั่วทุกทิศทาง!

แม่ทัพบัญชาการทั้งสองฝ่ายล้วนไม่มีเจตนาจะออกรั้งยังมือ ชั่ว พริบตา
นั้น พวกมันจู่โจมติดต่อกันอย่างพร้อมเพรียง!

แต่ไม่ว่าคลื่นกระแทกจากแรงระเบิดจะรุนแรงสักเท่าใด หมอกสีเทา อัน
แปลกประหลาดดูคล้ายจะไม่กระทบกระเทือนแม้แต่น้อย แทบจะใน เวลา
เดียวกันกับที่กระบวนท่าแรกปะทะกัน ปรากฏาบสีฟ้าสดขนาดเท่า ท่อน
แขนจำนวนมากมาหยุดคนันับ พลันระดมยิงออกมาจากถ่านหมอก ดุจ
ลมคลุ้มฝนคลั่ง

เสียงแหวกฟ้าอากาศแหลมยาวคล้ายไม่มีที่สิ้นสุด ปรากฏาบครอบ ฟ้า
คลุมดิน

เมื่อกริดฟุ้งสวนทางคลื่นแรงระเบิด ปรากฏาบเหล่านั้นยังได้รับ
ผลกระทบไปด้วย แต่ละเล่มกริดวาดเป็นเส้นทางที่สับสนอลหม่าน ยากจะ
คาดเดาเป็นที่สุด!

ตำแหน่งหน้าแปรเปลี่ยนในบัดดล ประโยคหนึ่งวาบขึ้นในใจอย่าง กะทันหัน
แม่ทัพบัญชาการศึกระดับทอง! ฝ่ายตรงข้ามเป็นแม่ทัพ บัญชาการศึก
ระดับทองไม่ผิดแน่!

การจู่โจมอันร้ายกาจถึงเพียงนี้ ผู้ที่สามารถใช้ออกได้มีแต่ชนชั้นแม่ทัพ
บัญชาการศึกระดับทองเท่านั้น!

บทที่ 634 ตัด

แม่ทัพบัญชาการศึกระดับทอง!

มีคนไม่น้อยสังเกตเห็นการโจมตีนี้ บรรดาปิศาจที่ชุมนุมกันอยู่ที่นี่ ล้วนเป็นยอดยุทธ์ระดับสูงสุดแห่งเมืองมหาสันติ ผู้ใดจะ 모르ความ? แต่ไม่มีผู้ใดคาดคิดว่าจะเป็นเหมียวจุน อดีตยอดยุทธ์ลำดับที่ยี่สิบแห่งทำเนียบปิศาจมหาสันติผู้นี้ ชั่วพริบตานี้ผู้คนในที่สุดค่อยฉุกคิดถึงการประลอง เชี่ยวม่อเกอกับเหมียวจุน ครั้งนั้นผู้คนเพียงล่วงรู้ว่าเหมียวจุนพ่ายแพ้ต่อ เชี่ยวม่อเกอหลายคนยังได้ชมดูการประลองครั้งนั้นด้วยตัวเอง แต่ไม่มีผู้ใดคาดคิดว่าเหมียวจุนไม่เพียงเป็นยอดยุทธ์ชั้นแนวหน้า แต่ยังเป็นแม่ทัพบัญชาการศึกระดับทองอีกด้วย!

หลายคนมีสีหน้ามิสู้ดี ควรทราบว่าในยุคสมัยอันเป็นกลียุคดังเช่นในยามนี้ แม่ทัพบัญชาการศึกระดับทองผู้หนึ่งมีค่ามากกว่ายอดยุทธ์ผู้หนึ่งมาก

หลายคนยังมีสีหน้าขบคิดใคร่ครวญ พวกมันค้นพบอย่างตื่นตะลึง เชี่ยวม่อเกอไม่เพียงมียอดยุทธ์ที่ลึกล้ำสุดหยั่งอยู่ภายใต้ร่มธงของมัน ยังมีแม่ทัพบัญชาการศึกที่ร้ายกาจอีกด้วย! บางคนยังตรึงตรองว่าที่แท้ เชี่ยวม่อเกอล่วงรู้ว่าเหมียวจุนเป็นแม่ทัพบัญชาการศึกระดับทองแต่แรกแล้วใช่หรือไม่?

แต่ในไม่ช้า การต่อสู้อันดุเดือดที่กำลังระเบิดขึ้นก็ทำให้ผู้คนระงับความพิศวงสงสัยของพวกเขาเอาไว้ก่อน หันกลับไปเฝ้าดูสมรภูมิที่กำลังปะทะเดือด

การต่อสู้ที่กำลังห้ำหั่นกันอย่างเดิมพันด้วยชีวิตนี้ อาจเป็นเครื่องตัดสินชะตาชีวิตของพวกเขาด้วย

หัตถ์บัลลังก์หมอกของเยียหลิงปกคลุมบริเวณใจกลางกระบวนทัพอย่างสมบูรณ์ เมื่อมีตัวอ่อนปิศาจช่วยหนุนเสริม เยียหลิงในที่สุดสำเร็จวิชาสังหารปิศาจที่เคยเฝ้าไฟฝันมาชั่วชีวิต หากค่ายฮุยของมันอยู่ที่นี้ ชีดความสามารถในการรบของมันจะเหนือล้ำกว่าเดิมหลายเท่าตัว แต่ยามนี้มันได้แต่ทุ่มทอกำลังความสามารถที่มี กระทำในสิ่งที่มันพอทำได้เท่านั้น

ทว่าหมอกสีเทาของมันก็ยังคงปกปิดซ่อนเร้นบริเวณใจกลางกระบวนทัพได้อย่างดีเลิศ

รวมถึงตำแหน่งที่ซุ่มลงและขาค่ายเว่ยตั้งทัพมัน

ค่ายเว่ยของซุ่มลงในเวลานี้มีเพียงหนึ่งร้อยคนเท่านั้น ทว่าหนึ่งร้อยคนนี้หลังจากบุกฝ่าแดนปิศาจมานานถึงเพียงนี้ ล้วนแข็งแกร่งกว่าเดิมมาก ซุ่มลงเองก็ผ่านการหลอมรวมตัวอ่อนปิศาจเข้าไปภายในร่าง ส่วนพวกอาเหวิน หนายนเยว่และคนอื่น ๆ ซึ่งเป็นสมาชิกแกนหลัก ล้วนมีพลังฝีมือรุดหน้าอย่างก้าวกระโดด

รองนซุ่มลงตวาดคำ ‘ฆ่า’ อย่างเหี้ยมเกรียม ทุกผู้คนก็กลับกลายเป็นสัตว์ร้ายที่ซุ่มเจียบอยู่ภายในม่านหมอกสีเทา

พลังโจมตีของศัตรูหลายสายพุ่งทำลายเข้าไปในม่านหมอกสีเทา แต่
ไม่ได้ก่อให้เกิดความปั่นป่วนแม้แต่หน่อย

ภายใต้หมอกสีเทา ค่ายเว่ยประจักษ์หลุมดำมหาประลัยที่สามารถกลืน
กินทุกสรรพสิ่ง

แม่ทัพกองโจรตระกูลหมิงสีหน้าหนักอึ้ง ในเวลานี้พวกมันมีข้อ
ได้เปรียบที่ขีดความสามารถในการบุกโจมตี พวกมันไม่หวาดเกรงเชื่อม่อ
เกอกับคนอื่น ๆ จู่โจมตอบโต้ แต่พวกมันเกร็งเกรงว่าจะมีการซุ่มโจมตีและ
หลุมพรางกับดักอยู่ในม่านหมอก

คลื่นการโจมตีหลายระลอกถูกกลืนหายไปเงียบ ๆ อย่างน่าขงใจ ไม่
บังเกิดปฏิกิริยาตอบสนองอันใดแม้แต่หน่อย หมอกสีเทาอุบาทว์บัดซบ
เหล่านี้ ทำให้ไม่อาจมองเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายใน

เหล่าธูลังเลใจอยู่บ้าง แต่ยังคงตัดสินใจอย่างรวดเร็ว บุกทะลวง!

มันมีความเข้าใจในตัวหมิงฮุยเป็นอย่างดี อย่าได้เห็นว่าหัวหน้า
กองโจรผู้นี้สั่งการอย่างปลอดโปร่งผ่องคลาย แต่ในช่วงเวลาสำคัญเช่นนี้
หากมันไม่ลงแรงแข็งขันอย่างที่สุด หมิงฮุยอาจลงมือเชือดมันทิ้งทันทีโดย
ไม่ขมวดค้อนีวหน้า

แต่เหล่าธูยังคงระมัดระวัง ไม่บุ่มบ่ามว่าความเช่นเป้าชยงที่ตกตายอย่าง
น่าอนาถ มันเพียงสั่งการให้นายกองผู้หนึ่งนำไพร่พลปิศาจหนึ่งร้อยคน
แยกออกจากกองพัน โถมเข้าไปลองหยั่งเชิงในม่านหมอกสีเทา

เหล่าธูดวงตาเย็นเยียบ แม้ว่าไพร่พลปิศาจหนึ่งร้อยคนนี้จะป็นยอด
ฝีมือในหมู่ทหารใต้ร่มธงของมัน มันยังคงไม่เปลี่ยนสีหน้าแม้แต่หน่อย

มันเพ่งมองหมอกสีเทาตาไม่กะพริบ เผื่อรอให้ทหารโจรของมันกอง
นั้นบุกทะลวงเข้าไปในหมอกสีเทา

ไพร่พลที่เหลืออีกเก้าร้อยคนเผื่อรอโดยไร้เสียง

ทหารปิศาจหนึ่งร้อยคนกู่คำรามอย่างเกรี้ยวกราด บุกทะลวงเข้าไป
ในม่านหมอกเทาจุดคลุ้มคลั่ง พวกมันสีหน้าบิดเบี้ยวถึงทั้ง ความสิ้นหวัง
ความบ้าคลั่งและความกระหายเลือดผสมปนเปื้อนในดวงตาแดงฉานของ
พวกมัน

แม้เป็นเพียงการบุกทะลวงของผู้คนเพียงหนึ่งร้อย แต่อัดแน่นไปด้วย
บรรยากาศหนักหน่วงรุนแรง ชวนให้หายใจไม่ออก

หมอกสีเทายังคงเจียบงันอย่างน่าประหลาด

ปราณดาบสีฟ้าสดอันพิสดารประหนึ่งลมคลุ้มฝนคลั่ง ส่งเสียงหวีด
แหลมบาดหู แทะทะลวงเข้าใส่กองพันต่ำห้อยอย่างกราดเกรี้ยว

เซ็ง เซ็ง เซ็ง!

บุปผาโลหิตนับไม่ถ้วนแบ่งบานสะพรั่งกลางอากาศ ปราณดาบแหลม
คมสุดเปรียบปาน ทะลวงร่างกายของเหล่าโจรตระกูลหมิงได้อย่างง่ายดาย
ราวกับเจาะผ่านกระดาษบาง ๆ

เสียงแผดร้องคร่ำครวญดังระงม เกร่าร้างเจ็ดสิบแปดสิบสายผงะซวน
เซ ร่วงลิวลงจากฟากฟ้า

กองพันต่ำห้อยราวกับถูกกดใส่คำโต แหว่งวินเป็นส่วน ๆ

พลังงานสีฟ้าสายหนึ่งwabผ่านข้างแก้มของต้าหง ห่างเพียงอุงคุลีเดียว ทั้งรื้อรอยโลหิตเล็ก ๆ สายหนึ่งไว้ให้ดูต่างหน้า ต้าหงสีหน้าดำทะมึน ฝ่ายตรงข้ามยังร้ายกาจกว่าที่มันคาดการณ์เอาไว้มาก!

แม่ทัพบัญชาการศึกระดับทอง สมแล้วที่เป็นแม่ทัพบัญชาการศึกระดับทอง!

ฝีมือการรบของอีกฝ่ายมีความถนัดจัดเจนมากกว่ามัน ครั้งแรกทั้งสองฝ่ายล้วนลงมือจู่โจมพร้อมกัน แต่ทว่าการจู่โจมระลอกที่สองของฝ่ายตรงข้ามกลับตามติดมารวดเร็วยิ่ง เร็วเสียจนฝ่ายมันยังไม่ทันจะมีปฏิกิริยาตอบโต้เสียด้วยซ้ำ เหล่าทหารโจรของมันไม่มีเวลากระทั้งจะหลบเลี่ยงหรือต้านรับ ก่อนที่ปราณดาบอันเลิศพิสดารเหล่านั้นจะกระชากวินญาณของพวกมันออกจากร่าง!

นอกจากบางคนที่มิวิชาทักษะปศาศระดับสูง สามารถฟันต้านรับการโจมตีเอาไว้ได้ ทหารโจรอื่น ๆ ล้วนตกตายคาที่

ขีดความสามารถในในฐานะแม่ทัพบัญชาการศึกของฝ่ายตรงข้ามเหนือล้ำกว่ามันมาก!

หมิงฮุยที่เฝ้ามองจากระยะไกลถึงกับแหวตาไหววูบ คนเหล่านี้ต่อสู้แข็งขันอย่างทรหดยิ่งกว่าที่มันคาดเอาไว้มาก ทั้งยังแข็งแกร่งเหนือความคาดหมาย เหมียวจุนพอลงมือ เหล่าแม่ทัพนายกองของกองโจรตระกูลหมิงพากันเ็นวูบไปถึงไขสันหลัง หมิงอวีเวยสีหน้าเปลี่ยนเป็นเคร่งขรึมจริงจัง พวกมันล้วนมีความคิดจุดเดียวกัน นั่นคือเคราะห์ดีที่คนผู้นี้ไม่มีกองทัพที่มีคนมากกว่านี้อยู่ในมือ!

หากแม่ทัพบัญชาการศึกระดับทองผู้นี้มีกำลังทหารในมือสองสามพันคน ครั่งนี้กองโจรตระกูลหมิงของพวกมันอาจต้องจ่ายค่าตอบแทนอย่างสาหัสแล้ว

โชคดี โชคดี ทุกผู้คนล้วนมองเห็นถนัดชัดเจนว่าเหมียวจุนมีกำลังพลเพียงเจ็ดร้อยกว่าคนเท่านั้น

แม้แต่สะใภ้ที่ชาญฉลาด หากไม่มีข้าวยังไม่สามารถปรุงอาหารได้ไม่ว่าแม่ทัพบัญชาการศึกระดับทองจะแข็งแกร่งสักเพียงใด แต่หากไม่มีกองพันที่คุ้นมือ อำนาจการคุกคามของมันก็เรียกได้ว่าน้อยเสียยิ่งกว่าน้อย

“กู่ซาน เจ้าไปช่วยต้าหง” หมิงอวี๋เว่ยสั่งการโดยไม่รีรอลงเล

“รับคำสั่ง!” บุรุษหน้าเ็นผู้หนึ่งรับคำ

ทุกผู้คนถอนหายใจอย่างโล่งอก หมิงฮุยผงกศิระชะ สีหน้าสดใสขึ้นเล็กน้อย พลังกล่าว “ต้าหงเป็นทัพหน้าที่ดี ความองอาจห้าวหาญของมันไม่ต้องกล่าวถึง แต่ในฐานะแม่ทัพบัญชาการ มันยังอ่อนด้อยไปบ้าง เผลอหน้ากับยอดแม่ทัพระดับทอง มันย่อมเปลืองพล้ำเป็นธรรมดา”

บรรดาแม่ทัพนายกองพอฟัง สีหน้าค่อยผ่อนคลายลง

ฝีมือและลวดลายไม่จบไม่สิ้นของเชืวม่อเกอ ทำเอาพวกมันหวาดเกรงอยู่บ้าง ความเชื่อมั่นของพวกมันสั่นคลอนโดยไม่ทันรู้ตัว รอจนหมิงฮุยกล่าวประโยคนี้ พวกมันค่อยตระหนก

ถูกต้อง ไม่ว่าผู้อื่นจะมีลวดลายอีกสักกี่ท่า ก็ไม่ได้มีกองพันชั้นยอดอยู่ในมือ เมื่อมีเพียงแม่ทัพบัญชาการศึก แต่ไม่มีไพร่พลให้บัญชาการ มันก็ได้แต่เดินรนโดยเปล่าประโยชน์

“ใช่! ไม่ว่าพวกมันจะมีลวดลายอันใด ขอเพียงกองทัพของเราบุก
ทะลวงพร้อมกัน พวกมันมีแต่ต้องแตกเป็นผุยผง!” แม่ทัพผู้หนึ่งคำราม
ทุกผู้คนมีสีหน้าโล่งใจ พวกกันพยักหน้าเห็นพ้อง
แต่แล้วในเวลานี้เอง พลันปรากฏเสียงแผดร้องโห่หวนดังกึกก้อง
ออกมาจากม่านหมอกสีเทา ทุกผู้คนตัวแข็งทื่อ

อาศัยพลังของตนเพียงลำพัง หัตถ์บัลลังก์หมอกของเยี่ยหลิงไม่อาจ
ทานทนต่อการบุกทะลวงจากกองพันของเหล่าภู ล่มสลายลงในที่สุด ภาพ
ภายในม่านหมอกค่อยเผยออกมาต่อหน้าผู้คนทั้งหมด

ทว่าทุกผู้คนพอเห็นฉากนั้นชัดตา ไม่ว่าผู้ใดล้วนต้องตกตะลึงพริ้ง
เพริด!

เห็นเศษแขนขาชิ้นส่วนร่างกายนับไม่ถ้วน กระจัดกระจายเกลื่อนพื้น
บริเวณใจกลางกระบวนทัพ กองกำลังของซู่หลงตั้งขบวนทัพค่ายกลอัน
แปลกพิสดารชนิดหนึ่ง ไม่ทราบปรากฏเสาที่สลักด้วยลวดลายประหลาด
ตั้งรายล้อมรอบกายพวกมันตั้งแต่เมื่อใด

เหล่าภูบุกเช่นฆ่าเข้าไปในค่ายกลราวกับเสียสติ แต่กระบวนทัพค่าย
กลซึ่งประกอบด้วยผู้คนเพียงหนึ่งร้อยกว่าคนประหนึ่งโมหินบดเนื้อ ไม่ว่า
ทหารโจรบุกเข้าไปมากมายเท่าใด ล้วนถูกบดขยี้เป็นชิ้น ๆ ไม่หลงเหลือ
แม้แต่คนเดียว

หมอกโลหิตระเบิดพรางพรหม ดุจด่าฝนเลือดอาบชโลมพื้นอย่างไม่
ขาดสาย

บนพื้นภายใต้กระบวนทัพค่ายกลของซู่หลง โลหิตหลังไหลเนืองนอง
เป็นท้องธาร พื้นดินอาบย้อมด้วยสีแดงฉาน กลิ่นคาวเลือดอบอวลไปทั่ว
พื้นดินปกคลุมไปด้วยเศษแขนขาชิ้นส่วนร่างกาย บันดาลให้สถานที่นั้น
กลายเป็นแดนอเวจี!

ภาพตรงหน้าทำเอาเหล่าภูเทบเสียวสติ มันโถมทะยานอย่างไม่หยุดยั้ง
บุกทะลุเข้าไปในกระบวนทัพค่ายกลของฝ่ายตรงข้ามราวกับไม่คิดมีชีวิต
อยู่อีกแล้ว!

เพียงแต่กระบวนทัพของศัตรูเกร็งกร้าวดุจหินผา ไม่สะทกสะท้าน
แม้แต่น้อย

คราวนี้หมิงอวีเวยสีหน้าแปรเปลี่ยนอย่างแท้จริง นางร้องอุทานดังลั่น
“กระบวนทัพไม่ปีศาจบัดนี้!”

นางนิงซิงตะลึงงัน สีหน้าทำที่ราวกับว่าไม่กล้าเชื่อสายตาตัวเอง นาง
ถึงกับอึ้งงันไปชั่วสาม息เต็ม! แต่สตรีตระกูลโจรนางนี้หนักแน่นเยือก
เย็นเป็นพิเศษ ตั้งสติได้ในบัดดล ร้องทวาดสั่งการเสียงหนัก “เฮยหลาง เจ้า
ไปช่วยสนับสนุนเหล่าภูจากทางด้านข้าง!”

“ทราบแล้ว!” บุรุษสีหน้าเย็นชาผู้หนึ่งรับคำ

หมิงอวีเวยพลันขบกรามแน่น เหยยหน้าขึ้นอย่างกะทันหัน กล่าวอย่าง
แน่วแน่ว่า “พี่ใหญ่ เราสมควรบุกได้แล้ว!”

นางสังหรณ์ใจไม่ดีอย่างแรงกล้า

หมิงฮุยงงงันวูบ ยามนี้สถานการณ์ยังไม่แน่ชัด ลวดลายอันไม่รู้จักจบสิ้นของศัตรูแม้แต่ตัวมันเองยังรู้สึกหวั่นเกรงขึ้นมาบ้างแล้ว เดิมมันตั้งใจให้แม่ทัพนายกองของมันไปลองหยั่งเชิงกลยุทธ์ของข้าศึก รอจนพิเคราะห์สถานการณ์แน่ชัดแล้ว มันก็จะบุกจู่โจมทำลายในรวดเดียวดุจฟ้าร้องไม่ทันอุดหู

แต่คนผู้นี้ชั่วญาณกล้าใจละเอียดอ่อน มันทราบหากเมย์เมย์ของมันเสนอเช่นนี้ย่อมต้องมีเหตุผลของนาง หมายความว่าจังหวะนี้เป็นช่วงเวลาสำคัญที่ผิดพลาดไม่ได้ ในด้านบัญชาการศึกมันสำนึกตัวว่าไม่มีฝีมือเทียบเท่าเมย์เมย์ของมัน ดังนั้นมักจะกระทำตามคำเมย์เมย์ของมันเสมอมา

เมื่อได้ยินข้อเสนอของเมย์เมย์ หมิงฮุยดวงตาสาดประกายดุจดัง เต็มไปด้วยเจตนาฆ่าฟัน มันผงกศีรษะรับโดยไม่ลังเล ร้องทวาดตึงกึกก้อง

“เตรียมตัวบุกโจมตี!”

ทุกผู้คนสะท้อนใจวูบ จากนั้นแผดเสียงคำรามตอบรับอย่างพร้อมเพรียง!

ในเวลานี้เอง กองพันเหมียวจุนและซู่หลงจู่ ๆ ปลดปล่อยพลังอันเกรี้ยวกราดสุดเปรียบปานออกมา พลังทำลายล้างของพวกมันพุ่งทะยานขึ้นไปอีกหลายระดับชั้น ภายในชั่วอึดใจเดียว พวกมันถึงกับเข่นฆ่าทัพหน้ากองโจรตระกูลหมิงที่มีจำนวนมากกว่าตนเองเป็นเท่าตัวจนพินาศสิ้น!

เหล่าแม่ทัพกองโจรตระกูลหมิงตะลึงงัน สีหน้าเหลือเชื่อ ไม่ว่าอีกฝ่ายจะมีลูกเล่นลวดลายมากมายเท่าใด ต่อให้ร้ายกาจกว่านี้ก็ไม่สมควรทำเช่นนี้ได้!

หมิงอวีเว่ยมีปฏิกิริยาตอบสนองรวดเร็วที่สุด “ระวัง พวกมันคิดหลบหนี!”

เป็นไปตามคํานาง สองกองทัพที่ใจกลางกระบวนทัพ พอร์ระเบิดพลังกวาดล้างทัพหน้าของพวกเหล่าอู๋หมดสิ้น พวกมันพลันละทิ้งทุกสิ่งทุกอย่าง โถมทะยานเข้าปะปนไปกับพลเมืองปีศาจแห่งนครมหาสันติที่กำลังแตกฮือหลบหนี

พวกมันคิดอาศัยความวุ่นวายหลบหนีจากไป!

หมิงฮุยเผยยิ้มเย็นเยียบ พลันตวาดอย่างเหี้ยมเกรียม “ฆ่า!”

กองโจรตระกูลหมิงตะโกนรับคำดังกึกก้องสะเทือนฟ้า ทั้งหมดเร่งความเร็วไม่หยุดยั้ง กอรปด้วยสภาวะดุจอัสนีบาตฟาดฟ้า พุ่งดิ่งเข้าหา กลุ่มของเซียวม่อเกอที่ปะปนในฝูงชน

หนึ่งหลบหนีหนึ่งไล่ล่า ล้วนรวดเร็วสุดเปรี๊ยะปาน หมิงฮุยจิตวิญญาณการต่อสู้พุ่งพล่านทะยานฟ้า ในสายตามันมองเห็นแต่เพียงเซียวม่อเกอ!

สายตาของมันจับแน่นอยู่ที่ศาสตราอันมีรูปลักษณ์ดุจกรงเล็บมังกรบนแผ่นหลังของเซียวม่อเกอ กรงเล็บพิฆาตมังกร! นับแต่วันนี้ไปกรงเล็บพิฆาตมังกรจะเป็นของมัน!

พอครุ่นคิดเช่นนี้ ร่างกายมันก็ร้อนวูบ สายตาลุกไหม้ด้วยแรง
ปรารถนา

เชียวม่อเกอกับพวกหลบหนีรวดเร็วอย่างเหลือเชื่อ พวกมนแทบจะ
บรรลุถึงคลื่นฝูงชนกลุ่มใหญ่ซึ่งหลบหนีไปตั้งแต่แรก

พวกมันคิดหลบหนี? ถ้ามองความเห็นของข้าแล้วหรือไม่?

รอยยิ้มลึกลับเย็นชาจุดขึ้นที่ริมฝีปากของหมิงฮุย มันคล้ายไม่เห็นฝูง
ชนที่ประหวั่นพรั่นพรึงระหว่างทางอยู่ในสายตา ดวงตามันเพียงจับจ้อง
เชียวม่อเกอตาไม่กะพริบ! กองโจรตระกูลหมิงทั้งมวลก็ไม่แยแสสนใจฝูง
ชนที่พวกมันโหมทะยานผ่านเช่นกัน

ในไม่ช้าพวกเชียวม่อเกอก็ค่อย ๆ เชื่องช้าลงตามระดับความเร็วของ
เหล่ากงจู่ที่มีพลังฝีมืออ่อนด้อยที่สุด ระยะห่างระหว่างทั้งสองฝ่ายร่นใกล้
เข้ามาอย่างรวดเร็ว

กองโจรตระกูลหมิงฉวยโอกาสจากสภาวะทำลายล้างที่ไม่มีสิ่งใด
สามารถขวางกั้นได้ คบตะบึงเข้าหาเชียวม่อเกอกับพวกโดยไม่สนใจสิ่ง
อื่นใดทั้งหมด

แม่ทัพนายกองทัพอจรแต่ละคนทุ่มเทเรี่ยวแรงกำลังสุดฝีมือ ดวงตา
ร้อนเร้าด้วยความตื่นเต้นเร้าใจและจิตวิญญาณการต่อสู้ ศาสตร์มารใน
มือฉนิทกำลังทัวร่าง เผื่อรอจังหวะเวลาที่จะจู่โจมออกไป รอจนประชิดใกล้
เข้าไปมากพอ การโจมตีของพวกมันจะถล่มใส่เชียวม่อเกอกับพวกโดยไม่
อ้อมรั้งยังมือ

ภายใต้การจู่โจมสุดกำลังของทั้งกองทัพอจร ไม่มีผู้ใดจะหลุดรอดไปได้!

ในที่สุดพวกเซียวม่อเกอก็เข้าสู่ระยะโจมตีของพวกมัน แต่หมิงฮุยยังไม่ออกคำสั่งให้จู่โจมทันที มันเลี้ยวริมฝีปากดูดสุนัขป่าเจ้าเล่ห์ เผ้ารอโอกาสโจมตีปลิดชีวิตในคราวเดียว

อีกเล็กน้อย ขอเพียงใกล้เข้าไปอีกสักเล็กน้อย การโจมตีของพวกมันจะครอบคลุมใส่ฝ่ายตรงข้ามอย่างสมบูรณ์!

ในเวลานี้เอง ทันใดนั้นปรากฏเจตจำนงสังหารสุดยะเยียบอันกว้างใหญ่ไพศาลพวยพุ่งขึ้นจากพื้นอย่างฉับพลัน ประหนึ่งลมหิมะหนาวเยือกครอบคลุมใส่กองโจรตระกูลหมิงอย่างแรงร้อน!

คลื่นเจตนาฆ่าฟันนี้จู่ ๆ ก็ปรากฏขึ้นโดยไม่มีเค้าลางล่วงหน้าแม้แต่น้อย มิหนำซ้ำยังเป็นเจตจำนงสังหารที่เย็นเยียบถึงที่สุด เย็นเยียบเสียจนถึงขั้นที่ว่าเพียงชั่วพริบตาเดียว เหล่าโจรตระกูลหมิงพลันค้นพบว่ามิชันท้าแข้งชั้นหนึ่งปรากฏขึ้นบนร่างของพวกมัน

ศัตรูซุ่มโจมตี!

หมิงฮุยศีรษะลั่นอิงอล

“ฆ่า!” สัมเสียงยะเยียบเย็นชาดังกังวาน คล้ายเปี่ยมล้นไปด้วยพลังอันแปลกประหลาด ทุกผู้คนสะท้อนใจวูบ

สัมเสียงยังไม่ทันจะขาดหาย เจตจำนงฆ่าฟันที่คล้ายไม่ยอมสยบต่อผู้ใดพลันทะลักทลายออกมาดุจภูเขไฟระเบิด พุ่งขึ้นหาพวกมันอย่างเกรี้ยวกราด

ฉากที่อุบัติขึ้นต่อจากนั้น บันดาลให้ขวัญวิญญูณของพวกมันสั่นสะท้านจนแทบกระเจิดกระเจิงออกจากร่าง!

บทที่ 635 ดาบอัชโศคที่หลุดออกจากฝัก

เห็นเงาร่างมากมายนับไม่ถ้วนโหมออกมาจากฝูงชนที่แตกตื่นลนลาน
จัดขบวนเรียงรายอยู่ด้านล่างของทัพโจรตระกูลหมิงพอดี ภายในชั่ว
พริบตาเดียว เงาร่างดำทะมึนก็ปกคลุมท้องนภา

เงาดำเหล่านั้นรวดเร็วสุดบรรยาย เสียงแหวกฝ่าอากาศของพวกมัน
แหลมคมดุจคมดาบฟาดฟัน กังวานลึกลับก้องเป็นระลอก เปี่ยมล้นไปด้วย
พลังอันน่าแตกตื่นสะท้านใจ

ผู้ที่ได้ยินเสียงนี้ล้วนสีหน้าแปรเปลี่ยนอย่างรุนแรง ถึงกับหนัง
ศีรษะชาชาน

แต่ก่อนที่พวกมันจะทันได้มีปฏิกิริยาตอบสนอง คลื่นพลังมหึมาที่
ผนึกรวมรั้งอย่างเข้มข้นพลันกระแทกใส่กลางแถวทัพกองโจรตระกูลหมิง
อย่างถนัดถนี่

ตูม!

คลื่นแรงปะทะอันเกรี้ยวกราดทำให้ทุกสิ่งทุกอย่างในสายตาดูบิด
เบี้ยว

กระบวนทัพที่อยู่ตรงกลางกองโจรตระกูลหมิง กระทบเวลาจะกริด
ร็องยังไม่มี คลื่นกระแทกอันบ้าคลั่งซัดผ่าน ร่างของพวกมันถูกบดขยี้
แหลกลาญภายใต้คลื่นการโจมตีนี้ สลายหายไปด้วยความเร็วที่

มองเห็นได้ด้วยตาเปล่า กระทั่งสังขารปัสสาวะอันทรงพลังของกองโจรหมิง
ยังแหวกเป็นจวน ประหนึ่งมนุษย์หิมะต้องแสงแดดอันแผดเผา

หมิงอวีเว่ยหน้าเขียวคล้ำ กองทัพ! พวกมันถูกกองทัพข่มใจมดี! ศัตรู
ถึงกับซุกซ่อนกองทัพที่แท้จริงขบวนหนึ่งเอาไว้!

อย่างไรก็ตาม กองโจรตระกูลหมิงหัวหาญชาญศึก มีประสบการณ์
โชกโชกน ดุร้ายกระหายเลือดเป็นชีวิตจิตใจ แม้ว่าการปรากฏตัวอย่าง
กะทันหันของกองทัพขบวนหนึ่งจะทำให้พวกมันประหลาดใจ แต่หลังจาก
แตกตื่นลนลานเพียงชั่ววูบ พวกมันปล้นสงบใจลงทันควัน กองโจร
ตระกูลหมิงที่ประชิดใกล้กลุ่มคนบุญหนักศักดิ์ใหญ่ เร่งโถมทะยานต่อไป
อย่างไม่ลังเล กำลังอีกส่วนหนึ่งแบ่งออกมาหยุดยั้งกองทัพที่เพิ่งปรากฏตัว
ขอเพียงพั้วพันกองทัพนี้เอาไว้ชั่วคราว เมื่อกองทัพนี้ถูกหยุดไว้ที่นี้ย่อมไม่มี
ทางหนีรอดไปได้!

ไม่ว่ามองจากมุมใด การตอบสนองต่อเหตุเปลี่ยนแปลงอย่างฉับพลัน
ของกองโจรตระกูลหมิง เรียกได้ว่าน่าชมเชย ไม่มีข้อบกพร่องใดให้ค่อนข้าง
แคะตำหนิ หลังจากถูกข่มใจมดียังสามารถตอบโต้ได้อย่างรวดเร็วและหมด
จดถึงเพียงนี้ได้ มีเพียงยอดทหารปัสสาวะที่เปี่ยมล้นไปด้วยประสบการณ์สู้
รบเท่านั้น จึงสามารถกระทำเรื่องเช่นนี้

แต่มีสิ่งหนึ่งที่พวกมันร้อยคิดพันคำนวนยังคาดคิดไม่ถึง นั่นคือ
พวกมันประเมินความร้ายกาจของกองพันที่ไม่รู้จักนี้ผิดพลาดไป!

มิหนำซ้ำพวกมันยังประเมินความเกรงกลัวเกรียงไกรของเปี้ยหาน
ผู้นำทัพกองพันบาปเคราะห์ต่ำเตี้ยเกินไปมาก!

เปี้ยหานไบหน้ายะเยียบเย็นชา แต่ดวงตาเร้าร้อนด้วยจิตวิญญาณ การต่อสู้ สองข้างแก้มปรากฏรอยแดงช้ำจาง ๆ มันเฝ้ารอคอยศึกนี้มาเนิ่นนานเกินไปแล้ว!

นับตั้งแต่ที่มันรู้เรียนวิชาแม่ทัพบัญชาการศึก มันก็เฝ้ารอศึกนี้มาโดยตลอด นับแต่ชั่วพริบตาที่มันบัญชาการกองพันบาปเคราะห์ นับแต่ช่วงเวลาที่มันถูกคุมขังอยู่บนเขาเสวียนคง นับตั้งแต่เสียวินาทีที่มันหวนคีนมายังแดนปิศาจ นับตั้งแต่ตอนที่มันไม่มีที่จะไป ยังคงดิ้นรนค้นหาที่พักพิง เจียงเจ้อ ซึ่งผู้คนกล่าวกันว่าเป็นคู่แข่งที่ทัดเทียมกับมัน กลับพิชิตไปโดยไร้ผู้ต้าน ดึงดูดทุกสายตาจากทั่วสามภพให้มองมายังตน เจียงเจ้อดูเหมือนจะพุ่งทะยานขึ้นสู่ศักดิ์ฐานยอดแม่ทัพชั้นนำแห่งสวรรค์สี่ดินแดน ทว่าตัวเปี้ยหานเองกลับตกระกำลำบาก เส้นทางของมันเต็มไปด้วยความอัปโชค ความพ่ายแพ้และวทวนหลงทาง ไม่ว่าไปยังที่ใดล้วนต้องเผชิญอุปสรรคขวากหนาม หลังจากผจญความยากลำบากเลือดตาแทบกระเด็น มันยังไม่เคยแม้แต่ทำศึกครั้งแรก!

มันเฝ้ารอมายาวนานเกินไปแล้ว!

ขวานใหญ่ในมือของมันหิวกระหาย ดาบอันอัปโชคเปล่งเสียงคร่ำครวญชวนให้ โศกเศร้าคับแค้น ดังระงมออกมาจากในฝัก

ศึกครั้งนี้จะระบือลือลั่นไปทั่วสามภพ! แสงเรืองรองแห่งยอดแม่ทัพผู้กล้าแกร่งจะสาดส่องไปทั่วทั้งโลกหล้า!

ในดวงตาเย็นยะเยียบของเปี้ยหาน สาดส่องด้วยประกายชนิดหนึ่ง ที่เรียกกันว่าความเชื่อมั่น

ชีวเจ๋อมีฝีมือมากที่สุดในการ ‘หยั่งคำนวน’ ซึ่งความจริงเพียงถ้อยคำสั้น ๆ แต่แฝงไว้ด้วยแนวคิดหลักความจริงอันกว้างไพศาล ครอบคลุมถึงการพิเคราะห์ หยั่งคำนวนพฤติกรรมของศัตรู ค้นหาและฉกฉวยใช้ประโยชน์จากจุดอ่อนในกระบวนทัพของศัตรู วิธีสำแดงพลังของกองทัพฝ่ายตนออกมาได้อย่างสุดขีดความสามารถ เหล่านี้ล้วนเป็นหลักพื้นฐานที่แม่ทัพบัญชาการศึกชีวเจ๋อทุกคนจะต้องร่ำเรียน เปียหานผู้ร่ำเรียนวิธีการทำศึกของชีวเจ๋อตั้งแต่ยังเยาว์วัยจนเจนจบ มีฝีมือในเรื่องนี้อย่างที่ยากจะหาผู้ใดเสมอเหมือน

แต่แบบฉบับการบัญชาการกองทัพของเปียหานผิดแผกแตกต่างจากเจียงเจ๋อผู้เป็นศิษย์ร่วมสำนักอย่างสิ้นเชิง เจียงเจ๋อพอเหมาะพอดีในทุกด้าน ละเอียดรอบคอบ แทบไม่เคยเผยจุดอ่อนออกมา ส่วนเปียหาน เมื่อมันมายังภูเขาเสวียนคง ทุกผู้ที่พบเห็นมันล้วนกล่าวเป็นเสียงเดียวกัน

“ดาบเล่มนี้อัปมงคลยิ่ง!”

แบบฉบับการบัญชาการของมันดุจันรุนแรง ประกอบกับนิสัยใจคอยะเยียบเย็นชาของมัน มันสามารถทำทุกอย่างเพื่อชัยชนะ ไม่เว้นแม้แต่การเสียสละกองทัพของตน มันเป็นตัวตนที่ผู้คนต้องระมัดระวัง

ความผิดพลาดเช่นการประเมินความสามารถของคู่ต่อสู้ผิดไป นับเป็นโอกาสที่ดีเยี่ยมสำหรับแม่ทัพบัญชาการศึกระดับเปียหาน นี่เป็นข้อผิดพลาดที่เพียงพอให้มันพลิกสถานการณ์!

จนกระทั่งถึงบัดนี้ กองโจรตระกูลหมิงยังคงไม่เข้าใจระดับฝีมือของแม่ทัพปัญญาวิชาการศึกที่พวกมันกำลังเผชิญ รวมถึงความสามารถของกองพันที่มีชื่อสะท้อนไปทั่วหล้าชบวนนี้

ในขณะที่หน่วยทัพบริเวณส่วนกลางของกองโจรตระกูลหมิงเพิ่งจัดกระบวนเตรียมบุกทะลวงจู่โจม การโจมตีครั้งใหม่ของกองพันบาปเคราะห์ก็บรรลุถึงตรงหน้าของพวกมันแล้ว

ภายในมือของเปี้ยหาน กองพันบาปเคราะห์ซึ่งถูกจุ่มอยู่กระดับพลังขึ้นมาอีกชั้นทรงพลังอำนาจดุจเทพปิศาจมารร้าย พวกมันเคลื่อนไหวเหมือนเงาผี แต่ละการโจมตีของพวกมันหนักหน่วงดุจกระป๋องเหล็ก ไฟร์พล กองพันบาปเคราะห์หลายร้อยตนร่างวูบไหวตัดไขว้ไปมาด้วยรูปแบบประสานอันพิสดารล้ำ ฉากเหตุการณ์อันแปลกประหลาดเหนือคาดคิดพลันอุบัติขึ้น! กองโจรตระกูลหมิงที่เตรียมจะบุกทะลวงเข้ามา จู่ ๆ ดวงตาลึบกว้าง บนร่างกายของพวกมันปรากฏเส้นโลหิตพาดผ่านดุจตาข่าย ราวกับว่าพวกมันถูกเส้นใยอันคมกริบนับไม่ถ้วนเชือดเฉือนผ่านร่าง
เซ็ง!

โลหิตฉีดพ่นออกมาจากเส้นริ้วรอยโลหิตเหล่านั้น กลายเป็นหมอกโลหิตกระจายคลุ้งกลางอากาศ ทหารโจรตระกูลหมิงเหล่านี้ร่างแยกกระจายเป็นเจ็ดแปดส่วน รอยตัดและบาดแผลทุกแห่งราบเรียบดุจผิวกระจก!

ต่อหน้าภาพอันอัศจรรย์พันลึกเช่นนี้ กระทั่งกองโจรที่ดูร้ายอำมหิต
ดังเช่นกองโจรตระกูลหมิงยังตกตะลึงพริ้งเพริด ชั่วพริบตานี้พากันเหม่อ
มองเหมือนคนไร้วิญญาณ

เปี้ยหานไม่สะทกสะท้าน ใบหน้าไม่แปรเปลี่ยนแม้แต่น้อย มีเพียง
ดวงตาที่ยิ่งมายิ่งแหลมคมดุจคมดาบ เบื้องหน้านั้นไม่มีสิ่งใดขวางรั้งได้ สิ่ง
กีดขวางทั้งหมดล้วนถูกกวาดหายไป แนวหลังที่โล่งโจัดของกองโจร
ตระกูลหมิงเผยออกมาต่อหน้าสายตาของมัน

ยามบรรยายอาจยาวนาน แต่ทั้งหมดนี้ล้วนเกิดขึ้นในเวลาชั่วกะพริบ
ตาเดียว

ก่อนที่แขนขาชิ้นส่วนร่างกายและหมอกโลหิตจะทันได้ตกกระทบพื้น
ก่อนที่กองโจรจะทันมีปฏิกิริยาตอบสนองและลงมือตอบโต้ กระบวนทัพ
บุกทะลวงที่ตระเตรียมมาอย่างยาวนานพลันทะลวงเข้ากลางกองทัพ
กองโจรอย่างหักโหม!

กองโจรตระกูลหมิงที่อยู่ใกล้กับกองพันบาปเคราะห์มากที่สุดหันหลัง
หลบหนีไม่คิดชีวิต ใบหน้าของพวกมันเต็มไปด้วยความหวาดหวั่นพริ้ง
พริ้งและความสิ้นหวัง

ตูม!

ราวกับมีดคมกริบชำแหละเนื้อสด ๆ กองพันบาปเคราะห์ไม่ว่าบุก
ผ่านไปยังที่ใด เลือดเนื้อกระเซ็นช่าน เศษกระดูกปลิวลี้วไปทุกทิศทาง

กองพันบาปเคราะห์ยังคงฝึกปรือทักษะปัสสาวไม่เคยขาด ต่อมา
ยังได้รับการปรับเปลี่ยนอาคมหวงห้ามบนร่างของพวกมัน เป็นเหตุให้พลัง

ทักษะปิศาจของพวกมันทวีความกล้าแข็งขึ้นอย่างมาก หลังจากที่จ้วม่อ สลักแผนผังปิศาจชุดใหม่อันสมบูรณ์พร้อมให้แก่พวกมัน กองพันสัตว์ ประหลาดที่จิตวิญญาณไม่สมบูรณ์นี้ ยิ่งแข็งแกร่งกว่าเดิมเป็นร้อยเท่าพัน ทวี!

พวกมันบรรลุถึงระดับความเร็วอันน่าตกตื่นสะท้านใจ ทำร่างลึกลับ ยากจะคาดเดา พวกมันพอโจมตีเต็มไปด้วยพลาสมากร้าวแกร่งเกรียง ไกรไร้ผู้ต้าน ทั้งยังลึกล้ำสุดหยั่งคาด

สิ่งที่น่าสะพรึงกลัวมากที่สุด คือพวกมันไม่มีอารมณ์ความรู้สึกและความกลัวแม้สักส่วนเสี้ยว พวกมันจะปฏิบัติตามคำสั่งของเปี้ยหานอย่าง ตั้งอกตั้งใจและสัตย์ซื่อ กระทั่งการโจมตีของศัตรูตกกระทบบ้าง พวกมันยัง คล้ายไม่รู้สึกรู้สีกตัว บางครั้งพวกมันไม่แม้แต่จะหลบเลี้ยวเสียด้วยซ้ำ กองพัน บาบเคราะห์ไม่ต่างอันใดจากสัตว์ประหลาดขบวนหนึ่ง

แม้แต่กองโจรตระกูลหมิงที่มากประสบการณ์ ยังไม่เคยพบเห็นการ บุกทะลวงอันกร้าวแกร่งเกรียงไกรถึงเพียงนี้มาก่อน!

กองโจรที่อยู่แถวหน้าสุดพากันแตกตื่นลนลาน พวกมันพยายามโถม ทะยานไปข้างหน้า หลบหนีจากคลื่นทะลวงที่บุกเข่นฆ่ามาจากเบื้องหลัง ของพวกมัน ทหารโจรตระกูลหมิงที่เฉลียวฉลาดกว่าเร่งรื้อพลังทั่วร่าง ดีด กายพุ่งออกไปทิศทางด้านข้างแทน กองโจรตระกูลหมิงไม่ว่ากระบวนทัพ อันใดล้วนล่มสลายลงในชั่วพริบตานี้เอง

กองพันบาบเคราะห์บุกทะลวงไปโดยไม่มีผู้ใดต้านติด เลือดเนื้อพร่าง พรหมชโลมท้องนภา ต่อหน้าพลังอันยิ่งใหญ่ไพศาลที่ก่อเกิดจากการบุก

ทะเลวงของกองทัพ พลันอำนาจของคนผู้หนึ่งไร้คุณค่าความหมาย เล็ก
กระจ้อยร่อยไม่ต่างจากมดปลวก เพียงแค่เฉียดผ่านเบา ๆ ก็รุนแรงพอที่จะ
เชือดเนื้อหักกระดูก กระแทกทำร้ายผู้คนปลิวลี้วุดจว่าวสายป่านขาด
กระดูกทั่วร่างแตกละเอียด พวกมันวิญญูณหลุดลอยออกจากร่างก่อนที่
จะตกถึงพื้นเสียอีก

ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นในชั่วพริบตาเดียว!

กองโจรตระกูลหมิงที่ด้านหลังสุดยังคงบุกทะเลวงไปตามสภาวะ
ส่วนกลางกระบวนทัพแยกย้ายหลบหนีไปสองฟากข้าง ภายในชั่วกะพริบ
ตา กองโจรตระกูลหมิงที่อยู่ใกล้กับกองพันบาปเคราะห์ที่สุดถูกบดขยี้แตก
พ่าย โลหิตหลังเนืองนองเป็นท้องธาร

เหตุเปลี่ยนแปลงนี้อุบัติขึ้นเร็วเกินไป รวดเร็วเสียจนคนส่วนใหญ่ยัง
ไม่ทันตระหนักว่าเกิดอะไรขึ้น

การชุมนุมตีอันบ้าคลั่งถึงเพียงนี้ กระทั่งกองโจรตระกูลหมิงยังตก
ตะลึงพริ้งเพริด

พวกมันเหม่อมองกองพันบาปเคราะห์ไล่เช่นฆ่าสังหารทหารโจร
ตระกูลหมิงที่แตกฮือหลบหนี เหล่าปิศาจแห่งกองพันบาปเคราะห์ไม่เคย
ลงมือเพียงลำพัง พวกมันอาละวาดฟาดฟันไปรอบ ๆ อย่างมีรูปแบบ ราว
กับว่าพวกมันกำลังถักทอเป็นตาข่ายขนาดมหึมาผืนหนึ่ง ทหารโจร
ตระกูลหมิงที่ตกอยู่ภายในตาข่ายไม่ว่าดินรนชัดขึ้นสักเท่าใด ล้วนถูกตา
ข่ายอันคมกลั่นนี้สับร่างเป็นชิ้น ๆ ในบัดดล

กองพันบาปเคราะห์เก็บเกี่ยวชีวิตผู้คนอย่างเย็นชา แขนขาอวัยวะ
ปลิวกระเด็นทุกแห่งหน โลหิตฉีดย่นย้อมท้องฟ้าจนแดงฉาน

ฉากการฆ่าฟันที่ชุ่มโชกไปด้วยโลหิตนี้น่าสยดสยองสุดทนต์ กระทั่ง
กองโจรตระกูลหมิงที่โหดเหี้ยมอำมหิตยังไม่อาจจะจับความสะอิดสะเอียน
ของพวกมันได้ หลายคนเริ่มขยักขย่อนเป็นการใหญ่

หมิงฮุยสีหน้าเขียวคล้ำเหม่อมองภาพตรงหน้าอย่างเหลือเชื่อ เมื่อ
ไม่กี่อดีตที่แล้วทุกสิ่งทุกอย่างยังอยู่ในกำมือของมัน กรงเล็บพิฆาตมังกร
กำลังจะตกเป็นของมัน แต่เพียงชั่วพริบตาเดียว กองโจรตระกูลหมิงอัน
เกรียงไกรกลับล้มตายไปมากกว่าครึ่ง

ดวงตาของมันว่างเปล่าเลื่อนลอย กองทัพโจรที่ยังหลงเหลือถูกกลืน
อายเย็นเยียบข่มขู่จนขวัญหนีดีฝ่อ ล่าถอยไปร่อยกว่าจิ้งจอกโดยไม่รู้ตัว!

ไหนเป็นเช่นนี้?

หมิงอวีเว่ยไบหน้าซีดขาวเหมือนคนตาย ดวงตาเต็มไปด้วยความ
ประหวั่นพรั่นพรึง กล่าวเสียงสั่นสะท้าน “พี่ใหญ่ คนผู้นี้...เราไม่สามารถ
เอาชนะได้!”

ไม่สามารถเอาชนะได้?

สีหน้าเลื่อนลอยของหมิงฮุยแปรเปลี่ยนเป็นบึ้งลงในบัดดล มันवाद
อย่างเดือดดาล “ไม่สามารถเอาชนะได้! ไม่สามารถเอาชนะได้หมายความว่า
อย่างไร! พวกเราก็คือกองโจรตระกูลหมิง! เราก็คือกองโจรตระกูลหมิงที่ไร้
ผู้ต้าน! เมย์เมย์! ข้าเชื่อในความสามารถของเจ้า... ...”

“พี่ใหญ่ ไม่มีประโยชน์” หมิงอวี๋เว่ยสุมเสียงยังคงสั่นสะท้านเล็กน้อย แต่สีหน้าพื้่นคึ้นความสงบอย่างรวดเร็ว นางสั่นศีรษะพลาংกล่าวอย่างเคร่งขรึม “ข้ามิใช่คู่มือของมัน นับตั้งแต่เปิดฉากการชุมนุมโจมตี มันล้วนคาดคำนวณสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดเอาไว้ล่วงหน้า ท่ามกลางสถานการณ์สับสนวุ่นวาย มันยังคงปลอดภัยไปร้งถึงเพียงนั้น ช่างน่าสะพรึงกลัวนัก ข้าสำนึกตัวว่ามิใช่คู่มือของมัน ยิ่งไปกว่านั้น กองพันนี้ยังแข็งแกร่งกว่าพวกเรามาก คนผู้นี้สามารถยกขึ้นเทียบเท่ากับเหล่าแม่ทัพที่มีชื่อเสียงเหล่านั้นได้”

“เมย์เมย์เจ้ามีฝีมือยิ่งกว่าแม่ทัพที่มีชื่อเสียง... ..”

“พี่ใหญ่ มันอาจสามารถเข้าสู่หอเกียรติยศ!”

เสียงสุดลมหายใจอย่างหนาวเหน็บดังระงม เหล่าแม่ทัพนายกองรอบกายแต่ละคนมีสีหน้าตื่นตระหนกสุดระงับ

หอเกียรติยศ!

แดนปีศาจแม้ไม่ใหญ่โตเท่าภพเซียนของชีวเจ้อ แต่ยังคงกว้างใหญ่ไพศาลมาก ทิวทั้งดินแดนร้อยโหดและดินแดนแห่งความมืดมีแม่ทัพบัญชาการศึกมามายดุจดวงดาวบนท้องฟ้า นับเป็นจำนวนไม่ถ้วน แต่ยังมีสถานที่อันเป็นแดนศักดิ์สิทธิ์ของเหล่าแม่ทัพบัญชาการศึกเผ่าปีศาจทั้งหมด นั่นคือหอเกียรติยศ

หอเกียรติยศเปิดต้อนรับผู้มาเยือนทุกรูปนาม มีผู้คนมากมายหลั่งไหลมาเยือนสถานที่ศักดิ์สิทธิ์นั้นไม่เคยขาด หอเกียรติยศฟังดูยิ่งใหญ่ แต่อันที่จริงไม่ได้ใหญ่โต มันเป็นเพียงหอศิลาเล็กที่มีพื้นที่เพียงไม่กี่สิบลหมู

หอเกียรติยศเก็บบันทึกแม่ทัพบัญชาการศึกในอดีตทุกคนที่สามารถ
ระบุตัวตน ก่อตั้งขึ้นโดยเหล่านักประวัติศาสตร์ แรกเดิมเดิมที่ไม่ได้มี
ชื่อเสียงอันใด พวกมันเพียงสลักนามของยอดแม่ทัพบัญชาการศึกที่กล้า
แกร่งเกรียงไกรที่สุดของทุกยุคสมัยไว้ภายในหอเกียรติยศ สิ่งที่ทำให้หอ
เกียรติยศเริ่มมีชื่อเสียงอย่างแท้จริง คือการทำนายผลลัพธ์ของการศึก
หลายต่อหลายครั้ง ล้วนถูกต้องแม่นยำเหมือนดังคำคาดการณ์ กาลเวลา
ล่วงผ่านไม่หยุดยั้ง แต่เจ้าหอเกียรติยศแต่ละรุ่นก็ยังคงไว้ซึ่งความยุติธรรม
นามที่สามารถสลักลงไปในหอเกียรติยศล้วนผ่านการเลือกเฟ้นอย่าง
เคร่งครัดกวัดข้น พวกมันทั้งหมดล้วนเป็นยอดแม่ทัพซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี ใน
ฐานะแม่ทัพบัญชาการศึกที่แข็งแกร่งที่สุดในยุคสมัยของพวกมัน

เมื่อเวลาผ่านไปนับพันปี หอเกียรติยศกลายเป็นแดนศักดิ์สิทธิ์ของแม่
ทัพบัญชาการศึกเผ่าปิสาจ แม่ทัพหลายคนนับตั้งแต่วันที่เริ่มฝึกฝนการ
เป็นทัพบัญชาการศึก ล้วนเฝฝืนถึงว่าวันหนึ่งนามของพวกมันจะได้รับการ
จารึกไว้ในหอเกียรติยศ

นี่แสดงถึงความสำเร็จและเกียรติยศที่ไม่มีผู้ใดเทียบ!

ดังนั้นวาทาของหมิงอวีเวยก่อให้เกิดความแตกตื่นตะลึงลานเพียงใด
ย่อมเป็นที่คาดคำนวณได้ นามสุดท้ายที่ถูกจารึกลงไปในหอเกียรติยศก็
ยี่สิบปีล่วงมาแล้ว หมิงอวีเวยกลับกล่าวว่าแม่ทัพของศัตรูผู้นี้มีโอกาที่จะ
เข้าสู่หอเกียรติยศ จะไม่ให้พวกมันแตกตื่นตระหนกได้อย่างไร?

แต่พวกมันรู้จักคุ้นเคยกับหมิงอวีเวยก่อนเป็นอย่างดี นางฉลาด
ปราดเปรื่องเจ้าแผนการ นางเป็นแม่ทัพบัญชาการศึกที่แข็งแกร่งที่สุดใน

กองโจรตระกูลหมิง วาจาของนางอาจฟังดูเหลือเชื่อ แต่คนกว่าครึ่งเชื่อถือนางโดยไม่มีข้อโต้แย้ง

หมิงฮุยเหม่มองใบหน้าเคร่งขรึมจริงจังของผู้เป็นแม่เมื่อยอย่างโง่มความเดือดดาลบนใบหน้านั้นเลือนหายไปตั้งแต่แรกโดยไม่ทันได้รู้สึกตัว

ทันใดนั้นมันยกมือขึ้น กระหน่ำตบหน้าตัวเองแรง ๆ หลายครั้ง

“พี่ใหญ่!” หมิงอวี๋เว่ยถูกพฤติกรรมของหมิงฮุยข่มขู่จนอกสั่นขวัญหาย เหล่าแม่ทัพนายกองล้วนหน้าเหือดสี

หมิงฮุยตบตัวเองอย่างหนักหน่วงรุนแรงยิ่ง ตบจนใบหน้าของมันเต็มไปด้วยรอยมือแดงฉาน สายตาของมันกลับคืนสู่ความสงบเยือกเย็นอีกครั้ง มันจ้องมองการสังหารหมู่ที่ยังคงดำเนินอยู่ในระยะไกล พลังกล่าวเสียงหนัก “ข้าหมิงฮุย จะจดจำความอัปยศในครั้งนี้! แม่เมื่อยอย่าได้ท้อแท้ มันสามารถก้าวเข้าสู่หอเกียรติยศแล้วจะเป็นไร? นับตั้งแต่ข้ายังเด็ก ข้าก็เชื่อมั่นว่าแม่เมื่อยของข้าต้องสามารถเข้าสู่หอเกียรติยศอย่างแน่นอน! ข้าเชื่อมั่นในตัวเจ้า!”

อวี๋เว่ยก็ตรึมฝิปาก น้ำตาเอ่อคลอในดวงตาคู่งาม สองมือกำแน่น โดยไม่รู้ตัว

| บทที่ 636 กะทันหัน

“การศึกษาในวันนี้ทำให้ข้าตาสว่าง! คราครั้งนี้ในที่สุดข้าก็เข้าใจกระจ่าง อาศัยลวดลายต่ำต้อยเหล่านี้ข้าไม่อาจสร้างกองทัพที่แท้จริงได้” หมิงฮุย กล่าวด้วยสายตาแน่วแน่มั่นคง “ข้าจะสลายอาคมหวงห้ามบนร่างพวกเจ้า ทั้งหมด ในยามนี้หากเจ้าคิดจากไป สามารถจากไปได้ตามใจปรารถนา! ข้า ตกลงใจสร้างกองทัพขึ้นมาใหม่ ไม่ใช่กองโจร แต่เป็นกองพันหมิง! หากเจ้า ยังคงยินดีที่จะอยู่กับข้า ข้าหมิงฮุยผู้นี้รับปากว่าจะไม่ทำให้พวกเจ้า ผิดหวัง!”

มันพอกกล่าวจบความ เหล่าแม่ทัพนายกองล้วนสะท้านขึ้นทั้งร่าง สี หน้าที่เต็มไปด้วยความรู้สึกเหลือเชื่อ หมิงฮุยยังพูดจริงทำจริง พร้อมกับที่ กล่าววาจาก็ปลดปล่อยอาคมหวงห้ามออกจากร่างของทุกคนด้วย

บางคนยกมือประสาน คารวะหมิงฮุยเป็นครั้งสุดท้าย ก่อนจะหมุนตัว จากไปทันที หมิงฮุยไม่ขวางรังหน่วงเหนี่ยวพวกมัน ภายในชั่วอึดใจเดียว คนของมันก็หลงเหลืออยู่เพียงสามพันคนเท่านั้น

เหล่ากองโจรที่พบว่าอาคมหวงห้ามภายในร่างสลายหายไป พลัน สูญเสียความกล้าที่จะต่อสู้อีก พวกมันหลบหนีจากไปทันที

หมิงอวีเว่ยลดเสียงกระซิบเบาต่ำ “พี่ใหญ่ ปลดปล่อยอาคมหวงห้าม ออกในเวลาเช่นนี้ เกรงว่าจะไม่ดีนัก... ..”

หากอาคมหวงห้ามยังคงควบคุมบังคับคนเหล่านี้เอาไว้ อาจสามารถ
ยื้อเวลาให้พวกมันหลบหนีได้มากกว่า

หมิงฮุยแยมยิ้มอย่างลึกลับ กล่าวด้วยเสียงกระซิบเช่นเดียวกัน “อย่า
ห่วงไปเลย ข้ายอมมีแผนการเป็นมันเหมาะ วันนี้ข้าใจบุญสุนทานเป็น
พิเศษที่ไม่เช่นฆ่าสังหารคนที่หลบหนีเหล่านั้น แต่หากพวกมันต้องตกตาย
ในเงื้อมมือของฝ่ายตรงข้าม ก็นับว่าเป็นชะตากรรมของพวกมันเองแล้ว”

หมิงอวีเวารู้สึกเย็นเยียบไปถึงไขสันหลัง พี่ใหญ่ดูผิวเผินคล้าย
ปลดปล่อยพวกมันให้เป็นอิสระ แต่แท้ที่จริงเป็นการผลักไสพวกมันไปสู่
ความตาย

กองโจรตระกูลหมิงที่แตกทัพกระจัดกระจายกันหลบหนี ต่อให้หลบ
รอดไปจากกองพันลี้ลับอันน่าพรันพริ้งนั้นได้ แต่พวกมันจะไม่มีทางหลุด
รอดไปจากเงื้อมมือของเหล่ายอดยุทธนักรบมหาสันติ นี่เท่ากับพวกมันช่วย
ดึงความสนใจของยอดยุทธเหล่านั้นไปโดยที่พวกมันเองก็ไม่ทันรู้ตัว

“พี่ใหญ่ ท่านกำลังรอคอยปู่เกินใช่หรือไม่?” หมิงอวีเว่ถามอย่าง
กะทันหัน

หมิงฮุยแยมยิ้มเย็นชา “ยอมมิใช่เพียงแค่ปู่เกินเท่านั้น กองทัพนี้อาจ
ร้ายกาจสุดหยั่งคาด แต่จะอย่างไร ของวิเศษเช่นกรงเล็บพิฆาตมังกรย่อม
เป็นที่ปรารถนาของผู้คนนับไม่ถ้วน! ปู่เกินเป็นบุคคลอันชาญฉลาด
นับตั้งแต่เริ่มแรกมันก็สำนึกตัวว่าหอสมบัติมหาสันติหาใช้สิ่งที่คนเช่นมัน
จะสามารถแตะต้องได้ไม่ ดังนั้นมันเมื่อได้รับข้อมูลข่าวสาร ก็แพร่กระจาย
ข่าวสารออกไปตั้งแต่แรก”

หมิงฮุยดวงตาดำยิ่งเย็นยะเยือกกว่าเดิม มันแค่นเสียดอย่างเย็นชา
“ความวุ่นวายจะไม่จบสิ้นลงโดยง่ายเช่นนี้แน่!”

กล่าวจบคำ มันก็ออกคำสั่งให้กองทัพที่เหลือล่าถอยเต็มกำลัง หมิงฮวี่
เวยนิ่งเงียบบังไป นางแม่หัวหาญชาญศึก เป็นแม่ทัพบัญชาการศึกที่มี
ฝีมือ แต่นางสำนึกตัวดีว่าในด้านคิดอ่านวางแผนนางมิใช่คู่มือของเกอเกอ
ของนาง

สำหรับเกอเกอของนาง ความพ่ายแพ้ในครั้งนี้แม้แต่นางก็ไม่ทราบว่าเป็น
สิ่งที่ดีหรือเลวร้าย... ..

หมิงฮวี่เวยในใจเกิดเป็นเงาหะมืน รู้สึกหวาดวิตกต่ออนาคตหน้าอยู่
บ้าง

กองโจรตระกูลหมิงแตกพ่ายหลบหนีอย่างกะทันหัน เป็นสิ่งที่ไม่
ผู้ใดคิดฝันไปถึง

ในช่วงพริบตา เหมียวจุนกับซู่หลงรู้สึกว่แรงกดดันลดน้อยลงไปมาก
พวกมันแม้ไม่ทราบชัดว่าเกิดเรื่องอันใดขึ้น แต่เพื่อที่จะช่วยเปิดโอกาส
ให้แก่กองพันบาปเคราะห์ พวกมันต้องเผชิญกับศัตรูที่มีจำนวนมากกว่า
พวกตนหลายเท่า ยามนี้เหน็ดเหนื่อยแทบล้มประดาตาย

แม้ว่าจะเห็นศัตรูแตกพ่ายหลบหนีไปต่อหน้าต่อตา พวกมันก็ไม่มี
เรี่ยวแรงไล่ล่าคนเหล่านั้น

ซู่หลงกับไพร่พลค่ายเว่ยกระแทกนั่งลงบนพื้นที่เื่องนองไปด้วย
โลหิต เริ่มโศจรพลังฟื้นฟูสภาพ เหมียวจุนก็สั่งให้คนของมันรีบพักผ่อนฟื้นฟู

กำลังทันที แต่สายตาของมันเหลือบมองไปยังเปี้ยหานที่บนปากฟ้าโดยไม่
รู้ตัว

เปี้ยหานเข้ามาอาศัยในนครมหาสันติเป็นเวลานาน ชุมกำลังสำคัญ
ทุกกลุ่มล้วนรู้จักคนผู้นี้ ทั้งยังล่วงรู้ว่ามันมีกองทัพที่เรียกว่ากองพันบาป
เคราะห์อยู่ภายใต้ร่มธงของมัน แต่ไม่มีผู้ใดคาดคิดว่าบุคคลที่พระนางถือดี
และเย็นชาผู้นี้จะทรงพลังอำนาจถึงเพียงนี้ กองพันไร้ชื่อเสียงเรียงนามนี้
ช่างน่าประหลาดประหลาดเป็นอย่างยิ่ง!

เมื่อได้ชมดูการโจมตีติดต่อกันเป็นชุดเมื่อครู่ เหมียวจุนถึงกับ
หน้าเผือดสี

ในฐานะแม่ทัพบัญชาการศึกระดับทอง มันทราบกระจ่างกว่าผู้ใด
แบบฉบับการรบที่ดุคั่นอำมหิตถึงเพียงนี้ ชั่วชีวิตนี้มันไม่เคยพบเห็นมา
ก่อน!

เปี้ยหานไม่ต้องสงสัยเลยว่ามีฝีมืออยู่ในระดับแม่ทัพชั้นยอด!

เหมียวจุนพอขบคิดถึงตรงนี้ อัดไม่ได้ต้องหันไปมองจั่วม่ออย่าง
ครุ่นคิด พวกชู่หลงไม่เคยปิดบังอันใดจากเหมียวจุน ดังนั้นเหมียวจุน
รับทราบมานานแล้วว่าเซียวม่อเกอต้าเหรินยังมีแม่ทัพไร้ผู้ต้านอยู่คนหนึ่ง
เรียกว่ากงซุนชา ทั้งยังมีกองพันไร้พ่ายที่เรียกว่าค่ายจูเซวี่

เหมียวจุนเมื่อสนิทสนมคุ้นเคยกับนิสัยใจคอของชู่หลง สำหรับเรื่อง
ความสามารถของแม่นางน้อยกงซุน มันไม่มีข้อกังขาแม้แต่น้อย มันยัง
เกรงว่าชู่หลงจะกล่าวต่ำกว่าความเป็นจริงเสียอีก

เมื่อเพิ่มเปี้ยห่านเข้าไปอีกผู้หนึ่ง เท่ากับว่าเชียวม่อเกอต้าเหรินก็ถือครองสองแม่ทัพชั้นยอดอยู่ได้มั่งคั่ง!

ขุมกำลังที่มีขีดความสามารถเช่นนี้ กระทั่งในแดนปิศาจอันกว้างใหญ่ไพศาลยังสามารถนับได้ด้วยนิ้วมือข้างเดียว

เมื่อผนวกกับเชิงเหลียนเออร์และอาคุยู่ผู้มีพลังฝีมือลึกล้ำสุดหยั่งคาด มีหน้าเชียวม่อเกอต้าเหรินเองยังมีพลังฝีมือกล้าแกร่งไม่แพ้กัน เหมียวจุนพลันตระหนัก ภายในกลียุคอันวุ่นวาย โลกหล้าแบ่งแยกออกเป็นส่วนใหญ่และส่วนน้อย สงครามปะทุขึ้นทุกแห่งหน ขุมกำลังเยี่ยงนี้อาจสามารถขยายอำนาจอิทธิพลและครองอำนาจ

เมื่อคิดถึงสิ่งเหล่านี้ ดวงตามันวาววับเป็นประกายเจิดจ้า

เสียดายจังกับพวกทั้งหลายถึงกับปากอ้าตาค้าง สถานการณ์พลิกตลบอย่างกะทันหัน จนแม้แต่พวกมันยังตามไม่ทัน หลายคนจนถึงยามนี้ยังไม่เข้าใจว่าเกิดเรื่องอันใดขึ้นบ้าง

เชียวม่อเกอเรียกให้พวกมันล่าถอยมาในทิศทางนี้ และทุกคนล้วนเห็นพ้องด้วย

แต่เมื่อกองทัพใหญ่แห่งกองโจรตระกูลหมิงมุ่งเป้าหมายยังพวกมัน พวกมันตื่นตระหนกจนหน้าเผือดสี ทุกคนล้วนเข้าใจว่าพวกมันคงไม่มีหนทางหนีรอดไปได้ แต่ภายในชั่วกะพริบตาครั้งเดียว กองพันบาปเคราะห์ประหนึ่งผุดขึ้นจากขุมนรกอย่างฉับพลัน สะบัดทำลายกองโจรตระกูลหมิงเป็นชิ้น ๆ

ผู้ที่มีความคิดประเปรียวอยู่บ้าง อดไม่ได้ต้องหันไปมองเชียวม่อเกอ อย่างหวาดเกรง

คนผู้นี้มีกองพันอันแกร่งกร้าวเกรียงไกรถึงเพียงนี้อยู่ในมือ แต่สามารถปกปิดเป็นความลับ ไม่ให้ผู้ใดล่วงรู้ขีดความสามารถที่แท้จริงของพวกเขา มันรวบรวมพลเมืองจำนวนมหาศาลมาก่อตั้งกระบวนทัพค่ายกลขนาดมหึมา ทำที่เป็นต่อสู้อย่างจนตรอก จุดประสงค์ก็เพื่อล่อลวงให้กองโจรประมาทพวกมัน และเพื่อที่จะสร้างโอกาสให้กองพันบาปเคราะห์จู่โจมปลิดชีพในคราวเดียว มันถึงกับโยนทุกคน รวมทั้งตัวมันเองออกมาเป็นเหยื่อล่อ

ความลึกซึ่งชั่วร้ายของคนผู้นี้ ยากจะหยั่งคำนวณโดยแท้!

“ช่างกลอกกลิ้งนัก!” หญิงรับใช้วัยกลางคนทอดถอน รู้สึกอัศจรรย์ใจสุดระงับ

เสียงกงจู่ดวงตาไม่เคยคลาดคลาจากใบหน้าของจ้วม่อมาก่อน รอจนนางสังเกตเห็นเค้าความตกตะลึงในดวงตาของมัน ต้องอดหัวร่อคึกคักไม่ได้ “บางทีมันอาจจะไม่ได้ตั้งใจ”

“ไม่ได้ตั้งใจ?” หญิงรับใช้วัยกลางคนกวาดตามองเสียงกงจู่อย่างสงสัยใจ เสียงกงจู่ผู้ทรงภูมิปัญญาหาผู้ใดเปรียบ ไฉนจู่ ๆ คล้ายกลับกลายเป็นโง่งมไปเสียได้? นางสันติริชะพลางกล่าวว่า “นี่มิใช่เรื่องบังเอิญอย่างเด็ดขาด ทุกการกระทำของมันล้วนเชื่อมโยงเป็นห่วงโซ่ ด้านจังหวะเวลาและการลงมือจู่โจมล้วนหมดจดงดงามยิ่ง! พวกเราล้วนถูกใช้เป็น

เหยื่อล่อ โดยที่ไม่มีผู้ใดทันได้สะกิดใจแม้แต่หน่อย เด็กผู้นี้ระดับความกลอก
กลิ้งเกรงว่าบรรลุถึงขั้นสุดยอดแล้วกระมัง!”

เสียงกัจฉ์แย้มยิ้มอย่างฉะฉาน เสียงหัวเราะสดใสดูจะขังเงิน

สิ่งที่ผู้คนไม่ล่วงรู้ ก็คือจ้วงมอเองก็ตื่นตะลึงไม่น้อยไปกว่าพวกมัน
ที่แท้เปี้ยหานร้ายกาจถึงเพียงนี้!

มันถึงกับตกตะลึงพริ้งเพริด!

แผนผังปิศาจชุดใหม่ของกองพันบาปเคราะห์ ตั้งแต่ต้นจนจบมันเป็น
ผู้สลักด้วยมือตัวเอง ล่วงรู้ความแข็งแกร่งของกองพันบาปเคราะห์เป็น
อย่างดี แต่พลังของกองพันบาปเคราะห์ที่อยู่ในมือของเปี้ยหานกลับเหนือ
ล้ำกว่าที่มันคาดเอาไว้มาก

หากมันล่วงรู้เสียก่อนว่ากองพันบาปเคราะห์แกร่งกร้าวเกรียงไกรถึง
เพียงนี้ มันยังจะต้องลำบากลำบากนกระทำเรื่องราวมากมายถึงเพียงนี้ไป
ทำไมกัน?

แผนการเดิมของมันก็คือคอยบั่นทอนกำลังของกองโจรตระกูลหมิง
อย่างต่อเนื่อง เพื่อเปิดโอกาสให้กองพันบาปเคราะห์ชุ่มโจมตี มันจะสร้าง
ความสับสนวุ่นวายในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ แต่การจู่โจมปลิดชีพที่แท้จริงก็
คือ มันจะนำขบวนยอดยุทธ์ด่านเจียงทั้งหมดบุกทะลวงเข้าไปใจกลาง
กองโจรตระกูลหมิงเพื่อจู่โจมสังหารผู้นำของพวกเขา!

มันกระทั่งเตรียมคร่ากุมเหล่ากัจฉ์และผู้นำของกองกำลังต่าง ๆ
ไว้เป็นตัวประกัน หากพวกจู่โจมและเหล่ายอดยุทธ์ไม่ยินยอมรับปาก

ทว่าการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกลับอยู่นอกเหนือการคาดคำนวณของมัน เปียหานเมื่อนำทัพกองพันบาปเคราะห์ออกทำศึก กลับแกร่งกร้าวเกรียงไกรไร้ผู้ต้าน ถึงกับจู่โจมทำลายกองโจรตระกูลหมิงในการบุกทะลวงครั้งเดียว!

จ้วม่อฝืนยิ้มในใจ หากมันทราบเช่นนี้มาก่อน มันเพียงแค่อ้างเปียหานออกไป ก็มีเชื่อว่าทุกสิ่งสามารถแก้ไขได้โดยง่ายหรือ?

พอเห็นสถานการณ์คับขันในที่สุดก็คลี่คลาย เส้นประสาทที่ตึงเขม็งของจ้วม่อค่อยผ่อนคลายลงโดยไม่รู้ตัว มันทอดถอนหายใจยาว

แต่เมื่อมันมองไปทางฝูงชนอลหม่านที่เตลิดหลบหนี ต้องทอดถอนใจอีกครา

กล่าวตามความสัตย์ มันจงใจทิ้งช่องว่างรอยโหว่ไว้ในกระบวนทัพที่มันจัดตั้งขึ้นจริง เนื่องจากมันทราบกระจ่างแก้ไข คนธรรมดาสามัญที่ไม่เคยผ่านการฝึกฝนในกองทัพเหล่านี้ไม่ว่าจะมีจำนวนมากมายเท่าใด ก็ไม่อาจหยุดยั้งกองโจรตระกูลหมิงได้

ในแผนการของมัน บ้างโหดร้าย บ้างไร้ประโยชน์ หลายคนดับสิ้นชีพ แต่ท้ายที่สุดพวกมันทำศึกประสพชัย

คนส่วนใหญ่รอดชีวิตมาได้

“ฮ่าฮ่า! พี่น้อง! ข้าล่วงรู้อยู่แล้วว่าเจ้าต้องทำได้!” หลันเทียนหลงหัวร่อดังกระหึ่มมาจากทางเบื้องหลัง ผู้คนที่ติดตามมาทางด้านหลังมันล้วนมีสีหน้าลิงโลดยินดีสุดระงับ

จ้วม่อหันกลับไปมอง มันคิดแหย่ยิ้ม แต่กลับไม่สามารถยิ้มออกมาได้

มันไม่ได้เศร้าโศกอันใดมากมาย แต่ก็ไม่อาเจียนดีได้มากนักเช่นกัน
หล่นเทียนลงโคมเข้ามาสวมกอดจ้วงม่อแรง ๆ คนอื่น ๆ ก็ผลัดกันเข้า
มาสวมกอดมันเช่นกัน

ช่วงเวลาที่คนผู้หนึ่งตระเตรียมจะสวมกอดมัน กรงเล็บสังหารมังกรบน
หลังจ้วงม่อปล้นสั่นวับ จ้วงม่อตื่นตระหนกในบัดดล

แทบจะในเวลาเดียวกัน สังหรณ์อันตรายในใจมันกริ๊ดร้องระงม!

จ้วงม่อแม้แต่จะคิดยังไม่ขบคิด สะบัดร่างหางหลังสุดแรงเกิด กงล้อ
ดาราจักรซัดวูบ พุ่งลี้วไปข้างหน้าอย่างหักโหม

พลังงานดำทมิฬที่ทั้งเย็นเยียบทั้งมืดดำสุดชั่วสายหนึ่งพุ่งเฉียดแผ่น
อกจ้วงม่อจากล่างขึ้นบน กลืนอายดำมืดพิกลพิการที่แฝงอยู่ภายในท่าเอา
จ้วงม่อชนหัวลูกชี้ชัน

ผู้ลงมือไม่คาดฝันว่าจ้วงม่อหลังจากผ่อนคลายลงจนเปิดช่องโหว่ต่อ
หน้าสหาย กลับสามารถตอบสนองทันทีทันใดถึงเพียงนี้!

ทั้งสองฝ่ายอยู่ในระยะประชิดยิ่ง ในระยะที่ใกล้จนแทบจะสัมผัสกัน
ได้เช่นนี้ ไม่มีเหตุผลอันใดที่มันจะผิดพลาด แต่ที่คาดไม่ถึงก็คือก่อนที่มัน
จะลงมือเพียงชั่วเสี้ยวกะพริบตา ฝ่ายตรงข้ามกลับจับจิตเจตนาของมันได้

การโจมตีของมันเฉียดผ่านไปเพียงองคุลีเดียว เมื่อผิดพลาดมันก็ติด
กายถอยหนีทันที แต่ก่อนที่มันจะทันได้ถอยห่างออกมา กงล้อดาราจักร
หมุนคว้างเป็นประกายไฟ ปรากฏขึ้นตรงหน้ามันอย่างฉับพลันทันใด

คนผู้นั้นสีหน้าแปรเปลี่ยนกลับกลาย ทำสังหารที่เชี่ยวชาญม่อเคยใช้
ปลิดชีพเส้นอวี๋เจ้าของกระบวนท่าชนราชานกยูง มันไหนเลยจะไม่รู้จักได้?

แต่คนทั้งสองอยู่ในระยะประชิดใกล้ ใกล้เสียจนมันไม่มีเวลาทัน
ตอบสนอง!

ภายใต้สายตาทะลวงผ่านเข้าไปในร่าง มันกระทั่งเวลาจะกรีดร้องยัง
ไม่มี ก่อนจะถูกแผดเผาเป็นจุณ!

ประกายไฟดาราจักร หมุนคว้างกลับสู่มือของจ๋วม่อ กลับคืนสู่สภาพ
กำไลข้อมือที่หมุนวนอย่างเข้มข้นอีกครั้ง

หลั่นเทียนหลงกับคนอื่น ๆ หน้าเผือดสี เหตุเปลี่ยนแปลงนี้อุบัติขึ้น
อย่างกะทันหันเกินไป ชั่วพริบตาจุประกายไฟ ผู้ลอบทำร้ายก็หลงเหลือ
เพียงเถ้าธุลี!

“มันคือฉีกง มันเอนคิดฆ่าเจ้า?” หลั่นเทียนหลงได้สติทันที ดวงตาทอ
ประกายโทสะ ฉีกงเห็นได้ชัดว่าใช้ประโยชน์จากความสัมพันธ์ของมันกับ
เชียวม่อเกอ ฉวยโอกาสลงมือลอบสังหารซึ่ง ๆ หน้า มีคนคิดเล่นลูกไม้กับ
ข้าเหล่าหลง! หลั่นเทียนหลงพลันถามเสียงต่ำ “ต้องการให้ข้าลองสืบดู
หรือไม่?”

ชั่วพริบตานั้นจ๋วม่อขวัญวิญญาณแทบกระเจิดกระเจิง แต่ยามนี้มัน
สงบใจลงอย่างรวดเร็ว สันตึระชะพลางกล่าว “ไม่จำเป็น”

หลังจากขบคิดชั่วครู่ มันกล่าวกับหลั่นเทียนหลง “พาคนไปจำนวน
หนึ่ง ไปรักษาความสงบเรียบร้อย ป้องคนไม่ให้มีคนฉวยโอกาสจากความ
วุ่นวาย”

หลันเทียนหลงกล่าวเสียงหนัก “เข้าใจแล้ว! หากเหล่าหลงค้นหาผู้บงการพบ ข้าจะทำให้มันต้องร้องขอความตาย!”

กล่าวจบคำ มันก็หมุนตัวจากไปด้วยสีหน้าดำทะมึน

เปี่ยหานหรือตามองกองโจรตระกูลหมิงที่ยังหลงเหลืออีกสามพันคนตรงหน้ามัน ส่วนกองพันบาปเคราะห์ที่ด้านหลังยังคงไล่ล่าเก็บเกี่ยวชีวิตของสมุนกองโจรด้วยระดับความเร็วอันน่าสยดสยอง ในดวงตาหรือแคบสาดประกายวาบ มันไม่ต่างจากพยัคฆ์ร้ายที่ถูกกังซังเอาไว้นานเกินไป การต่อสู้เพียงช่วงสั้น ๆ ที่เพิ่งจบสิ้นไป ยังไม่อาจทำให้มันพึงพอใจได้

อย่างไรก็ตาม กองโจรตระกูลหมิงที่หนีห่างออกไปพลันแล่นกลับมาอีกอย่างแตกตื่นลนลาน

“หัวหน้า! แยกแล้ว! ผิดท่าแล้ว! อวีไส่ว! อวีไส่วมาแล้ว!”

อวีไส่ว!

อวีไส่ว!

นามอันยิ่งใหญ่นี้บันดาลให้กองโจรตระกูลหมิงแตกตื่นลนลาน พร้อมกันนั้นในฝูงชนบังเกิดเสียงไชโยโห่ร้องดังอึงอล หลายคนถึงกับหลังน้ำตาแห่งความยินดี ชื่อเสียงของอวีไส่วเป็นตรงกันข้ามกับกองโจรตระกูลหมิง อวีไส่วไม่ว่าอย่างไรก็ไม่ลงมือกับประชาชนคนธรรมดาเช่นพวกมัน

จูเช่อกับพวกสีหน้าคลายใจลงเช่นกัน ตระกูลของพวกมันทั้งหลายล้วนมีสัมพันธ์อันดีกับอวีไส่ว ปัญหาด้านความปลอดภัยของพวกมันนับว่าคลี่คลายลงทันที

มีเพียงเสียงงูที่หน้าเปลี่ยนสีเล็กน้อย นางเหลียวมองจ๋วม่ออย่าง
หวาดวิตก

จ๋วม่อสีหน้ากลายเป็นเขียวคล้ำทันที ที่เจตนาดียอมไม่มา ผู้มาย่อม
ไม่มีเจตนาดี!

เชิงเหลียนเอ๋อรวงตาทอประกายฆ่าฟัน เมื่อครั้งที่นางอยู่ในช่วงคับ
ขันอันตรายของการฝ่าด่าน เป็นคนของอวี๋ไสวี่ผู้นี้เองที่พยายามคร่ากุม
นางเพื่อบีบบังคับบิดา วันนี้คงเป็นโอกาสที่จะได้ทวงหนี้แล้ว!

เป่ียนหานไม่หวาดกลัวแม้แต่น้อย หลังจากต่อสู้กับกองโจรตระกูลหมิง
มันยังคงหิวกระหาย มันหรีตามองไปที่ขอบฟ้า จิตวิญญาณการต่อสู้เดือด
พล่านอยู่ภายในร่าง!

ขอเพียงอย่าได้อ่อนแอเกินไปเท่านั้น!

| บทที่ 637 ผู้มาไม่มีเจตนาดี

ม้าฝานปาดเช็ดใบหน้า จ้องมองไปยังขบวนทัพชีวเจ๋อที่อยู่ด้านนอก ต้องสั่นศีรษะพลาংกล่าว “ดูเหมือนว่าในระยะเวลาอันสั้น พวกมันยังไม่คิดเลิกเรา”

ทัพชีวเจ๋อที่อยู่ด้านนอกยังจะเป็นผู้ใดไปได้ นอกจากกองพันเทียนหวนซึ่งนำโดยกงเหยียเสี่ยวหง เป็นไปตามที่กงซุนชาคาดการณ์ไว้ ค่ายจูเซวียพออกจากไปกองพันเทียนหวนก็ปรากฏขึ้นในอาณาจักรเรื่อนกล้วยไม้เริ่มโจมตีรอยแยกแห่งความโกลาหลที่ค่ายเสวียนอู่เฝ้ารักษา

เคราะห์ดีที่ม้าฝานรอบคอบระมัดระวัง ไม่กล้าชะล่าใจหรือประมาทเล่นเล่อ มันจัดส่งสายสืบออกลาดตระเวนไม่เคยขาด ในที่สุดความระมัดระวังก็เห็นได้ว่าไม่ใช่เรื่องเกินจำเป็น สายสืบของมันค้นพบศัตรูอย่างรวดเร็วยิ่ง ส่งสัญญาณเตือนในบัดดล

ม้าฝานผู้ได้รับสัญญาณเตือน สั่งขับเคลื่อนแนวป้องกันเต็มอัตราทันที

เนื่องจากความหวาดวิตกว่าพวกมันจะไม่สามารถรักษารอยแยกแห่งความโกลาหลเอาไว้ได้ การก่อสร้างค่ายกลป้องกันของพวกมันไม่เคยหยุดลงมาก่อน เทียบกับเมื่อครั้งที่แม่นางน้อยต้าเหรินยังประจำการอยู่ที่นี่ ขบวนค่ายกลป้องกันของพวกมันขยายใหญ่เป็นสองเท่า กระทั่งก่อนการศึกจะเปิดฉาก ปราการป้องกันของพวกมันก็ยังคงขยับขยายไม่หยุดยั้ง

นี่ทำให้ความเชื่อมั่นของม้าฝานเพิ่มพูนขึ้นไม่น้อย

ซึ่งความจริงการต่อสู้ในอาณาจักรเรื่อนกล้วยไม้ไม่เคยสงบลงมาก่อน สายสืบของม้าฝานมักเกิดการปะทะกับสายสืบของฝ่ายอสูรอยู่เป็นประจำ แต่ในภาพรวมแล้ว ทั้งสองฝ่ายต่างควบคุมระดับความเสียหาย คล้ายต่างฝ่ายต่างรักษาข้อตกลงที่ไม่ได้กล่าวออกมา

กงเหยี่ยวเสี่ยวทรงพอเห็นว่าการลอบจู่โจมไม่เป็นผล ก็เปลี่ยนเป็นบุกจู่โจมซึ่งหน้าทันที

แต่เมื่อเผชิญหน้ากับขบวนค่ายกลอันใหญ่โตมโหฬารเช่นนี้ ต่อให้เป็นกงเหยี่ยวเสี่ยวทรงเองก็ไม่ได้มีหนทางที่ดีไปกว่านี้ อย่างไรก็ตาม กงเหยี่ยวเสี่ยวทรงทราบดีว่ารอยแยกแห่งความโกลาหลแห่งนี้ เป็นเส้นทางออกที่ใกล้ที่สุดที่จะนำพวกมันกลับไปยังภพเวียนของชีวเจ้อได้

การบุกจู่โจมของกงเหยี่ยวเสี่ยวทรงเกรี้ยวกราดดุร้ายยิ่ง ไม่ใส่ใจกับการบาดเจ็บล้มตาย การต่อสู้ดุเดือดคลุ้มคลั่งผิดธรรมดา ป้อมปราการขบวนค่ายกลกว่าครึ่งพังพินาศย่อยยับ ซากศพสุมซ้อนกลาดเกลื่อนสนามรบ

อาวุธเวทอันเลิศล้ำของกองพันเทียนหวนทรงอาณุภาพไพศาล นี่ทำให้พวกมันสามารถบุกจู่โจมได้หลายครั้งหลายครา

ค่ายเสวียนอู่ของม้าฝานมีช่วงเวลาอันหนักหนาสาหัส ป้อมปราการทั้งหมดแทบจะหายไป จนกระทั่งค่ายเว่ยมาถึงค่อยสามารถรักษาแนวป้องกันเอาไว้ได้

ทว่าชีวเจ๋อเทียนหวนเหล่านี้คล้ายไม่รู้จักเหน็ดเหนื่อย ทั้งยังไม่สนใจชีวิต พวกมันโหมโจมตีจุดจุ่มคลังราวกับคลื่นพิโรธสาธิตซัดชายฝั่งไม่ขาดสาย

กระทั่งม้าฝานยังไม่สามารถนับได้ว่าพวกมันต่อสู้ห้าพันกันมาแล้วกี่รอบ

ไพร่พลค่ายเสวียนอู่เสียชีวิตไปกว่าครึ่ง ม้าฝานต้องเลือกเฟ้นไพร่พลจากค่ายซิงหลงที่ทำหน้าที่สนับสนุนค่ายเสวียนอู่มาเติมเต็มกำลังพลของมันที่หายไปกว่าครึ่ง

ภายใต้สงครามอันดุเดือดบ้าคลั่งเช่นนี้ เหล่าสามเนรมือใหม่ย่อมมีอัตราการบาดเจ็บล้มตายสูงลิบลิ้ว ค่ายซิงหลงยามนี้แทบจะหลงเหลือแต่เพียงนาม ผู้ที่สามารถรอดชีวิตมาได้ ล้วนเป็นชีวเจ๋อที่สามารถปรับตัวเข้ากับสงครามได้เร็วกว่าผู้อื่น

แนวป้องกันของพวกมันยิ่งมายิ่งแข็งแกร่งทรหดกว่าเดิม ทุกผู้คนเริ่มปรับตัวเข้ากับการต่อสู้อันดุเดือดเลือดพล่านนี้ได้

“ไม่มีอันใดต้องหวาดกลัว!” เหลยเฟิงสู่มเสียงแหบพร่าหยาบกระด้าง แต่ดวงตาสาธิตประกายเจิดจ้ายิ่งกว่าในกาลก่อน กล่าวอย่างเฉื่อยชาว่า “ยามนี้พวกเราสามารถเรียกได้ว่ามีประสบการณ์ต่อสู้โชกโชกชน ฮ่า เทียนหวนก็เพียงเท่านั้นเอง ไม่ว่าพวกมันจะแห่กันมามากเท่าใด พวกเราก็สามารถเชือดทิ้งได้มากเท่านั้น!”

“พวกมันไม่มีกำลังหนุน ไม่อาจทนต่อการบาดเจ็บล้มตายเช่นนี้ได้ตลอดไป ศึกนี้เราต้องชนะอย่างแน่นอน ข้าเพียงอยากรู้ว่าแม่นางน้อยต้า

เหรินจะให้รางวัลใหญ่อันใดกับพวกเรา” เหนียนลู่ลากเสียงเอื้อย ๆ ใบหน้า
หล่อเหลาของมันเปราะเปื้อนไปด้วยฝุ่นดินสิ่งสกปรก แต่มันก็เหมือนกับ
เหลยเฟิง สองตาเป็นประกายเจิดจ้าผิดธรรมดา รอบกายมันเต็มไปด้วย
เจตจำนงกระป๋วยเวียนไปมา

การศึกครั้งนี้หนักหนาสาหัส แต่หลังจากผ่านพ้นมาได้ ทั้งหมดล้วน
พลังฝีมือรุดหน้าอีกก้าวใหญ่

ไม่มีสิ่งใดเคียดกรำให้ผู้คนรุดหน้าอย่างรวดเร็วได้มากไปกว่าการต่อสู้
อีกแล้ว

กงเหยียเสี่ยวหรงเพ่งมองเศษซากป้อมปราการด้วยสีหน้าไร้อารมณ์
แม่ทัพใหญ่ของฝ่ายตรงข้ามได้ละทิ้งค่ายทัพหลักออกเดินทางจากไป
อย่างเร่งรีบ ว่ากันตามหลักการ นี่สมควรจะเป็นโอกาสอันดีงามที่สุด
สำหรับเทียนหวน เป็นเหตุผลหลักที่ทำให้มันตัดสินใจเข้าโจมตีป้อม
ปราการแห่งนี้

ไม่ว่าแม่ทัพบัญชาการศึกคนใด เมื่อต้องโจมตีป้อมปราการเช่นนี้
ล้วนไม่มีหนทางที่ดี กงเหยียเสี่ยวหรงเตรียมใจแต่แรกว่าทหารของมัน
จะต้องบาดเจ็บล้มตายมากมาย แต่ทว่าการต่อสู้เมื่อล่วงเลยมาถึงยาม
นี้ มันไม่อาจสงบใจได้อีกต่อไป

ฝ่ายตรงข้ามแข็งแกร่งทรหดจนแทบไม่อาจจินตนาการได้!

ความแข็งแกร่งของกงซุนชา มันเคยรับทราบด้วยตัวเองมาก่อนแล้ว
มันตระหนักแน่แก่ว่ามันเป็นแม่ทัพบัญชาการศึกที่ทัดเทียมกับมัน! แต่

จนกระทั่งถึงยามนี้ มันยังไม่อาจค้นพบแม้แต่เงาว่ากงขุนชาที่แท้สังกัดชุม
กำลังใด

เมื่อกงขุนชาละทิ้งค่ายทัพหลัก นี่เท่ากับว่าขวากหนามขึ้นโตที่สุด
สำหรับกงเหยี่ยวเสี่ยวหงถุกกวาดออกไป แม้มันจะทราบดีเกี่ยวกับการบุกจู่
โจมป้อมค่ายเช่นนี้ อย่างซึ่งหน้าจะต้องจ่ายค่าตอบแทนอย่างใหญ่หลวง
แต่มันยังคงมีความเชื่อมั่นอย่างเปี่ยมล้น หากสามารถยึดป้อมค่ายแห่งนี้
มันยินดีจ่ายค่าตอบแทนทั้งหมด!

แต่แล้วชุมกำลังลี้กลับนี้ก็กลับหวดฟาดใส่มันอย่างหนักหน่วงเป็นคำ
รบสอง!

แม่ทัพบัญชาการศึกที่ไม่ทราบว่าเป็นใครภายในป้อมค่าย นับเป็นแม่
ทัพบัญชาการศึกที่ทรหอดทนที่สุดเท่าที่มันเคยพบเห็นมา!

แม่ทัพบัญชาการกองพันนี้ไม่ได้โดดเด่นเลิศล้ำ เทียบกับกองพันของ
กงขุนชาแล้วเรียกได้ว่าห่างไกลสุดกู่ กงเหยี่ยวเสี่ยวหงที่แรกไม่เห็นคนผู้นี้
อยู่ในสายตา ไม่คิดว่าคนเหล่านี้จะส่งผลคุกคามมันได้ แต่แม่ทัพที่ไร้
ชื่อเสียงเรียงนามกับกองพันซึ่งไม่มีใครรู้จักนี้ก็กลับทำให้มันต้องจ่าย
ค่าตอบแทนอย่างหนักหนาสาหัส ทั้งยังมีอาจก้าวรุดหน้าได้แม้แต่ก้าว
เดียว

พวกมันหนักแน่นมั่นคงดุจหินผา!

และกงเหยี่ยวเสี่ยวหงผู้มีจิตใจละเอียดอ่อน ยังค้นพบว่ากองพันของ
ศัตรูยิ่งมายิ่งตั้งมือ ยิ่งนานยิ่งห้าวหาญชาญศึก

หลังจากการศึกครั้งนี้ กองพันที่ไม่เป็นที่รู้จักนี้จะเปลี่ยนแปลงไปอย่างสิ้นเชิง กลายเป็นกองพันชั้นยอดที่แท้จริง

กองพันเทียนหวนของพวกเขาถึงกับกลายเป็นหินลับดาบให้แก่ศัตรู ไม่หลงเหลือความหวังจะได้ชัย ผืนสู่ต่อไปก็รังแต่จะพินาศย่อยยับยิ่งกว่าเดิม

กงเหยี่ยวเสี่ยวทรงนั่งเฝ้าบันไดนาน

มันมีพรสวรรค์ตั้งแต่วัยเยาว์ กระทั่งในสำนักใหญ่มหาอำนาจเช่นเทียนหวนยังคงก้าวเดินอย่างราบรื่น ไม่เคยสะดุดติดขัดมาก่อน ศิษย์รุ่นเดียวกันล้วนแล้วแต่เคารพเทิดทูนมัน บรรดาผู้อาวุโสก็ปกป้องมัน

มันไม่เคยคิดมาก่อนว่าจะมีวันที่มันต้องตกอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้
พ่ายแพ้ซ้ำแล้วซ้ำเล่า!

มองดูกองทัพของมันที่หลงเหลือมากกว่าหนึ่งในสามเพียงเล็กน้อย มองดูเหล่าใบหน้าที่ซึ่งกำลังจ้องมองมายังมันด้วยสายตาสับสน กงเหยี่ยวเสี่ยวทรงพลันเจ็บปวดใจขึ้นมา

ใบหน้าของมันขาวเผือดอยู่บ้าง แต่มันทราบว่าทุกคนกำลังรอคอยการตัดสินใจของมัน

“เราจะล่าถอย!”

เพื่อกล่าวสามคำนี้ออกมา มันแทบจะรีดเค้นเรี่ยวแรงทั่วร่างออกมา

เมื่อमुखีฟังรายงานจากผู้ใต้บังคับบัญชาเสร็จสิ้น นางพลันนั่งครุ่นคิด

“ต้าเหริน สมควรเข้ายึดรอยแยกแห่งความโกลาหลหรือไม่? ฝ่ายศัตรู กำลังเหน็ดเหนื่อยจากการต่อสู้ครั้งนี้ ยามนี้กงเหี้ยเสี่ยวหงงล่าถอยไปแล้ว พวกมันย่อมคลายใจและลดการระวังป้องกันลง นี่เป็นโอกาสอันดี!” นายทัพผู้นั้นอดกล่าวไม่ได้

ชัยชนะอย่างต่อเนื่อง ทำให้ศักดิ์ฐานะของมู่ซีในตระกูลไม้วังทะเลสาบกลายเป็นมั่นคง ในเวลานี้นางนับเป็นแม่ทัพลำดับแรกแห่งตระกูลไม้วังทะเลสาบอย่างไร้ข้อกังขา ทั้งยังมีคุณสมบัติตัดสินใจในการประชุมหารือสำคัญของตระกูล

ในประวัติศาสตร์ของเผ่าอสูร ไม่เคยปรากฏวีรชนอายุเยาว์คนใดที่มีความสำเร็จถึงขั้นนี้

มู่ซีพอฟังต้องสั่นศีรษะ “เราจะยึดมาทำอะไร? ยามนี้ยึดครองอาณาจักรนี้เอาไว้ได้อย่างมั่นคงก็นับว่าดีมากแล้ว อย่าได้ประเมินฝ่ายตรงข้ามต่ำเกินไป พวกมันกระทั้งกงเหี้ยเสี่ยวหงงยังสามารถหยุดยั้งเอาไว้ได้ เรื่องนี้ยากจะกล่าวอยู่บ้าง แต่หากนับเฉพาะพลังป้องกัน มีกองทัพไม่มากนักที่สามารถยกขึ้นเทียบกับพวกมันได้”

เห็นนายทัพผู้นั้นมีสีหน้าไม่เห็นด้วย นางกล่าวเตือนว่า “อย่าได้ตระหนกถือดีเพียงเพราะว่ากงเหี้ยเสี่ยวหงงเพลี่ยงพล้ำให้แก่เหล่ากลเล็กน้อยของเรา เราไม่เคยปะทะกับกงเหี้ยเสี่ยวหงงโดยตรงมาก่อน อย่าลืมว่าคนผู้นี้ทำลายล้างทัพพันธมิตรจนสิ้นซาก กงเหี้ยเสี่ยวหงงเข้มแข็งยิ่งนัก”

หลังจากขบคิดชั่วครู่ นางค่อยสั่งการว่า “เราต้องสืบสานความสัมพันธ์ที่ดีกับชุมชนกำลังนี้ พวกมันเมื่อกลับเป็นศัตรูกับเทียนหวนจะต้องมีจิตปณิธานอันยิ่งใหญ่ แน่نونว่าพวกมันย่อมต้องการพันธมิตร”

“แต่พวกมันเป็นชีวเจ่อ!”

“เจ้าต้องมองดูทิศทางของกระแสประวัติศาสตร์ด้วย โลกตกสู่ห้วงกลียุค รอยแยกแห่งความโกลาหลเชื่อมโยงภพชีวเจ่อ ภพอสูรและภพปิศาจเข้าด้วยกัน ภายในสิบปีสิ่งกีดขวางระหว่างเผ่าพันธุ์ทั้งสามจะเสื่อมสลายไป” มู่ชีก้าวด้วยสีหน้าเคร่งขรึมจริงจัง

นายทัพผู้นั้นยังคิดกล่าวมากกว่านี้ แต่เมื่อเห็นสายตาเข้มงวดของมู่ชีกวาดมองมา มันก็ได้ตาสงบปากสงบคำ ออกไปดำเนินการตามคำสั่งแต่โดยดี

มู่ชิตอดตามองตามหลังนายทัพได้บังคับบัญชาที่ก่อนจากไปดวงต่ายังสาดประกายไม่พอใจ นางทราบว่างานยังอายุเยาว์เกินไป แม้ว่าจะระยะนี้นางจะทำศึกประสพชัยทุกครั้ง แต่ยังคงมีผู้คนในตระกูลอีกมากมายที่ย่อมรับนับถือนาง

บางทีนางสมควรสร้างกองพันของตนเองกระมัง

ความคิดนี้พอบังเกิดขึ้น ก็ไม่อาจลบเลือนไปจากใจได้อีกเลย

ขบวนทัพดำทะมินที่เส้นขอบฟ้าคล้ายเคลื่อนทัพอย่างเชื่องช้ายิ่ง แต่เพียงชั่วกะพริบตาครั้งเดียว พวกมันก็ปรากฏโฉมออกมา เห็นกองทัพบาวเหยียดประดุจหมู่เมฆที่เคลื่อนเข้าใกล้ไร้สัมเสียง

ทหารปิศาจทุกนายในกองทัพนี้ล้วนมีสีหน้าไร้อารมณ์ เพียงมอง
ปราดเดียวก็ทราบว่าเป็นทหารชาญศึก ธงของตระกูลยกชูสูงลิบลัว โบก
สะบัดในสายลม แทบไม่มีสຸ້มเสียงใดลอยออกมาจากกองทัพขบวนนี้

ที่ใจกลางกระบวนทัพเห็นรถศึกใหญ่โตมโหฬาร สะดุดตาเป็นที่สุด
ม่านไหมสีฟ้าปลิวไสวในสายลม กระดิ่งทองแดงแขวนห้อยอยู่บนชายคา
รถศึก ส่งเสียงกรังกรังกังวานไปไกล สัตว์ร้ายสี่ตัวที่ลากดึงรถศึกอัปลักษณ์
ดุร้ายผิดธรรมดา แต่ยืนอยู่ด้านหน้ารถศึกพวกมันล้วนค้อมศีรษะต่ำ เชื่อง
เชื่องจนไม่อาจเชื่องเชื่อไปกว่านี้ได้

ข้างรถศึกเป็นบุรุษร่างกำยำสี่คน แบกแคร่ไม้ไผ่บนไหล่ด้วยสีหน้า
เคร่งขรึมเย็นชา บนแคร่ไม้จัดวางไว้ด้วยกระบี่สี่เขี้ยวเล่มหนึ่ง

ขณะที่แถวทัพกระจายตัวออกไป แผ่ซ่านเจตนาฆ่าฟันที่แทบสัมผัส
จับต้องได้

นครมหาสันติเจียบส่งดุดจูป่าช้า ไม่มีผู้ใดกล้าส่งเสียง

ความโอ่อ่าตระการนี้ไม่ได้ทำให้จ้วม่อครั้นคร้ามยำเกรงแม้แต่น้อย
กองทัพของอวีไสวกลับไม่ได้ใหญ่โตอลังการเท่าที่คิด มีเพียงแคร่ราวหนึ่ง
หมื่นนายเท่านั้น

นับว่าน้อยกว่าที่มันคาดเอาไว้มาก

ในจินตนาการของมัน กองทัพของจอมปิศาจด่านไสว้ผู้หนึ่งสมควร
มีดฟ้าม้วนดิน จอมปิศาจด่านไสว้แต่ละคน ผู้ใดไม่มีหนึ่งร้อยอาณาจักรอยู่
ใต้อาณัติของพวกมัน

เสียดงจู้คล้ายคาดเดาคความคิดของมันได้ พลันกระซิบเสียงเบาต่ำ “อวีไส่วะยะนี้ยุ่งวุ่นวายอยู่กับการขยายดินแดน กองทัพของมันส่วนใหญ่ ถูกส่งออกไปทำศึก ดินแดนในปกครองของมันไม่เคยสงบสุขมาก่อน แต่ เจ้าต้องระวัง กององครักษ์หยาดพิรุณนี้เป็นกองพันที่เลิศล้ำที่สุดใต้ร่มธง ของอวีไส่ว ข้ามิอาจช่วยเหลืออันใดเจ้าได้ ระวังตัวให้มาก”

ฟังจากถ้อยคำแผ่วเบาแต่ร้อนรนเหล่านี้ จั้วม่อค่อยเข้าใจหลายสิ่ง หลายอย่าง มันยังได้ยินร่ำร้องร่ำไห้กังวลในส้อมเสียงของนาง จึง ปลอดภัยนางว่า “ไม่ต้องวิตก ข้ายอมมีหนทางรับมือของข้าเอง!”

เสียดงจู้กัดฟันกล่าวว่า “หากช่วยไม่ได้จริง ๆ ให้มอบกรงเล็บพิฆาต มังกรให้แก่มัน”

น้ำใจของโฉมสะคราญนางนี้ ทำให้จั้วม่ออดรู้สึกรอบอุ้มใจไม่ได้ แต่พอ หวนคิดถึงสายใยสามพันอาวรณ์ที่ผสานรวมเข้ามาในกายมัน ต้องลอบฝืน ยึดเจื้อนขม สายใยสามพันอาวรณ์รัดพันกรงเล็บพิฆาตมังกรแนบแน่น ไม่ ว่ามันจะพยายามอย่างไรของวิเศษชิ้นนี้ก็ไม่ยอมคลายออก คล้ายไม่คิด ปลดปล่อยกรงเล็บพิฆาตมังกรให้เป็นอิสระ

ต่อให้มันอยากมอบกรงเล็บสังหารมังกรให้กับผู้อื่น มันก็ไม่มีปัญญา กระทำได้

“อย่าห่วงเลย อย่าห่วงเลย” จั้วม่อยิ้มพรางลอบโยนนาง ชู่หลงกับพวกกลับสู่ข้างกายจั้วม่อ ทุกคนตื่นตัวอย่างเต็มที่ พลั้งสภาวะของกองทัพอวีไส่วสะกดข่มผู้คนทั้งหมด แม้แต่หมีฮุยกับ กองโจรของมันยังอดหน้าเปลี่ยนสีไม่ได้ กองโจรตระกูลหมีที่มันเพียร

สร้างขึ้นไม่กลัวฟ้าไม่กลัวดิน แต่มันเพียงประสบความพ่ายแพ้อย่างน่า
อนาถ ยามนี้เมื่อได้เผชิญกับกองกำลังที่กล้าแข็งที่สุดของอวี๋ไสว้ด้วย
สายตาตัวเอง มันในที่สุดค่อยเข้าใจว่ายอดกองทัพบที่แท้จริงเป็นเช่นไร!

ต่อหน้ากองทัพบที่ตั้งกระบวนอย่างเข้มงวดงดงามนี้ กองโจรตระกูลห
มิงของมันก็สมแล้วที่ถูกเรียกขานว่า ‘กองโจร!’

ก่อนหน้านี้มันยังคงหลงเข้าใจว่า ผู้คนยิ่งมาช่วงชิงกรุงเลียบพิฆาต
มังกรมากมายเท่าใด มันก็ยังมีโอกาสจับปลาตอนน้ำชุ่นมากเท่านั้น แต่
เมื่ออวี๋ไสว้มาพร้อมกับกององครักษ์หยาดพิรุณ มันก็ทราบว่าการเลียบ
พิฆาตมังกร ไม่มีทางรอดพ้นจากเงื้อมมือของอวี๋ไสว้ไปได้

มิหนำซ้ำกลุ่มคนที่มีชื่อเสียงฉาวโฉ่ดังเช่นกองโจรตระกูลหมิง อวี๋ไสว้
ย่อมจะไม่ปล่อยให้หลุดรอดไปได้

หมีงฮุยสีหน้ากลับกลายเป็นไม่หลงเหลือความมั่นใจอีกเลย

บทที่ 638 ถงเซียนเซิง

พลังสภาวะของกององครักษ์หยาดพิรุณชุ่มชุ่มคุกคามทุกคน

รถศึกที่ล้อมรอบไปด้วยม่านไหมสะบัดพลิว ดูราวกับสัตว์ร้ายบรรพกาล
กำลังทอดตามองโลกหล้าอย่างเหยียดหยันทุกสรรพสิ่งเหล่าแม่ทัพ นายก
องห้อมล้อมรถศึก บรรดาไพร่พลตั้งกระบวนทัพเรียงรายแน่นขนัด ดุจ
ต้นไม้ในป่าทึบ มีเพียงรังสีฆ่าฟันอันเจียบจั้นและแรงกดดันไร้สภาพ
ประหนึ่งเมฆตะกั่วหนักหน่วงกดทับครอบคลุมลงมา บันดาลให้ผู้คนแทบ
หายใจไม่ออก

จ๋วม่อดวงตาสาดประกายคมกล้าดุจกระบี่ มิได้หวาดหวั่นพรั่นพรึง แม้แต่น้อย

“เสนองรงเล็บพิฆาตมังกรออกมา เจ้าจะได้รับการละเว้นชีวิต!”

ส้อมเสียงทรงอำนาจดั่งกังวานออกมาจากภายในรถศึก คล้ายแผ่งไว้ ด้วย
พลังประหลาดที่สามารถหยั่งซึ้งถึงจิตใจผู้คน

“เจ้าจะได้รับการละเว้นชีวิต!” กององครักษ์หยาดพิรุณตวาดก็กก้องอย่าง
พร้อมเพรียง ทุกผู้คน คล้ายถูกหวดฟาดกลางศีรษะในเวลาเดียวกันคลื่น
เจตนาฆ่าฟันอันหนัก หนองไฟศาลประหนึ่งหิมะถล่มยอดเขาทลาย กวาด
วาบออกไปทุกทิศทุก

กระทั่งยอดยุทธรระดับจู่เข็ยังสีหน้าแปรเปลี่ยน หมิงฮุยกับพวกยิง หน้าซีด
เผือด

จู่ม่อดวงตากระจ่างจ้า สีหน้าไม่สะทกสะท้าน รวากับว่ามันไม่ได้ยิน
เสียงตวาดที่เกร่งกร้าวเกรียงไกรของคนนับหมื่นนั้น

เจียบกริบ นครมหาสันติอันกว้างใหญ่กลายเป็นเจียบกริบดุจป่าช้า

ทุกคนต้องหันไปมองจั่วมืออย่างช่วยไม่ได้ หลายคนยังมีสีหน้ายินดีใน
คราเคราะห์ของมัน ควรทราบว่ากรงเล็บพิฆาตมังกรเป็นศาสตราวุธชั้น
นภา เป็นยอดศาสตราที่ปีศาจทุกรูปทุกนามล้วนใฝ่ฝัน จั่วมือเมื่อได้
ครอบครองกรงเล็บพิฆาตมังกร ไม่ทราบมีปีศาจมากมายเท่าใดต้องอธิชา
ริษยา

ยามนี้วิไลว์นำทัพกององครักษ์หยาตพิรุณมาด้วยตัวเอง หากบอก ว่า
เซียวม่อเกอยังสามารถก่อวณคลื่นลมอันใดได้ ย่อมไม่มีผู้ใดยินยอม เชื่อ
แล้ว

“จริงรึ?” จั่วม่อคล้ายรำพึงกับตัวเองเบา ๆ ถึงแม้ว่าสุ่มเสี่ยงของมัน ไม่ดัง
กลับสะท้อนก้องไปรอบบริเวณ ทุกผู้คนล้วนได้ยินถนัดชัดเจน

เมื่อประโยคนี้หลุดออกมา ผู้คนล้วนงงเงิบ จากนั้นสายตาผู้คน มากมาย
ทอแววเหลือเชื่อ เซียวม่อเกอ...คิดต่อต้านแข็งขึ้นเช่นนั้นหรือ?

ไม่ยอมสยบ? กระทิงอวีไส่ว้มาด้วยตัวเอง เชี่ยวม่อเกอยังกล้าไม่ยอม
สยบ?

คนผู้นี้ไม่คิดมีชีวิตอยู่แล้วหรือ?

ถ้อยคำของจั่วม่อทำเอาขุนทหารกององครักษ์หยาดพิรุณตะลึงลาน ยาม
กะทันหันถึงกับไม่เข้าใจว่าคนผู้นี้กล่าวอันใดออกมา แต่ในไม่ช้า ใบหน้า
ของพวกเขานั้นก็เต็มไปด้วยความเดือดดาล

ช่างเหิมเกริมนัก! ถึงกับบังอาจกระด้างกระเดื่องต่ออวีไส่ว้!

ตัวอวีไส่ว้เองไม่เอ่ยคำใด แต่บรรดาบริวารของมันไหนเลยจะทานทน ได้
คนผู้นี้ร้องทวาดเสียงเย็นชา

“เป็นไร? เพียงเพราะท่านแม่ทัพ ใหญ่อวีร์รักถนอมอัจริยะบุรุษจึงยินยอม
ละเว้นชีวิตน้อย ๆ ของเจ้า! จง สำนึกตัวให้ดี นำเสนอกองเล็บบพิฆาตมังกร
เป็นบรรณาการ และสาบานว่า จะจงรักภักดีต่ออวีร์ไว้ คนต่ำต้อยเยี่ยงมด
ปลวกเช่นเจ้า อาศัยคุณสมบัติ ไฉนมาคู่ควรกับของวิเศษเยี่ยงกองเล็บบ
พิฆาตมังกร!”

ฐูลงกับพวกทั้งหลายไปหน้าเครื่องเคียดเย็นชาลงทันที ไฟโทสะ แทบ
ปะทุออกมา

จ้วม่อยังคงไม่สะทกสะท้าน มุมปากหยักโค้งเล็กน้อยเป็นรอยยิ้ม เหยียด
หยันดูแคลน ขณะที่แค้นเสียง “หาที่ตาย!”

ทุกผู้คนตกตะลึงพริ้งเพริดแล้ว

เซียวมอเกอใช่เสียสติไปแล้วหรือไม่? มันถึงกับ...กล้ากล่าวต่อคนของ อวีร์
ไว้ว่าหาที่ตาย?

เสียงงูเห่าน้ำขาวเผือดจนน่าเวทนา นางม้มปากแน่นจนแทบจะห่อ เลือด
ในดวงตานางเต็มไปด้วยความกังวลเร้นลึก

แทบจะในเวลาเดียวกันกับที่วาจาอันอุกอาจของขุขวัณคนทั้งหมด ปรากฏ
แสงสีม่วงพลันลุกวาบในดวงตาของอาทูลย์ มือขวาของนางตวัดวูบ ทำท่า
คว้าจับใส่ปิศาจได้พร้อมธอวีไธวัชผู้นั้นแต่ไกล

แกรก!

เสียงกระดูกแตกหักดังสดใส ในความเงียบสงัดดุจป่าช้า เสียงนี้ฟัง ถนัด
ชัดเจนจนน่าสยงใจ

ปิศาจผู้นั้นดวงตาถลนกว้าง วาจาที่เตรียมจะตอบโต้หลุกหลิกอยู่ใน ลำคอ
จากนั้นลำคอของมันพับลงด้วยแรงมูมอันแปลกประหลาด ยังไม่ทันจะเอ่ย
คำใดออกมา ก็ร่วงหล่นจากฟากฟ้าดุจก้อนหินไร้ค่าก้อนหนึ่ง

ชัด!

เสียงสุดลมหายใจอย่างหนาวเหน็บดังสะท้อนทั่วบริเวณ ทุกคนหันไป มอง
อาภุย์ที่ข้างกายจ้ามอย่างหวาดสะพรึง สตรีนางนี้รูปโฉมอัปลักษณ์ ชัด
ตา ยิ่ง มักจะคอยติดตามอยู่ข้างกายเซียวม่อเกอตลอดเวลา แต่ไม่มีผู้ใด
เคยเห็นนางลงมือ ครั้งเดียวที่นางต่อสู้กับผู้คน คือเมื่อครั้งที่นางฉีกกำลัง
กับเชิงเหลียนเอ๋อร์คุ้มกันจ้วม่อจากการจู่โจมของหลินเซียน

แต่การลงมือฆ่าคนอย่างฉับพลันครั้งนี้ ยังทรงพลังอำนาจกว่าเมื่อ ครั้งที่
นางต่อสู้กับหลินเซียนเสียอีก

หรือว่าก่อนหน้านี้นางยังมีใช้สำแดงพลังฝีมือที่แท้จริง?

จูเช่อกับพวกทั้งหลายยังมีสีหน้าสะท้อนห่วงไหว พวกมันลอบ ทัศนัยใจ
สุดระงับ

แต่สิ่งที่คนจำนวนมากไม่อาจเข้าใจได้ ก็คือเชียวม่อเกอคล้ายไม่หวั่น เกรงต่อการเผชิญหน้ากับอวีไสว้แม้แต่น้อย มันกระทั่งกล้ากล่าวออกย้อนต่ออวีไสว้ หรือว่าฉากหลังของคนผู้นี้เป็นชุมก้ำล้งที่ทรงพลังอำนาจ?

ความคิดนี้ผุดขึ้นในใจผู้คนถ้วนหน้า จากนั้นพวกมันต้องสิ้นศิระชะ ทอดถอนใจ ไม่ว่าฉากหลังของเชียวม่อเกอจะทรงพลังอำนาจสักปานใด ในช่วงเวลานี้ล้วนไร้ประโยชน์ทั้งสิ้น เนื่องจากน้ำไหลไหนเลยจะสามารถดับไฟไหม้ได้ทันที่

อวีไสว้นำทัพกององครักษ์หยาดพิรุณหนึ่งหมื่นนาย นอกเสียจากว่า จอมทัพด่านไสว้ก็อีกผู้หนึ่งนำกองกำลังส่วนตัวมาด้วยตนเอง มิฉะนั้นล้วนเปล่าประโยชน์

การตกตายอย่างน่าอนาถของสหายผู้หนึ่ง จุดไฟโทสะของบรรดา
องค์กรภัยพิภพให้ลุกฮือโหม กระทั่งผู้ที่สงบเยือกเย็นที่สุดยังไม่อาจ
สะกดกลิ่นเพลิงพิโรธของพวกเขาได้

บุรุษร่างใหญ่เคราคมผู้หนึ่งก้าวออกมา ประสานมือค้ำับต่อรศีก กล่าว
อย่างเด็ดดาลว่า “จู่ซ่าง! (นายเหนือ) บริวารขออาสาสั่งสอนเจ้าคนเถื่อน
ผู้นี้”

คนอื่น ๆ ก้าวตามมา ร้องทวาดอย่างพรั่นพร้อม “บริวารก็ขออาสา ออก
ศึก!”

อีกหลายคนพากันก้าวตามออกมา ล้วนอาสาสู้ศึกอย่างองอาจหาญกล้า

ความเย่อหยิ่งถือดีของจ้วม่อและการฆ่าคนซึ่งหน้าโดยไม่ไว้หน้าผู้ใด ของ
อาปุ่ย สำหรับคนของกององค์กรภัยพิภพที่มักจะมีดวงตาสูงส่งอยู่
เหนือศีรชะไหนเลยจะทานทนรับได้ ยามนี้พากันเด็ดดาลเป็นการใหญ่

“คนผู้หนึ่งหากมีพรสวรรค์ มันย่อมสามารถถือดี ไม่นับว่าผิดอันใด” สุ่ม
เสียงของอวีไสว้ดังกังวานออกมาจากรถศึก “กลัวก็แต่ว่าความถือดีของ
มันยิ่งใหญ่กว่าฝีมือ นั่นก็ไม่ได้แล้ว เราผู้เป็นเจ้าไม่มีความอดทนต่อคน
เช่นนั้น เจ้าในเมื่ออาสาขอสู้ศึก เช่นนั้นก็ไปเถอะ หากได้ชัยเราจะตบ
รางวัลให้ แต่หากเจ้าพ่ายแพ้ต่อมัน เจ้าจะต้องอยู่ใต้บังคับบัญชาของมัน”

ถ้อยคำพอกล่าวออกมา เหล่าแม่ทัพนายกองหันมามองหน้ากัน พวกมัน
ที่อาสาออกศึกก็เพื่อระบายความคับข้องใจ แต่มิใช่ว่าพวกมันมีความ
เชื่อมั่นอันใด ไม่ว่าผู้ใดลั่นหวาดระแวงต่อการโจมตีที่ลึกลับสุดหยั่งคาด
ของอาคุย

แต่จากกาจาประกาศิตของจู่ซ่าง หากพวกมันพ่ายแพ้จริง กลับต้อง
สาบานว่าจะจงรักภักดีต่อเซียวม่อเกอ ผลลัพธ์เช่นนี้ร้ายแรงเกินรับไหว ยิ่ง
ไปกว่านั้น พวกมันล้วนฟังออกว่าอารมณ์ชื่นชมอัศจรรย์บุรุษของจู่เหวิน
(เจ้านาย) พวกมันถูกสะกิดขึ้น ทำยที่สุดเซียวม่อเกออาจต้องจบลงภายใต้
ร่มธงของจู่เหวิน

ส่วนพวกมันหากพ่ายแพ้ก็กลับกลายเป็นผู้ใต้บังคับบัญชาของเซียว ม่อเกออีกที นั่นจะให้ยินยอมรับได้อย่างไร

พวกมันล้วนทราบความชื่นชอบต่อเหล่าอัจฉริยะของจู่เหรินเป็น อย่างดี เซียวม่อเกอหากมีพรสวรรค์อยู่บ้างดังคำเล่าลือ ต่อให้กระทำ ผิดพลาดไปบ้าง จู่เหรินจึงไม่ใส่ใจเอาความกับเรื่องเล็กน้อยเพียงเท่านี้

หากพวกมันต้องสาบานตนจงรักภักดีต่อเซียวม่อเกอ นั้นยังจะเลวร้ายยิ่งกว่าฆ่าพวกมันทิ้งเสียอีก

ในความอัปจน สายตาของพวกมันล้วนกวาดมองไปยังบุรุษที่ข้างรถ ศีกผู้หนึ่งโดยไม่รู้ตัว เต็มไปด้วยแวววิงวอนร้องขอ

บุรุษร่างใหญ่นั้นสูงยิ่ง บนศีรษะประดับด้วยเส้นผมสั้นแข็งดั่งลวด เหล็ก รูปโฉมไม่มีอันใดโดดเด่นสะดุดตา แต่สายตาเยือกเย็นผิดธรรมดา พลัง

สภาวะหนักแน่นมั่นคงจุขุนเขา ภายใต้สายตาร้องของความ ช่วยเหลือ
ของคนเหล่านั้นต้องฝืนยิ้มอย่างอัปจนปัญญา จากนั้นค่อยหันมา ค้อม
กายคารวะต่อรถศึก กล่าวด้วยสัมผัสเสียงอ่อนน้อม “จู่ซ่าง บริวารรู้สึก คั่นไม้
คั่นมือ ต้องการชมดูฝีมือของเขี้ยวมือเกอสักท่าสองท่า จู่ซ่างโปรด
อนุญาตให้บริวารออกศึก”

“อ้อ ถงเซียนเซิงแทบจะไม่เคยสนใจความสามารถของผู้ใดมาก่อน นี่
นับว่าน่าสนุกสนานแล้ว น่าสนุกสนานมากแล้ว” เสียงหัวร่อเบา ๆ ดัง
ออกมาจากรถศึก ถงเซียนเซิงผู้นี้เป็นหนึ่งในบุคคลที่อวิไสว้ไว้วางใจเป็น
ที่สุด ดังนั้นอวิไสว้กล่าวแค่เพียงว่า “เช่นนั้นเราผู้เป็นเจ้าของจะรอชมดูความ
สนุกสนาน”

“ขอบคุณจู่ซ่าง” ถงเซียนเซิงค้อมคำนับต่อรถศึกอีกเล็กน้อย

จากนั้นมันยี้ดตัวตรง หมุนตัวกลับมา พอเห็นสีหน้าปิติยินดีของเหล่า แม่
ทัพนายกอง ต้องสั่นศีรษะอย่างระอาใจ มันผู้นี้มากน้ำใจไม่ตรี มี

ความสัมพันธ์อันดีในหมู่แม่ทัพนายกองทั้งหมด ไม่อาจปฏิเสธบอกปิดการ
ร้องขอความช่วยเหลือของพวกมันได้ รอคจนมันหันไปเผชิญหน้ากับเซียว
ม่อเกอ มองดูกรงเล็บพิฆาตมังกรที่สะพายอยู่บนหลังของบุรุษหนุ่ม
ดวงตา อดร้อนผ่าวขึ้นมาไม่ได้

มันพลันยกเท้าขวาก้าวไปข้างหน้าหนึ่งก้าวอย่างเรื้อยเปื่อย แต่แล้ว
ภายใต้สายตาของทุกคน ร่างของมันพลันหายวับไปโดยไร้ร่องรอย ราว
กับเคลื่อนย้ายข้ามผ่านช่องมิติ

วูม ถงเซียนเซิงปรากฏตัวออกมาจากอากาศธาตุ

เพียงท่าทำอันลึกลับพิสดารนี้ ก็บันดาลให้ผู้คนที่ต้องสวดลมหายใจอย่าง
หนาวเหน็บ

ยอดฝีมือไม่ว่ายากมีอวาทะ ผู้คนจะสามารถมองเห็นระดับฝีมือของ มัน
ได้

ท่าท่าที่ดูคล้ายเรียบง่ายของถงเซียนเซิงนี้ ไม่มีผู้ใดสามารถตรวจพบร่องรอยการสั่นไหวใด ๆ ท่ามกลางกลุ่มคนที่ชมดูอยู่โดยรอบยังมีผู้ที่ฝึกปรีวิชาเนตรปีศาจบางชนิด แต่ไม่ว่าผู้ใดก็ไม่อาจค้นพบร่องรอยของหนึ่งย่างก้าวนี้ได้

จูเซ่อ ซางเยวียนฮ่าวและเหล่ายอดยุทธ์ล้วนสึหน้าแปรเปลี่ยน มีเพียงยอดฝีมือที่บรรลุถึงพลังเขตแดนเช่นพวกมันจึงสามารถตรวจจับร่องรอยเบาบางของหนึ่งย่างก้าวนี้ได้ นี่สมควรเกี่ยวพันอย่างใกล้ชิดกับพลังเขตแดนประเภทหนึ่ง

จ้วม่อมานตาหุดแคบลงทันควัน เบื้องหลังของหนึ่งย่างก้าวอันลึลับนี้ มันไม่อาจเข้าใจได้

แต่เผชิญกับสายตาทำลายของถงเซียนเซิง จ้วม่อไม่หวาดหวั่นพรั่น พริ้งแม้นแต่น้อย

หลายวันมานี้เส้นประสาทของมันตึงเครียดเขม็งเกลียวยิ่ง สายตา
คาดหวังนับหมื่นนับแสนคู่พากันจ้องมองมัน บันดาลให้มันรู้สึกราวกับ
เชือกที่ถูกดึงตึงเปรี๊ยะจนแทบขาดสะบั้นได้ทุกเมื่อ ภายใต้อาณัติที่คน
เหล่านี้วางทับลงบนร่างมัน มันต้องวางแผนการและคาดคำนวณทุกสิ่ง
อย่างเจียบ ๆ

มันแบกรับทุกอย่างไว้อย่างเจียบงั้น จิตใจอ่อนล้าเหน็ดเหนื่อย แต่มัน ก็
ยังคงต้องดิ้นรนฝืนยื้อหยัด

ทว่าในที่สุดมันก็ทำสำเร็จ ซึ่งความจริงนับตั้งแต่เปิดฉากต่อสู้กับ กองโจร
ตระกูลหมิง จิตใจของมันพลันสงบเยือกเย็นลง บรรลุสู่สภาวะใหม่

บททดสอบของหลายวันมานี้ ประดุจหินลับมีดที่คอยขัดเกลาลับคม มัน
แต่คราวนี้สิ่งที่ถูกขัดเกลามีใช่สังขารปิศาจของมันอีก แต่เป็นความคิด
จิตใจของมัน!

โดยไม่รู้ตัว ความคิดจิตใจของมันแปรเปลี่ยนไปอย่างสมบูรณ์ กลายเป็น
ประเปรี้ยวและกร้าวแกร่งกว่าเดิม!

มันไม่หลงเหลือความคิดฟุ้งซ่านวุ่นวาย ไม่สับสน ไม่หวาดหวั่น แม้ว่า
กำลังเผชิญหน้ากับศัตรูที่มันไม่อาจหยั่งคำนวณได้ จิตใจของมันก็ไม่สั่น
ไหวแม้แต่หน่อย

จ๋วม่อกระชับสายใยสามพันอาวรณ์ในมือแน่น ตระเตรียมก้าวออกไป รับ
ศึก แต่แล้วทันใดนั้นร่างงามที่ข้างกายมันกลับหายวับไปดั่งเงาตุพราย

เป็นเชิงเหลียนเอ๋อร์!

จ๋วม่อแปลกใจอยู่บ้าง วันนี้เชิงเหลียนเอ๋อร์ดูจะกระเหี้ยนกระหือรือ ต่อการ
ต่อสู้มากเป็นพิเศษ

หนึ่งบุรุษร่างใหญ่ หนึ่งสตรีอ่อนแอ้นบอบบาง เผชิญหน้ากันกลาง เวหา

ท่าเท้าของถงเซียนซึ่งสง่าผ่าเผย เข้มเหลียนเอ๋อรั้งดงามเฝ้าวน เป็นสอง
สำนึกที่ผิดแผกแตกต่างอย่างสิ้นเชิง แต่ทั้งสองล้วนเต็มไปด้วย เหลี่ยมมุม
ที่อันตราย

ถงเซียนซึ่งแหม้มยิ้มเล็กน้อย “แม่นางท่านนี้ฝีมือไม่เลว แต่ผู้น้องคิด
รับทราบฝีมือของเซียวมือเกอ แม่นางสามารถเปิดทางให้หรือไม่?”

แม้ว่ามันจะกล่าวเกรงอกเกรงใจ แต่ความหมายในถ้อยคำย่อมบอก ชัด
แจ้งไม่ใช่คู่มือของข้า เรียกเซียวม่อเกอออกมาจะดีกว่า

เข้มเหลียนเอ๋อรั้งแน่วหนึ่ง ไม่มีความคิดหลีกเลี่ยงดังที่อีกฝ่าย ต้องการ ชูด
ยาวสีแดงฉานประดุจกุหลาบแดงบานสะพรั่งกลางเวหา รูปโฉมงาม
สะคราญปานลุ่มเมือง ดวงตาสุกใสเป็นประกาย แต่กลับแผ่วซ่าน กลิ่นอาย

ลึกลับเลื่อนรางดูนางพรายออกมาจากร่าง เมื่อสองเอกลักษณ์ที่ขัดแย้งกัน
สุดขั้วนี้ผสานรวมเข้าด้วยกัน ความงามของนางก็แทบจะ กลายเป็นความ
งามที่ข้ามพ้นไปจากโลกปุถุชน

ดวงตาดำขลับประดุจนิลลึกล้ำสุดหยั่ง ริมฝีปากขยับเอื้อนเอ่ย สุ่ม เสียง
เบาหวิวราวกับหมอกควัน แต่ถ้อยคำแผ่ร้อนยิ่ง “นี่มิได้ขึ้นอยู่กับเจ้า เป็น
ผู้กำหนด”

กล่าวจบคำ มือขาวผ่องพลิกวูบ แขนเสื้อยาวสะบัดพลิ้วเป็นระลอก

ถงเขียนเชิงใบหน้าทอแววเคร่งขรึมจริงจัง มั่นยมมือ สะบัดฟาดฝ่า มือใส่
เชิงเหลียนเอ๋ออย่างหักโหม!

กระบวนท่าของทั้งคู่ดูคล้ายเนิบช้า ปราศจากสำนึกฆ่าฟัน ประหนึ่ง ว่า
พวกมันกำลังร่ายรำหรือมิฉะนั้นก็ชักซ้อมกระบวนท่ากันเล่น ๆ ก็มีปาน

ทว่าท้องฟ้าในวงต่อสู้ของพวกมันพลันปิดเบี้ยว จากนั้นกระแสพลัง เริ่มก่อตัว กวาดชุดออกมาเป็นระลอก

เชิงเหลียนเอ๋อรวางต่ายม้ายิ่งลึกลับเลื่อนราง ภายใต้ชุดยาวสีแดงสด
แผนผังปี่ศาจสีขาวนวลประหนึ่งมวลงรูปผาค่อย ๆ แยมบานสะพรั่งบน
ผิวพรรณขาวผ่องเรียบเนียนของนาง เรือนร่างบอบบางดูนิ่มนวลเย็นหยดดูจ
ไว้กระดูกร่ายรำด้วยจังหวะจะโคนอันแปลกพิสดาร รวากับอสรพิษขาวที่
งดงามตัวหนึ่ง

ถงเขียนเชิงใบหน้าไม่เหลือเค้าปลดปล่อยสบายใจอีก ผมเผ้าลุกชี้ชัน จน
สุดปลาย ทุกส่วนบนร่างอัดแน่นไปด้วยพลังอย่างเปี่ยมล้น ฝ่ามือขวา ของ
มันคล้ายลากบางสิ่งที่หนักหน่วงสุดบรรยาย ริมฝ่ามือขวาค่อย ๆ

เลื่อนหายไปด้วยความเร็วที่เชื่องช้ายิ่ง รวกับว่าฝ่ามือของมันกำลัง
จมลงไปในห้วงมิติความว่างเปล่า

ท้องฟ้าเต็มไปด้วยคลื่นพลังใหม่ซัดทุกทิศทาง เริ่มเดือดพล่านขึ้นมา ใน
บัดดล ลั่นสะเทือนเลื่อนลั่นรุนแรงขึ้นทุกขณะ

ฟองอากาศน้อยใหญ่นับไม่ถ้วน พลันปรากฏออกมาจากอากาศธาตุ

ภายในชั่วพริบตาเดียว พื้นที่ในวงต่อสู้อย่างยิ่งของทั้งคู่ก็เต็มไปด้วย ฟองอากาศ
ประหลาดเหล่านี้ ฟองอากาศที่ใหญ่ที่สุดมีขนาดเท่ากำปั้น ส่วน
ฟองอากาศที่เล็กที่สุดเท่ากับปลายเข็มเท่านั้น เล็กจนแทบสังเกตไม่ พบ
พวกมันพองุดออกมาจากอากาศธาตุก็ลอยค้างนิ่งอยู่กลางเวหาอย่าง
พิสดาร

พวกมันไม่ต่างจากฟองอากาศทั่วไป ธรรมดาสามัญเป็นที่สุด ภายใต้
แสงแดดแผดกล้า เหล่ฟองอากาศคล้ายสะท้อนภาพของโลกโลก็ยะ

บทที่ 639 จันทราทะวะจตุสโลกล้ำ

ดวงตาอันน่าหลงใหลคู่นั้นทอประกายด้วยแสงจันทร์

เพียะ! ฟองอากาศรอบกายคนทั้งสองแตกกระเป๋ดอย่างพร้อมเพรียง

สายลมคมกริบกระโชกอย่างเร่งร้อน ปกคลุมคู่ต่อสู้ทั้งสองในชั่วพริบตา

ทว่ากระแสดมอันทรงพลังเหล่านี้ยังไม่อาจจะคายพิวยอดยุทธ์ทั้งสอง รอบ
กายถึงเขียนเชิงคล้ายมีกำแพงล่องหนแผ่กางในระยะสองจั้ง หยุดยั้ง
กระแสดมเหล่านี้เอาไว้ ส่วนเชิงเหลี่ยมเออร์ราวกับไม่มีตัวตน กระแสดม
กระโชกผ่านร่างกายนางอย่างง่ายดาย ร่างงดงามดุจเงาจันทร์สะท้อนใน
วารี สันไหวกระเพื่อมยิ่งมายิ่งเลื่อนรางพร่ามัว คล้ายไม่มีเรือนร่างนั้นอยู่
จริง

ถงเขียนเชิงเฟ่งมองอย่างจืดจ๋อ มั่นยกมือทำท่าตะกุกใส่เชิงเหลียนเอ๋อร์แต่
ไกล

รอยประทับฝ่ามือดำทมิฬพวยพุ่งออกจากฝ่ามือของมัน จากนั้นแปร
เปลี่ยนเป็นกลุ่มหมอกดำพุ่งลิวเข้าหาเชิงเหลียนเอ๋อร์ คล้ายมีเสียงสัตว์
ร้ายมากมายนับไม่ถ้วนกรีดร้องโหยหวนออกมาจากภายในหมอกดำ เสียง
คำรามกึกก้องกัมปนาทอยู่ในอากาศ ทุกผู้คนพอฟังให้รู้สึกขนหัวลุกชี้ขึ้น

เชิงเหลียนเอ๋อร์ดวงตาทอประกายนำลุ่มหลง เผยอริมฝีปากเล็กน้อย สูด
หายใจลึก

“จันทร!” แขนเสื้อยาวของนางวะบัดพลิวเบา ๆ รวากับม่านไหม

ท้องฟ้ารอบกายนางจู่ ๆ กลับกลายเป็นมืดมิด จันทรเสี้ยวดวงหนึ่ง ลอย
ขึ้นเบื้องหลังนาง จันทรเสี้ยววงนี้มีส่วนสูงพันศักระนางเล็กน้อย เปล่ง
เสียงเยือกเย็นนวลไย

เชิงเหลียนเอ๋อว์ลิงโลดยินดีสุดระดับจันทราทေးในที่สุดก็ปรากฏขึ้น!

มรดกวิชาพลังเทพจันทราที่นางรับสืบทอดมานั้น แม้ค่อนข้าง สมบูรณ์ แต่
ส่วนสำคัญหลายส่วนหายสาบสูญไป ทายาทแต่ละรุ่นล้วน พากเพียร
พยายามทุกวิถีทาง เผ้าค้นหาวิธีการที่จะฟื้นฟูวิชาพลังเทพ จันทราให้
สมบูรณ์พร้อม แต่ความคืบหน้าน้อยนิดเพียงแค่นี้ กระทั่งการ ฝึกปรือ
บำเพ็ญเพียรของพวกมันยังรุดหน้าไปด้วยอัตราที่ยากลำบากยิ่ง

จันทราทေး ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่สุดของการฝึกปรือในช่วงกลาง เพื่อไป
ถึงอีกระดับหนึ่งกลับหายสาบสูญไปเนิ่นนานแล้ว

แต่บัดนี้ในเงื้อมมือของเชิงเหลียนเอ๋อว์ ในที่สุดจันทราทေးก็หวนคืน สู่
โลกหล้าอีกคำรบ

เซิงเหลียนเอ๋อร์มีพรสวรรค์เด่น นางทั้งปากเพียรฝึกปรือตั้งแต่ยัง เยาววัย
นับตั้งแต่ติดตามจ้าวม่อออกสู่โลกกว้าง นางเผชิญการต่อสู้หลายครั้งหลาย
หน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการประมือกับหลินเซียน เป็นประโยชน์ ต่อนางนับ
อเนกอนันต์

แรงกดดันของถงเซียนเซิงอันร้ายกาจคุกคามนางเป็นอย่างยิ่ง ทั้งยัง เป็น
เหตุที่ช่วยหนุนส่งให้นางบรรลุจันทราทะวะ

“จันทราทะวะ!” สุ่มเสียงเย็นเยียบดังออกมาจากหลังม่านไหม อวีไส่ว
กล่าวอย่างประหลาดใจอยู่บ้าง “เซิงเหลียนเอ๋อร์ที่แท้ฝึกปรือพลังเทพ เรา
ผู้เป็นเจ้าของแทบจะกระทำผิดพลาดไปแล้ว”

เหล่าแม่ทัพนายกองรอบรถศึกสะท้านขึ้นทั้งร่าง ใบหน้าทอแวว อัศจรรย์
ใจ

พลังเทพ! ที่แท้ก็คือพลังเทพ

จันทร์เสี้ยวบนฟากฟ้าดูคล้ายข้ามผ่านกาลเวลามาจากยุคบรรพกาล เน้น
นานนับอสงไขย

“จู่ซ่า” ยอดยุทธ์บางคนร้องเรียกอย่างตื่นเต้นสุดระจับ “อย่าปล่อยให้นาง
หลุดรอดไปได้” อวิไสวกำชับเสียงขรม

หญิงรับใช้วัยกลางคนที่อยู่ข้างกายเสียดงจู่เหม่อมองอย่างเลือนลอย ปาก
เอ่ยคล้ายรำพึงกับตัวเอง “จันทราทေး! ที่แท้พลังเทพที่แท้จริงเป็น เช่นนี้
เอง!”

นางเฝ้าคั่นหามานานหลายสิบปี วางแผนมานานปีจนกระทั่งบรรลุถึง ชาย
ขอบ ก่อนหน้านี้นางเองก็ค้นพบว่าเชิงเหลียนเออร์ฝึกปรือพลังเทพ แต่รอ
จนนางเห็นจันทร์เสี้ยวบนฟากฟ้าดวงนั้น ในปากค่อยมีรสชาติขมขึ้น

เมื่อจันทร์ทระปรางภูขึ้น นั้นหมายความว่าพลังของเชิงเหลิยน เออร์
เดินไปในวิถีทางที่ถูกต้อง!

เสียดงจู้ดวงตาทอแววประหลาด นางเหลิยมองไปยังเขี้ยวม่อเกอ ตาม
สัญชาตญาณ

นางดวงตาเป็นประกายวาบ นางพบว่าร่างของจ้วม่อสะท้านขึ้น เล็กน้อย
จนแทบสังเกตไม่เห็น ทั้งสี่หน้ายังแปรเปลี่ยนเล็กน้อย

รู้สึกถึงสายตาของเสียดงจู้ จ้วม่อหันกลับมามองนาง ตาต่อตา ประสาน
สบกันนิ่ง

เสียดงจู้ค้นพบประกายปิติยินดีในดวงตาของจ้วม่อ

เปี้ยหานไม่แยแสสนใจการต่อสู้ที่ระเบิดศึกอย่างดุเดือดบนท้องฟ้า สำหรับ
แม่ทัพบัญชาการศึกเยี่ยงมันที่มุ่งเน้นการควบคุมกองทัพ การประมือด้วย
พลังส่วนบุคคลไม่มีสิ่งใดน่าสนใจ กองพันบาปเคราะห์ของมันแทบ
ทั้งหมดมีพลังฝีมือเท่าเทียมกัน ไม่มียอดฝีมือที่เข้มแข็งกว่าผู้อื่น แต่มัน
สามารถทุ่มเทกำลังของตน รีดเค้นเอาพลังทั้งหมดของกองพันบาป
เคราะห์ออกมาได้ถึงขีดสูงสุด

ตลอดระยะเวลายาวนานที่มันอยู่กับกองพันบาปเคราะห์ นี่ยังกลับ
กลายเป็นนิสัยหรือมิจะนั้นก็เป็นสำนึกการต่อสู้ของมันเอง

การต่อสู้บนท้องฟ้าแมื่อดุเดือดรุนแรง แต่ไม่อาจดึงดูดสายตาของมัน แม้แต่
ชั่วแวบ สองตามันเอาแต่กวาดมองกององครักษ์หยาดพิรุณอย่าง ละเอียด
รอบคอบ รวากับสุนัขป่ามากเล่ห์เฝ้าหาช่องว่างที่จะจู่โจมสังหาร

มันหาได้หวาดกลัวกององครักษ์หยาดพิรุณแม้แต่น้อยไม่

วันคืนที่ผ่านมามันแม็คลายถูกกักขังจองจำอยู่ในคุก แต่วัดเสวียน คง
จะอย่างไรก็เป็นหนึ่งในสี่มหาสำนักแห่งภพชีวะเจ่อ กระทั่งคู่ต่อสู้ที่ทาง
สำนักส่งมาสะกดข่มมันยังต้องเป็นชนชั้นระดับเจียงเจือ เมื่อเติบโตใหญ่
ขึ้นมาในสภาพแวดล้อมเช่นนี้ เปี้ยหานยอมไม่หวั่นเกรงต่อกองพันที่แม่แต่
ชื่อมันก็ยังไม่เคยได้ยินนี้ ต่อให้ผู้นำของอีกฝ่ายจะเป็นจอมปิตาจด้านไสว
ก็ตาม

หลังจากนับสิบปีของความหนาวเหน็บทนต์ทุกขัทรมาน หัวใจของมัน แกร่ง
กระด้างดั่งหินผาแต่แรก

ในขณะที่ผู้คนทั้งหลายถูกชื่อเสียงของอวี๋ไสวขู่ขวัญจนแม้แต่จะขยับ ตัว
ยังไม่กล้า เปี้ยหานกลับสอดส่ายสายตามองดูกองพันใหญ่ตรงหน้า อย่าง
ไม่หยุดยั้ง เผ้าค้นหาช่องว่างรอยโหว่ที่มันจะบุกทะลวงเช่นงูเข้า

ลำพังกองโจรตระกูลหมิงอันต่ำต้อยยังไม่สามารถดับความหิว กระจาย
ของมัน มันประหนึ่งพญาราชสีห์ที่ถูกจองจำเอาไว้เนิ่นนานเกินไป โถม

ทะยานออกจากกรง โหยหาการต่อสู้ที่สามารถสนองตอบต่อพลังอัน
เกรียงไกรและความกระหายเลือดของมันได้!

ในดวงตาหรีแคบดูจคมมืดสาดประกายวูบ

รอนมันพบเห็นหน่วยเล็ก ๆ ของกององครักษ์หยาดพิรุณค่อย ๆ แยกตัว
ออกมา ลอบขยับเคลื่อนไหวไปยังปีกข้างโดยที่ไม่มีผู้ใดทันได้ สังเกตเห็น
ดวงตามันพลันเปลี่ยนเป็นเย็นยะเยียบ

หลังจากขบคิดชั่วแวบพลันเข้าใจจิตเจตนาของฝ่ายตรงข้ามศัตรู กำลังวาง
กำลังโอบล้อมเชิงเหลียนเออร์ ปิดสกัดเส้นทางไม่ให้นางหลบหนีไปได้

แม้ว่าข้อสันนิษฐานนี้จะน่าหวัร่อยูบ้าง เพราะไม่ว่ามองจากมุมใด เชิง
เหลียนเออร์ก็ดูเหมือนจะไม่มีทางหลบหนีไปได้ตั้งแต่แรกแล้ว แต่เปี้ยหาน
ก็ไม่รีรอลังเล มันเชื่อมั่นในการคาดเดาของตน ดวงตาหรีแคบค่อย ๆ

กวาดสำรวจตำแหน่งที่ทหารหน่วยนั้นเคลื่อนทัพไป และยังทำให้มัน
เชื่อมั่นในข้อสันนิษฐานของตนมากขึ้นอีก

ความเคลื่อนไหวของทหารหน่วยนี้ไม่สะกิดความสนใจของผู้ใด ท่ามกลาง
ขบวนทัพแน่นขนัดละลานตา ยากจะตรวจพบการโยกย้าย ตำแหน่งของ
ทหารกองเล็ก ๆ นี้ได้ ต่อให้แม่ทัพบัญชาการศึกคนอื่น ๆ ค้นพบการ
โยกย้ายตำแหน่งนี้ แต่ไม่นานพวกมันก็จะมองข้ามไป ใน กองทัพขนาด
ใหญ่เช่นนี้ การเปลี่ยนตำแหน่งโยกย้ายกำลังพลของคนพัน คนไม่ใช่เรื่อง
ที่น่าสนใจจดจำแต่อย่างใด

แต่เปี้ยهانสนใจ ดวงตาของมันหริ่แคบกว่าเดิม รังสีฆ่าพันสาดวาบ
ดวงตา แต่ซ่อนเร้นเอาไว้ด้วยเปลือกตาที่หลุบลงจนแทบจะปิด

หากดูผิวเผิน นี่ก็แค่การย้ายตำแหน่งเคลื่อนกำลังที่ไม่มีสิ่งใด สลักสำคัญ
แต่เปี้ยهانสนใจยิ่ง

มันเร่งคำนวณการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดที่อาจจะเกิดขึ้นจากผลของการ
เปลี่ยนตำแหน่งเล็กน้อยนี้

แม่ทัพบัญชาการศึกชีวเจ๋อมีฝีมือมากที่สุดในการหยั่งคำนวณ ในฐานะ
หนึ่งในแม่ทัพชั้นสุดยอด ฝีมือหยั่งคำนวณของเป่ย์หานเรียกว่าน่า
สะพรึงกลัว ในใจมันยามนี้กำลังวาดเป็นมโนภาพ กององครักษ์หยาด
พิรุณ ที่ไร้การเคลื่อนไหวกำลังเคลื่อนไหวเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา มัน
กำลัง คาดคำนวณความเป็นไปได้ทั้งหมดออกมา

การเปลี่ยนแปลงของหน่วยทหารเล็ก ๆ นี้ เป็นเหตุให้ใจกลาง กระบวนทัพ
อันแน่นขนัดกลับเบาบางลงหนึ่งในสิบ

สังเกตเห็นบรรดายอดยุทธ์ที่ข้างรถศึกเพ่งมองการต่อสู้บนฟากฟ้า อย่าง
ตึงเครียด เป่ย์หานคล้ายพยัคฆ์ร้ายที่สุดได้กลิ่นอายของเหยื่อ

มันตื่นเต้นเร้าใจเล็กน้อย แต่สายตาของมันยิ่งมายิ่งลึกล้ำ สมารถจิตใจ ยิ่ง
จดจ่อกว่าเดิม

มันบังเกิดความรู้สึกอย่างแรงกล้า “โอกาสกำลังคืบคลานเข้าหาฉันอย่าง
ช้า ๆ!

การต่อสู้บนฟากฟ้าได้ขึ้นสู่จุดสูงสุดอย่างรวดเร็ว

หมอกทมิฬของถงเซียนเซิง ที่คล้ายประกอบขึ้นจากสัตว์ร้ายกู่คำราม นับ
ไม่ถ้วน ภายใต้แสงจันทร์ทระหวะของเซิงเหลียนเออร์ มันกำลังสลายไป
อย่างรวดเร็วราวกับแผ่นน้ำแข็งที่ถูกน้ำเดือดเทราดใส่

ถงเซียนเซิงสีหน้าแปรเปลี่ยนในบัดดล

ทันใดนั้นโลหิตหยดหนึ่งพวยพุ่งออกมาจากหว่างคิ้ว พุ่งลิวเข้าสู่มือ ของ
มัน

แม้ว่าจะเป็นเพียงโลหิตหนึ่งหยด แต่ฝ่ามือของมันกลับดูราวกับว่า ห่อหุ้ม
ด้วยโลหิต ฝ่ามืออาบโลหิตยกขึ้นสูง ถงเขียนเชิงสีหน้าเปลี่ยนเป็น หน้าอึ้ง
เคร่งขรึม

“ฝ่ามือเนตรหน้าผา!”

ท้องฟ้าเหนือเชิงเขาสีเลนเออร์มีดตะมึน นางเงยหน้าขึ้นมอง เห็นหน้า ผาสูง
ชันหลายร้อยจิงถล่มลงมาใส่นางด้วยความเร็วอันน่าสะท้านใจ!

ซัด!

ผู้คนที่เบื่องล่ำมมองเห็นภาพนี้ถนัดชัดเจน พวกมันสูดลงหายใจอย่าง หนาว
เหน็บ

ภูเขาลูกนี้มีรูปร่างคล้ายฝ่ามือคน ปรางภูเส้นสีแดงดูลายมือ มองเห็นได้
ชัดตา สิ่งที่น่าหวาดสะพรึงที่สุดบนหน้าผารูปฝ่ามือนี้ คือดวงตา สีแดง
เลือดดวงมหึมาที่อยู่บนฝ่ามือ

ไม่ว่าผู้ใดหากถูกดวงตาปิศาจร้ายนี้กวาดมองผ่าน ล้วนรู้สึกโลหิตใน กาย
แทบจะแข็งตัว!

กระทั่งหญิงรับใช้วัยกลางคนและเหล่ายอดยุทธ์ยังเผยสีหน้าอัศจรรย์ใจ
พวกมันไม่ทราบว่าดวงตาโลหิตนั้นมีพลังอันใด แต่ลำพังสภาวะขุนเขา
ถล่มทับก็เพียงพอจะบันดาลให้ผู้คนรู้สึกว่พวกมันไม่มีทางต่อต้านแข็งขึ้น

“เขตแดนฝ่ามือดวงเนตรอันร้ายกาจ!” จูเซ่ร้องชมเชย ในใจลอบตื่น
ตระหนก

เขตแดนฝ่ามือดวงเนตรถือกำเนิดจากทักชะปิตาจฝ่ามือดวงเนตรนี้ เป็น
ทักชะปิตาจที่ลึกลับและยากจะพบพาน ผู้คนเพียงฝึกปรือหนึ่งฝ่ามือ หนึ่ง
ดวงตา กระทั่งจุฑาเชอผู้รอบรู้กว้างขวางยังเพียงได้ยินได้ฟังแต่ค่าเล่าลือ
เท่านั้น ทว่าถงเขียนเชิงที่ไร้ชื่อเสียงเรียงนามนี้ เห็นได้ว่าฝึกปรือทักชะ
ปิตาจอันลึกลับสุดหยั่งนี้ไปถึงชั้นลึกล้ำ ความเข้าใจในเขตแดนของมันแทบ
จะอยู่เหนือจินตนาการของผู้คน

แม้เฝ้าชมดูจากที่ห่างไกล จุฑาเชอเมื่อมองเห็นฝ่ามือเนตรหน้าผาและ สัมผัส
พลังสภาวะสุดแกร่งกร้าวนั้น มันถึงกับรู้สึกกว่าหัวใจเต้นรัวเร็ว กว่าเดิม

“ในประวัติศาสตร์ของทักชะปิตาจฝ่ามือดวงเนตรเห็นจะไม่มีผู้ใด
สามารถเหนือไปกว่าถงเขียนเชิงอีก ในมือของมัน ทักชะปิตาจที่ไม่มีใด
โดดเด่นถึงกันเปล่งประกายเจิดจ้าถึงเพียงนี้ ชวนให้ผู้คนอดทอดถอน
ชมเชยไม่ได้จริงๆ” ปิตาจเขาเดียวที่ยืนอยู่ข้างรถศึกกล่าวอย่างชื่นชม

คนผู้นี้เรียกว่าเซียงตง ร่างใหญ่โตมโหฬารของมันเป็นปมด้อยด้วยเกราะ หนา
สิ่งที่ชวนให้ผู้คนสนใจใคร่รู้มากที่สุด ก็คือเกราะเหล่านี้คล้ายจะงอก เงย
ออกมาจากร่างกายของมันเอง

“ผู้ที่ไม่มี ความพอกเพียรและอดทนอดกลั้น ย่อมไม่อาจกระทำเช่น มันได้”
อีกคนหนึ่งขึ้นชมถงเซียงตงเช่นกัน คนผู้นี้ดวงตาแคบเรียว นัยน์ตาเย็น
เยือก บนแผ่นหลังประดับด้วยปีกโปร่งใสประดุจแก้วคู่หนึ่ง มัน เรียก
ว่าเจียนซิง เป็นหนึ่งในยอดยุทธ์ที่มีชื่อเสียงที่สุดได้สังกัดของอวี๋ไส่ว

“หวังว่าสตรีนางนั้นคงไม่ถึงกับตกตายภายใต้กระบวนท่านี้กระมัง” เซีย
งตงกล่าวอย่างยิ้มแย้ม “ข้าคาดหวังว่าจะได้ลองตรวจสอบพลังเทพดูลัก
ครา!”

เจียนซิงแค้นเสียดอย่างเย็นชา กล่าวว่า “พลังเทพเป็นเพียงตำนาน
โบราณเท่านั้น”

อย่างไรก็ตาม คนทั้งสองปากแม้อาจจะจ๋า แต่สายตาไม่คลาดคลา จากการต่อสู้แม้แต่แวบเดียว ยากนักที่จะได้เห็นธงเขียนเชิงลงมือต่อสู้กับ
ผู้คน ปกติมันเอาแต่เจียมเนื้อเจียมตัวอยู่ในสังกัดของอวี๋ไสวี่ ทั้งยังมาก
น้ำใจไมตรี มีความสัมพันธ์อันดีกับทุกคน แทบไม่มีโอกาสได้ชมดูการ
ต่อสู้ของมันเลย

ภายใต้ร่มธงของอวี๋ไสวี่มียอดยุทธ์มากมาย กระทั่งที่แข็งแกร่งกว่า พวก
มันก็ยังมีส่วนใหญ่ก็ต้องประชันขันแข่งกันอยู่เสมอ

ฝ่ามือเนตรหน้าผาเป็นไม้ตายกันหีบของธงเขียนเชิง พวกมันแม้เคย ได้ยิน
ชื่อ แต่ไม่เคยพบเห็นกับตามาก่อน ครั้งนี้ย่อมไม่พลาดโอกาสที่จะได้ ชมดู
พลังของมัน!

สายตานับไม่ถ้วนจับจ้องมายังนางเป็นตาเดียว แต่เชิงเหลียนเอ๋อร์หา ได้
แตกตื่นลนลานไม่

ไม่ทราบตั้งแต่เมื่อใด เลี้ยวจันทร์วงนั้นกลับมาปรากฏอยู่เบื้องหน้า นาง
แล้ว

ดวงตาคู้งามเคลือบคลุมด้วยชั้นหมอกบางๆ แขนเสื้อยาวของนาง ร่ายรำ
สะบัดพลิ้ว สัมเสียงอ่อนหวานเลือนลอยของนางคล้ายซ้ำแรกผ่าน เข้าไป
ในจิตใจทุกคน

“เยวียเออร์ไอย เยวียเออร์ เปิด!”

จันทร์เสี้ยวพลันหมุนคว้างเป็นวงกลมรอบกายนาง จากนั้นฟาดฟัน ไล่ฝ่า
มือเนตรหน้าผาที่ถล่มทับลงมาอย่างหักโหม

ไม่มีซุ่มเสียงหรือแรงสั่นสะเทือนใด

ฝ่ามือเนตรหน้าผาอันน่าประหลาดพรรณพริ้ง ถูกพันขาดเป็นสองเสี่ยง ไม่
ต่างจากเต้าหู้ก้อนหนึ่ง!

ถงเซียนเชิงตัวแข็งทื่อ สีหน้าแปรเปลี่ยนอย่างรุนแรง “เยวียเออร์เออเยวีย
เออร์ ทลาย!”

จันทรเสี้ยวหมุนคว้างอย่างเร่งร้อน เปลี่ยนเป็นประกายแสงพร่าง พราวผืน
หนึ่งร่างอันงดงามของเชิงเหลียนเออร์ถูกกลืนหายไปภายใต้แสง จันทรา

พริบตาจุประกายไฟ บนฝ่ามือเนตรหน้าผาพลันปรากฏรอยเส้นตรง นับ
ไม่ถ้วนตัดไขว้ไปมา

ถึงเซียนเชิงใบหน้าบัดเดียวแดง... บัดเดียวขาวซีด ดวงตาเบิกกว้าง อย่าง
เหลือเชื่อ

พุด!

*เยวีย - ดวงจันทร์ เออร์ ไกล่เคียงกับคำว่าหนของไทยในที่นี้เชิงเหลียน
เออร์คล้ายจะเรียกอย่างสนิทสนม หนูจันทร์ ลูกจันทร์ อะไรทำนองนี้อีก
อย่างเออร์เป็นคำเดียวกับเออร์ในชื่อของนางเอง

ใบหน้าขาวเผือดเหมือนคนตาย ถงเขียนเชิงกระอักโลหิตเป็นฟูฝอย ร่วง
ลิวลงจากปากฟ้า

ในเวลานี้เอง ฝ่ามือเนตรหน้าผาพลันถล่มทลายเป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย ไปรย
ปรายลงมาเป็นห่าพิรุณ แต่ละชิ้นปรากฏรอยตัดราบเรียบดุจผิวกระจก

ทั่วทั้งสมรภูมิรบเจียบกริบดุจป่าช้า!

บทที่ 640 เฮยจินออกศึก

แขนเสื้อยาวโบกสะบัดกลางสายลม พลั่วไหวเป็นระลอก เขิงเหลียนเอ๋อร์ยืนนิ่งสงบอยู่บนฟากฟ้า สายตาทุกคู่ล้วนจับจ้องมองดูร่างงาม สะคราญปานจะล่มเมื่อนั้นเป็นตาเดียว

ทั่วทั้งลานต่อสู้ไร้สัมผัสเสียงอย่างสิ้นเชิง

ฝ่ามือเนตรหน้าผากลับพ่ายแพ้อย่างง่ายดายถึงเพียงนี้?

ผู้คนมีสีหน้าตื่นตะลึง ยามกะทันหันถึงกับไร้วาทะจะกล่าว พวกมันแม้ไม่ได้เผชิญหน้ากับฝ่ามือเนตรหน้าผาของถงเซียนเชิงโดยตรง แต่เจตนาฆ่าฟันอันเย็นเยือก เปี่ยมด้วยพลังสถานะสุดยอดเยียบ ยังแผ่กระจายออกมาให้รู้สึกสะท้อนขวัญกันถ้วนหน้า

ผู้ที่ทราบความร้ายกาจของทักษะวิชาฝ่ามือดวงเนตร ล้วนตื่นตะลึงจนพูดไม่ออก

เขิงเหลียนเอ๋อร์กวาดตามองรอบด้าน ภายใต้อายตาตื่นตะลึงของผู้คน นางพลันเผยยิ้มอย่างฉะฉาน

ในเวลานี้เอง ใบหน้าสวยซึ่งตรึงตรากลายเป็นขาวเผือด นางไม่อาจฝืนรั้งบังคับร่างกายได้อีก ร่วงลือลงมาจากฟากฟ้าอย่างฉับพลัน!

ทันใดนั้น เเงาร่างหลายสายสาดวาบออกมาจากกององครักษ์หยาดพิรุณ แต่ละเงาร่างรวดเร็วดุจสายฟ้า มุ่งตรงเข้าหาเขิงเหลียนเอ๋อร์อย่างพร้อมเพรียง!

จ้วมอดวงตาสาดประกายคมกล้า แค้นเสียงอย่างเย็นชาคำหนึ่ง ร่าง
หายวับไปในบัดดล แทบจะในเวลาเดียวกัน ร่างของอาคุ่ยก็เลือนหายไป
ด้วย

ปัง!

ร่างหนึ่งแค้นเสียงหนัก ๆ ไม่ต่างจากถูกค้อนยักษ์ฟาดใส่อย่างหนัก
หน่วง ปลิวลือไปราวกับว่าสายป่านขาด

อาคุ่ยราวกับเงาผีอันลึลับ ปรากฏตัวขวางหน้ากลุ่มยอดยุทธ์กอง
องครักษ์หยาดพิรุณอย่างกะทันหัน ซ้ายยังลงมืออย่างคุดั่นโดยไม่มีเค้ารอง
ล่องหน้า บนใบหน้าแข็งทื่อไร้ชีวิตชีวาของนางคล้ายแฝงไว้ด้วยพลัง
สภาวะที่ยากจะบ่งบอกบรรยายชนิดหนึ่ง พลังงานสีม่วงในดวงตาทอ
ประกายสดใส นางจ้องมองเหล่ายอดยุทธ์ที่เหินทะยานเข้าหานางอย่างไร
อารมณ์ความรู้สึก

นางยกมือวางเท้าเป็นท่วงท่าอันแปลกพิสดารยิ่ง เท้าข้างหนึ่งยกขึ้น
สูง เท้าอีกข้างหนึ่งวางต่ำลงมา ราวกับว่านางกำลังก้าวเท้าเดินขึ้นบันได

เท้าเปล่าอันไร้ตำหนิของนางงดงามจนชวนสะท้านขวัญ

ยอดยุทธ์ที่เหลื่อเห็นสหายผู้หนึ่งดำดิ่งสิ้นชีพไปต่อหน้าต่อหน้า
พลันถูกวิชาฝีมืออันลึลับของอาคุ่ยข่มขวัญจนระย่นย่อ ไม่กล้าบุกจู๋โจม
เข้ามาอีก

จ้วมอดว่าร่างไร้สติของเชิงเหลียนเออร์ ชั่วครู่ให้หลังค่อยถอยหนีใจ
อย่างโล่งอก นางเพียงแค่นี้เหนื่อยเกินไปเท่านั้น ไม่ได้รบบาดเจ็บหนัก
หนาอันใด มันแม้ไม่ค่อยมีความประทับใจที่ดีต่อเชิงเหลียนเออร์ แต่จะ

อย่างไรพวกมันก็รู้จักมักคุ้นกันมานาน อย่าว่าแต่เชิงเหลียนเออร์ตลอดมา ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี รับฟังคำขอร้องของมันเสมอโดยไม่เคยปริปาก บ่นว่า

สายใยสามพันอาวรณ์สองสามเส้นรัดพันรอบเรือนกายอึ้งดงามของ เชิงเหลียนเออร์อย่างประเปรียว ช่วยให้สองมือของจ๋วม่อเป็นอิสระ

มองดูผู้ที่เผชิญหน้ากับอาถุ่ยในดวงตาของจ๋วม่อเดือดพล่านด้วย รังสีฆ่าฟัน

ชั่วพริบตาที่เชิงเหลียนเออร์พลังฝีมือรุดหน้า พลังเทพภายในร่างของ จ๋วม่อก็ถูกปลุกเร้าไปด้วย เริ่มโคจรหมุนเวียนด้วยตัวเอง เรื่องราวหลาย ประการที่สำหรับมันเคยยากที่จะเข้าใจ กลับผุดขึ้นในใจไม่ขาดสาย เป็น ความปลาบปลื้มยินดีที่ยากจะบ่งบอกบรรยาย

อย่างไรก็ตาม ที่มันคาดไม่ถึงก็คือการเปลี่ยนแปลงที่บังเกิดขึ้นกับ พลังเทพ ผู้ได้รับประโยชน์กลับมิใช่พลังเทพ แต่เป็นสังขารปิตาของมัน แทน!

อุปกรณ์สวรรค์สืบอีกา!

หากยามนี้เปิดร่างกายของมันออกให้เปลือยเปล่า ผู้คนจะเห็นได้ชัด ตาว่าดวงอาทิตย์ทั้งสิบบนร่างกายมัน กำลังสว่างไสวเจิดจ้าขึ้นเป็นลำดับ

ดวงอาทิตย์ที่สว่างไสวที่สุดคือดวงอาทิตย์ที่ตรงหว่างคิ้ว ลวดลายสี ทองสุกปลั่งที่ละเอียดซับซ้อนกำลังเปล่งประกายวาววาม ราวกับว่ามี ทองคำไหลเวียนผ่าน

ลำพังกรงเล็บพิฆาตมังกรที่สะพายอยู่บนหลังจ้วงม่อเดิมที่ให้
ความรู้สึกรอหังการสยบเหล่าแก่ผู้คนอยู่แล้ว เมื่อผนวกกับลวดลายดวง
อาทิตย์เจิดจรัสที่กลางหว่างคิ้ว มันดูราวกับเทพปิศาจลงมาเยือนโลกหล้า
น่าครั่นคร้ามยำเกรงเสียจนผู้คนไม่อาจจ้องมองได้โดยตรง

พลังเทพอันพลุ่งพล่านประเปรี้ยวไหลบ่าออกมาจากวังวนในมือขวา
ตรงเข้าสู่ร่างกายของมัน แขนผึ่งปิศาจรูปดวงอาทิตย์ทั้งสิบกลายเป็นวัง
วนอีกสิบแห่ง ดูดกลืนพลังงานเทพเหล่านี้เข้าไปไม่ขาดสาย

ผลลัพธ์ของการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้จะเกิดอะไรขึ้น จ้วงม่อเองก็ไม่ล่วงรู้
พลังเทพกับอุปกรณ์สวรรค์สิบอิกามสานรวมเข้าด้วยกันโดยไร้สัมผัส
เสียง

จ้วงม่อสุดลมหายใจลึก นี่ย่อมมิใช่ช่วงเวลาที่เหมาะสมสำหรับการฝ่า
ด่านรุดหน้า ต้องรองจนกว่ามันจะจัดการกับคนเหล่านี้เสร็จสิ้นเสียก่อน!

ในเวลานี้เอง พลันบังเกิดแรงสั่นสะเทือนมาจากในแหวนของมัน
ทหารยันต์ทองคำดำปรากฏกายขึ้นข้าง ๆ อาคุ๋ย มันลอบกวาดตามอง
ไปรอบ ๆ พลังหาหวอด “เกิดมาเพื่อต่อสู้”

รองจนมันเห็นพาหนะปิศาจของกององครักษ์หยาดพิรุณ สองตาพลัน
ลุกวาบ สีหน้าท่าทีเริ่มคึกคักกระตือรือร้น มันเลียริมฝีปาก พลังตบ
หน้าอกแรง ๆ กล่าวด้วยสัมผัสเสียงเปี่ยมคุณธรรม “อาคุ๋ยเจี๋ยเจี๋ย ข้าจะช่วย
ท่านเอง!”

อาคุ๋ยไม่เหลือบแลกลับมามองมันแม้สักแวบ

ทหารยันต์ทองคำดำยกมือข้างหนึ่งทำสะเอว อีกมือหนึ่งชี้กราด ร้อง
ตวาดว่า “เหว้ย! เจ้าพวกภูตเล็กผีน้อยทั้งหลาย เพื่อไม่ให้สิ้นเปลืองเวลา
ของเหยีย รีบหลีกทางไปเสียแต่โดยดี เหยียหิวโหยมานานแล้ว อะ
แฮ่ม อะแฮ่ม ไม่ใช่ ไม่ใช่ เหยียคันไม้คันมือมานานแล้วต่างหาก!”

เฉียนชิงและเซียงตงคือสองคนที่เผชิญหน้ากับอาถุ่ยโดยตรง

คนทั้งสองมองดูอาถุ่ยด้วยสีหน้าตื่นตะลึงระคนหวั่นใจ เมื่อครู่นี้
ภายใต้การโจมตีอย่างฉับพลันทันใดของอาถุ่ย พวกมันเห็นสหายผู้หนึ่ง
ของพวกมันตกตายไปต่อหน้าต่อหน้า การโจมตีนี้มาโดยไม่มีเค้าลาง
ล่วงหน้าแม้แต่เล็กน้อย เช่นเดียวกันกับเชิงเหลียนเออร์ ทั้งแปดกพิสดารและ
ยากจะหยั่งคาดคำนวณได้

สตรีนางนี้ใช่เป็นอีกคนที่ฝึกปรือพลังเทพเช่นเดียวกันหรือไม่?

ส่วนทหารยันต์ทองคำดำ พวกมันทั้งสองกระทั้งเหลือบแลยังไม่ยอม
เหลือบแล

หุ่นเชิดปิศาจมีอยู่ทั่วไปในแดนปิศาจ แต่ส่วนใหญ่ไม่มีสิ่งใดพิเศษ
สำหรับการต่อสู้ในระดับนี้ หุ่นเชิดปิศาจไม่อาจส่งผลกระทบอันใดได้ คิด
สร้างหุ่นเชิดปิศาจที่สามารถต่อกรกับยอดยุทธ์ด้านเจี้ยงสักคน ยากเย็น
แสนเข็ญยิ่งกว่าเพาะสร้างยอดยุทธ์ด้านเจี้ยงขึ้นมาสักคนเสียอีก

แม้ว่าทหารยันต์ทองคำดำตนนี้จะดูคล้ายมีชีวิตชีวา ยิ่ง แต่พวกมันก็
ยังคงไม่เห็นว่าเป็นแค่หุ่นเชิดปิศาจจะมีอันใดสำคัญ

แต่เห็นได้ชัดว่าการที่ถูกพวกมันไม่เห็นหัว ทำเอาทหารยันต์ทองคำ
ดำขุ่นแค้นยิ่ง

ใบหน้าที่ลอกเลียนมาจากจ๋วม่อยามนี้ดำทะมึน แค้นเสียงลอดไรฟัน อย่างเหี้ยมเกรียม “พวกเจ้ากล้าไม่เห็นหัวเหยียผู้นี้? ข้าจะเขมือบพวกเจ้าให้หมด!”

กล่าวจบคำ ทหารยันต์ทองคำดำพลันasadพุ่งเข้าหาคนทั้งสองอย่างเกรี้ยวกราด!

ร่างหนึ่งกลับมาถึงข้างรถศึก กล่าวรายงานด้วยเสียงต่ำ “ถงเซียนเชิงสิ้นใจแล้ว”

“ช่างน่าเสียดายนัก ถงเซียนเชิงสามารถฝึกปรี้อทักษะปิตาจฝ่ามือดวงเนตรได้ถึงระดับนี้ นับเป็นยอดยุทธ์ที่ยากจะพบพาน” สัมเสียงจากบนรถศึกฟังคล้ายเศร้าเสียใจอยู่บ้าง

“พลังเทพกล้าแกร่งเกรียงไกรดังคาด!” คนผู้นี้เรียกว่าอู่อวี เป็นยอดฝีมือที่ร้ายกาจที่สุดภายใต้ร่มธงของอวีไส่ว และได้รับความไว้วางใจมากที่สุด

ภายใต้อำนาจบารมีของอวีไส่วมียอดยุทธ์มากมาย ผู้ที่มีศักดิ์ฐานะสูงส่งที่สุดในหมู่พวกมันเรียกรวมกันว่าสิบองครักษ์หยาดพิรุณ เฉียนชิงกับเซียงตงก็เป็นหนึ่งในคนเหล่านี้เอง อู่อวีผู้นี้รั้งลำดับแรกในสิบองครักษ์หยาดพิรุณ ส่วนถงเซียนเชิงจัดอยู่ลำดับหก เฉียนชิงลำดับเจ็ด เซียงตงลำดับที่ห้า บุคคลที่ตกตายภายใต้เงื้อมมือของอาگویเมื่อสักครู่นี้เรียกว่าซ่งหลง จัดอยู่ลำดับสิบ

สิบองครักษ์หยาดพิรุณนับว่ามีหน้ามีตาที่สุดในหมู่ยอดยุทธ์สังกัดอวี
ไสว้ พวกมันแต่ละคนล้วนเป็นยอดยุทธ์ที่ปกครองแคว้นแคว้นหนึ่ง อวีไสว้
ต้องทุ่มเทแรงกายแรงใจไม่น้อย กว่าจะรวบรวมพวกมันมาไว้ใต้ร่มธงของ
ตนได้

“เชียวม่อเกอกลับมียอดยุทธ์มากมายถึงเพียงนี้อยู่ใต้ร่มธงของมัน
ด้วย ช่างคาดไม่ถึงจริง ๆ” อวีไสว้กล่าวเนิบนาบ “ยังเยาว์วัยถึงเพียงนี้
กลับมีความสำเร็จเช่นนี้แล้ว สมกับที่เป็นอัจฉริยะบุรุษผู้หนึ่ง!”

อู่อวีแย้มยิ้มพลางกล่าว “เมื่อครั้งที่ผู้น้อยมีอายุเท่ากับมัน ส่วนใหญ่
ใช้เวลาไปในเหล่าสุราบ่อนพ่น ฮ่า เมื่อเทียบกับเชียวม่อเกอ มารดามัน
เถอะ ทั้งหมดล้วนเป็นเศษสวะทั้งสิ้น”

อวีไสว้พอฟังอู่อวีกล่าวคำหยาบคาย อุดห้วนไม่ได้ “หากเชียงตงกับ
พวกไฉนเจ้ากล่าวเช่นนี้ พวกมันไม่ละอายใจแทบตายหรือ?”

อู่อวีเพียงแย้มยิ้มไม่ตอบคำ

อวีไสว้ปลี่ยนกล่าวว่า “เจ้าคล้ายไก่ลี้จะก้าวเข้าสู่ด่านไสว้ในอีกไม่ช้า”

อู่อวีฝืนยิ้มเจื่อนขม “ดูเหมือนว่าจะยังไม่ถึงเวลา”

อวีไสว้ลดเสียงลง “ข้าจะคัดลอกวิชาฝึกปรือพลังเทพให้แก่เจ้าฉบับ
หนึ่ง เจ้าจะสามารถฝ่าด่านรุดหน้าหรือไม่ ล้วนขึ้นอยู่กับตัวเจ้าเองแล้ว”

“ขอบพระคุณ จู่ช่าง!” อู่อวีคึกคักขึ้นอักโข มันติดค้างอยู่ที่จุดสูงสุด
ของด่านเจียงมานานปี แต่ก็ไม่อาจหาวิธีฝ่าด่านขึ้นสู่ด่านไสว้ได้ มันทราบ
กระจ่างแก่ใจว่าหากยังเป็นเช่นนี้ต่อไป โอกาสที่จะก้าวเข้าสู่ด่านไสว้จะยัง
มาไม่ถึงน้อยถอยลงเรื่อย ๆ แล้ว

“ไม่ต้องเกรงใจ ช่วยเหลือเจ้าเท่ากับช่วยเหลือตัวข้าเอง รอจนเจ้ากลายเป็นจอมปิศาจด่านไสว ข้าก็สามารถวางใจได้บ้างแล้ว” สุ่มเสียงจากในรถศึกแฝงแววเหนียวล้าอยู่บ้าง

อู่อวีสีหน้าเคร่งขรึม “ผู้น้อยจะไม่ทำให้จู่ซ่างผิดหวัง!”

“เขียนซิงกำลังพลาดท่า” อวีไสวสุ่มเสียงแปลกใจเล็กน้อย “เชียวม่อกะมีหุ่นเชิดปิศาจที่ร้ายกาจถึงเพียงนี้เชียว?”

อู่อวี้งงันวูบ สติสัมปชัญญะค่อยหวนคืนสู่สนามรบ

เขียนซิงไม่เคยตกอยู่ในสภาพน่าสังเวชถึงเพียงนี้มาก่อน มันร้อยพันไม่คิด ไม่คิดว่าจะมีวันที่ถูกหุ่นเชิดปิศาจตนหนึ่งทุบตีจนมีสารรูปเยี่ยงนี้!

หุ่นเชิดปิศาจตนนี้แปลกประหลาดยิ่ง เมื่อลงมือต่อสู้จะปรากฏอักขระประหลาดขึ้นบนร่างกายของมัน กระทั่งเขียนซิงที่รอบรู้กว้างขวางยังไม่รู้จักกลดลายอักขระเหล่านั้นแม้แต่ตัวเดียว

แต่อักขระเหล่านี้อันตรายมาก!

เขียนซิงไม่กล้าสัมผัสถูกแม้แต่ปลายเล็บ!

หลังจากประมือกันไม่กี่กระบวนท่า มันกลับถูกทหารยันต์ทองคำด้าสะกดข่มเอาไว้ทุกทาง

เขียนซิงผู้นี้เกิดมาด้วยสายเลือดสูงส่ง เป็นสายเลือดของปิศาจจักจั่นจรัสแว้งว้าง ทำให้มันมีความเร็วที่ไร้ผู้เปรียบติด มันยังสามารถฉีกพื้นที่มิติได้ตั้งใจปรารถนา ‘ฉีกมิติ’ สามารถทำให้ปิศาจที่อ่อนแอกลายเป็นยอดฝีมือซึ่งสามารถชนฆ่าผู้คนได้อย่างไร้ร่องรอย

มันสามารถปรากฏตัวจากที่ใดก็ได้ ก่อจนวนรูปแบบการต่อสู้ของฝ่ายตรงข้ามได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่คราวนี้ไม่ว่ามันจะฉีกฝ่ามิติ กระโจนออกมาจากที่ใด ทหารยันต์ทองคำดำก็ดูเหมือนสามารถคาดเดาการเคลื่อนไหวของมันได้ล่วงหน้า สองหมัดอันดุดันก็จะเผ่ารอต้ามมันอยู่ตลอดเวลา

บัดซบ!

อักขระนำชนพองสยองเกล้าบนหมัดทั้งสองของทหารยันต์ทองคำดำคือสิ่งใด มันไม่มีทางล่วงรู้ได้ แต่เฉียนชิงไม่เรามองเห็นอักขระเหล่านั้นครั้งใด ล้วนไม่อาจจะจับความรู้สึกประหวั่นพรั่นกลัวที่ผุดขึ้นในใจได้

เฉียนชิงมีพรสวรรค์ ทั้งยังมีประสบการณ์รอบรู้ มันทราบว่าการกลัวที่ไม่อาจอธิบายได้นี้หมายถึงสิ่งใด

สิ่งที่สามารถทำให้ล้างสังหารณ์ของมันกรีดร้องระงมถึงเพียงนี้ได้ มีเพียงสิ่งที่อันตรายสุดขีดเท่านั้น!

จะเป็นไปได้อย่างไร?

เจ้าตัวดำเบื้องหน้ามันนี้มีใช่เป็นเพียงแค่นุ่นเซดปัสจหรือ?

หรือว่ามันพบพานเข้ากับนุ่นเซดปัสจไร้เทียมทาน?

เฉียนชิงทั้งตื่นตระหนกทั้งเดือดดาล!

อย่างไรก็ตาม ยามนี้หากมันถอยออกจากการต่อสู้ สถานะของมันจะกลายเป็นอ่อนแอจนคลอนแคลนมากแล้ว ลำดับของมันในสิบองครักษ์หยาดพิรุณจะเสื่อมทรุดลงอย่างรวดเร็ว และที่สำคัญที่สุด จู่ซ่างอาจสูญเสียความไว้วางใจในตัวมันไปจนหมดสิ้น

ไม่มีสิ่งใดน่าสะพรึงกลัวยิ่งไปกว่านั้นอีกแล้ว!

สายเลือดปิตาจารย์จันจรัสเว้งว้างแม้สูงศักดิ์ แต่พวกมันไม่ได้หลงเหลืออยู่มากเท่ากับในอดีตอีกแล้ว เหตุที่หลายปีมานี้ตระกูลของพวกมันรุ่งโรจน์ขึ้นมาได้อีกครั้ง เนื่องจากมันได้เสาะพบร่มไม้ใหญ่โตอันสุขสบาย ที่เรียกว่าอวีไสว้

เฉียนชิงเป็นบุคคลอันชาญฉลาดผู้หนึ่ง มันเข้าใจดีว่าजूช่างของมันชอบหรือชิงชิงสิ่งใด

หากมันพลีชีพกลางสมรภูมิ อวีไสว้จะยังคงดูแลตระกูลของมันเป็นอย่างดี จะไม่ปล่อยให้เสื่อมทรุดลง แต่หากมันถอยหนีออกจากการต่อสู้เบื้องหน้า ทุกสิ่งที่ยันครอบครองในยามนี้จะอันตรายหายไปทันที!

ในช่วงเวลาอันกระชั้นสั้น เฉียนชิงก็ตกลงใจขั้นเด็ดขาด

มันหยุดท่าร่างวูบหนึ่ง ปล่อยให้สายลมกระโชกผ่านใบหน้า ดวงตาตื่นตระหนกสับสนลงทันควัน

‘ฉีกมิติ’ เป็นพรสวรรค์ที่ยอดฝีมือปิตาจารย์จันจรัสเว้งว้างทุกคนล้วนถือครอง นับเป็นความสามารถที่เลื่องลือระบือนามที่สุดของตระกูลปิตาจารย์จันจรัสเว้งว้าง วิชานี้มันถนัดจัดเจนเป็นอย่างยิ่ง แต่นี่ยังมิใช่กระบวนท่าไม้ตายขั้นสุดยอดของมัน

ลำพังแค่ ‘ฉีกมิติ’ ของมัน ก็เพียงพอให้มันเบียดเสียดเข้าสู่สิบลำดับแรกแห่งกององค์กรภัยพิภพแล้ว

สังหารปิตาจารย์เฉียนชิงฝึกปรือคือสังหารปิตาจารย์ใด พลังเขตแดนที่ก่อเกิดจากสังหารปิตาจารย์นั้นเรียกว่าอะไร แทบไม่มีผู้ใดล่วงรู้

นี่คือความลับสุดยอดของมัน!

เทียบกับจำนวนน้อยนิดที่หลงเหลืออยู่ในปัจจุบัน เผ่าปิศาจจิ้งจอกจรัสแว้งว่างเคยมีจำนวนมหาศาล ให้กำเนิดยอดยุทธ์มากมาย พวกมันเป็นนักฆ่าโดยธรรมชาติ เบื้องหน้ารับใช้ขุมกำลังหลายฝ่าย แต่ในทางลับลอบรวบรวมทักษะปิศาจจากทุกสถานที่ที่พวกมันเข้ารับใช้

ยอดยุทธ์ที่โดดเด่นในแต่ละรุ่นจะอาศัยทักษะปิศาจเหล่านี้ ผสานรวมกับสายเลือดปิศาจจิ้งจอกจรัสแว้งว่าง ใช้เป็นรากฐานในการเพาะสร้างสังหารปิศาจมากมายหลายชนิด

สังหารปิศาจที่ถือกำเนิดขึ้นใหม่ ทั้งผิดแผกหลากหลายแทบไม่มีที่สิ้นสุด แต่ละชนิดมีพลังพิเศษเฉพาะของตน

แม้ว่าจะอยู่ร่วมตระกูลปิศาจจิ้งจอกจรัสแว้งว่างเช่นกัน แต่มักไม่ค่อยมีคนเลือกฝึกปรือสังหารปิศาจชนิดเดียวกัน แต่เนื่องเพราะความเสื่อมทรุดของตระกูลปิศาจจิ้งจอกจรัสแว้งว่าง สังหารปิศาจที่สมาชิกตระกูลแต่ละคนฝึกปรือไม่ได้เก็บเป็นความลับเหมือนเช่นในอดีตอีก แต่นี้ยังมีข้อยกเว้น ยังมีคนผู้หนึ่งที่กระทั่งผู้คนในตระกูลไม่ล่วงรู้ว่ามันฝึกปรือสังหารปิศาจชนิดใด นั่นก็คือเฉียนชิง ปิศาจจิ้งจอกจรัสแว้งว่างที่โดดเด่นที่สุดในยุคปัจจุบัน!

มันไม่เคยคาดฝันมาก่อน ว่าครั้งแรกที่สังหารปิศาจของมันจะได้กวาดโฉมต่อโลกหล้า คู่ต่อสู้ของมันกลับเป็นเพียงหุ่นเชิดปิศาจตนหนึ่ง!

ความหวาดกลัวในดวงตาเฉียนชิงสลายหายไป สิ่งที่เขาเข้ามาแทนที่ ก็คือความเชื่อมั่นอย่างเปี่ยมล้น!